

Відділ освіти, культури, молоді та спорту Горохівської райдержадміністрації
Загальноосвітня школа І – ІІІ ст. с. Лобачівка

Л.І. Мельничук

Н.С. Чепелінська

СКАРБНИЧКА ВИХОВНИХ ЗАХОДІВ

Методичні рекомендації

Лобачівка

2020

Мельничук Лілія Іванівна, педагог-організатор, класний керівник, учитель зарубіжної літератури, спеціаліст першої категорії
Чепелінська Наталія Сергіївна, заступник директора з виховної роботи, учитель початкових класів та образотворчого мистецтва, спеціаліст першої категорії

СКАРБНИЧКА ВИХОВНИХ ЗАХОДІВ

У даному посібнику зібрані матеріали для проведення шкільних свят, урочистих лінійок, вечорів відпочинку на допомогу заступникам з виховної роботи, педагогам-організаторам, класним керівникам

Рецензент: О.С. Підлужна, методист РМК відділу освіти, молоді та спорту
Горохівської РДА

З.Д.Бойчук, заступник директора з навчально-виховної роботи, спеціаліст вищої категорії, старший учитель

Зміст

1.	Вступ	2-3ст.
2.	Основна частина. Загальношкільні свята:.....	3-176ст.
2.1.	Свято Першого дзвоника.....	4-8ст.
2.2.	День учителя.....	8-15ст.
2.3.	Виховний захід «Осіння подорож рідним краєм».....	15-25ст.
2.4.	Урочиста лінійка «Посвята в козачата».....	25-37ст.
2.5.	Тематична лінійка «Пам'яті небесної сотні».....	37-45ст.
2.6.	Андріївські вечорниці.....	45-56ст.
2.7.	Свято Миколая.....	56-67ст.
2.8.	Новорічна казка.....	67-72ст.
2.9.	Урочиста лінійка «День Соборності України».....	72-76ст.
2.10.	Тематична лінійка «Битва під крутами».....	76-82ст.
2.11.	Вечір зустрічі з випускниками.....	82-90ст.
2.12.	Виховний захід «Афганістан – це рана, що не перестає боліти»....	90-96ст.
2.13.	Година духовності «Побудь зі мною в тиші».....	96-107ст.
2.14.	Шкільне свято «Жінці потрібна казка».....	108-118ст.
2.15.	Виховний захід «Провісник долі України».....	119-132ст.
2.16.	Тематична лінійка «Мій біль – Чорнобиль».....	132-138ст.
2.17.	Свято останнього дзвоника.....	138-134ст.
2.18.	Випускний вечір.....	144-154ст.
3.	Шкільні вечори:	
3.1.	«Весняна рапсодія».....	155-162ст.
3.2.	«Вернісаж кохання».....	162-171ст.
3.3.	«Бенефіс 10 класу».....	171-176ст.
4.	Додатки.....	177-203ст.
5.	Використані джерела.....	204ст.

ВСТУП

Виховання – процес, що починається з дитинства, коли в дитячу душу закладаються основні життєві принципи, що допомагають їй стати Людиною з великої літери, сміливо увійти до епохи нового розуму і зайняти в ній гідне місце, усвідомлюючи себе особистістю й індивідуальністю.

Уміння виховувати – це все таки мистецтво, таке ж, як добре грати на скрипці, або роялі, гарно малювати картини, бути хорошим слюсарем чи пекарем. А важливий показник педагогічної майстерності - це пошук нових шляхів підходу до дітей, уміння впливати на них.

“У вихованні немає головного і другорядного, як немає головної пелюстки серед багатьох пелюсток, що творять красу квітки. У вихованні все головне: і урок, і розвиток різнобічних інтересів дітей поза уроком, і взаємовідносини вихованців у колективі” – казав В. Сухомлинський.

У теперішніх умовах необхідно дійти до кожного учня, створити кожному умови для розвитку індивідуальних здібностей, сформувати в дитини потребу до самовираження. Дитина приходить у життя невідома нам, але вона – особистість, що формується впродовж свого життя різними чинниками. Одним із цих чинників є школа. Родина, однолітки, друзі, вчителі – це той світ, де дитина вчиться бути собою, розвивається, формує свої життєво необхідні принципи та поняття. Добре, коли в цей час поряд з дитиною, яка підіймається по власних сходинках успіху, йде креативний, творчий, активний, розумний вчитель, адже він є стрижнем виховного процесу.

Людина. Сім'я. Вітчизна. Праця. Мир. Здоров'я. Знання. Земля. Духовність. Ці поняття – основа виховної роботи. Ми, педагоги, не можемо бути байдужими людьми, оскільки спілкуємось не з предметами, а із справжнім дивом природи – дітьми. І це диво потрібно вигодувати теплотою свого серця,

багатством душі. Дитяче серце не прийме брехні, будь-яка нещирість буде виявлена, і її внутрішній світ закриється від педагога, що допустив помилку.

Тому основне призначення вчителя – це максимальний розвиток кожної дитини, збереження її неповторної особистості, розкриття потенційних талантів, найкращих моральних якостей.

Сучасна школа - це школа радості, школа творчості і доброти. Це майстерня, де формується думка підрастаючого покоління, треба міцно тримати її в руках, якщо не хочеш випустити з рук майбутнє.

Сучасний учень — це зовсім нова людина, яка повинна бути досвідченою в певній галузі, володіти знаннями з багатьох дисциплін, готовою до самоосвіти. Тому потрібно допомогти учню орієнтуватися в потоці інформації, вміти здобувати її, нестандартно і швидко вирішувати найрізноманітніші ситуації, формувати самоосвітню компетентність.

Шкільне життя завжди насичене подіями від найменших форм до великих загальношкільних свят, які створюють єдиний культурно-освітній простір, що сприяє формуванню молодого покоління, яке інтегрується в сучасне соціальне суспільство.

Тож нехай ця скарбничка допоможе заступникам з виховної роботи, педагогам-організаторам, класним керівникам, вчителям-предметникам в організації загальношкільних свят, повсякденному розвитку творчості та навчанні дітей влаштовувати власне дозвілля.

Свято Першого Дзвоника

Осінні айстри пломеніють на дворі,
Це значить рік навчальний розпачато.
Вогонь знання палатиме у кожного в душі,
Сьогодні в нас велике шкільне свято!

Дорогі батьки, вчителі, гості, учні! З року в рік ми підтримуємо добру традицію зустрічати Перше вересня. Цей день є початком нового навчального року. Для наших одинадцятикласників цей навчальний рік буде останнім і вирішальним, він прокладе межу між дитинством, шкільними роками та дорослим життям. А для когось свято Першого дзвоника буде справді першим у житті. І перший дзвінок, який покличе на перший урок, і перша вчителька, яка поведе у Країну Знань. Усе це буде вперше для наших юних школярів – для наших першокласників. Тож запрошуємо на свято іменинників разом з першою вчителькою.

Звучить марш

До внесення Державного Прапора України стояти струнко. Внести
Прапор.

Слова палкі, мелодія врочиста,
Державний Гімн і Прапор майорить.
Коли звучить Гімн нашої держави,
Тож станьмо разом в урочисту мить.
Свято Першого Дзвоника вважається відкритим.

Звучить Гімн України

У цей святковий день ми низько схиляємо голови перед світлою пам'яттю вчителів, які відійшли у вічність та перед пам'яттю воїнів Великої Вітчизняної війни. І зараз наша Україна переживає важкі часи. Ми пам'ятаємо наших героїв, які цієї зими боролися проти несправедливості, стояли на смерть за

незалежність нашої держави. «Небесна сотня» - називають їх. Ми серцем і душею з тими, хто і сьогодні боронить нашу свободу на сході України, пам'ятаємо тих, хто віддав своє життя за наше мирне, щасливе майбутнє.

Вшануємо пам'ять про них хвилиною мовчання.

Право покласти квіти до обеліска Слави і на могили вчителів надається учням 9класу.

Отже наша шкільна сім'я поповнилася на 15 діток. Тепер ви – першокласники.

Хай щастить вам, наші маленькі учні!

В нову хату, як годиться вносять хліба паляницю.

Щоб була вона багата на оцінки всім малятам.

Вам підносим традиційно оцей хліб, та ще й з сіллю,

Щоб розумними, міцними ви зростали,

Й нашу школу прославляли.

Для зачитання наказу по школі слово має ЗДНВР _____.

До слова запрошується директор школи _____

На святкову лінійку завітали Королева Знань та і Букварик.

Королева Знань. Добрий день, мої школярі!

Вітаю вас з цим чудовим днем.

Я принесла для вас, малята, цей ключ до Знань.

А ще знає добре кожен: і дорослий, і школяр,

Щоб шлях до знань відкрити,

Потрібен нам Буквар!

Буквар. Я – Букварик всім відомий.

Дуже гарний, малюнковий.

Залюбки всіх вчу читати,

Нема часу спочивати.

Королева Знань. Підручник треба берегти, ви не дарма прийшли сюди.

Слухняні бути обіцяйте і цю обіцянку тримайте.

Буквар. Ви поважайте вчителів і дослухайтеся до їх слів.

Королева Знань. Тож прийміть від нас сьогодні в дар,

Дорогоцінну книжку – цей Буквар.
Не забувайте перше свято Знань,
Тепло і щирість наших побажань.

Учіться, любі діти, бо знання – це світло! І пам'ятайте, що все в житті починається з малого: з маленької зернини виростає колосок, із жолуддя – могутній дуб.

На святі присутні почесні гості. Вони завітали, щоб розділити з нами цю радісну годину і передати свої побажання.

Ми – патріоти, дочки і сини,
Для твого блага все в житті здолаєм!
Бо ти найкращий, краю мій ясний,
Вітчизну й матір ми не вибираєм!

Пісня «Україна моя»

Дорогі учні! Наша школа – велика родина. Та хіба буває родина без батьків? Адже вони ваші перші порадики, ваші помічники. Напевно, кожен із них, цього вересневого дня, пригадав свої шкільні роки, кожен милується своєю дитиною. Ми гадаємо, що ви, шановні батьки, будете частими гостями у школі і разом з нами виховувати молоде покоління. Отже, до слова запрошуються батьки першокласників.

Цікаво, які ж наші іменинники? Чого навчилися у дитячому садочку? Про що мріють? Надамо ж їм слово.

Виступ І класу

А зараз одинадцятикласники і першокласники обмінюються подарунками.

Так невблаганно летить час. Дорослішають наші учні. Здається недавно, наші одинадцятикласники стояли на лінійці ось такими маленькими, несміливими, а вже – випускники. Поруч – надійний друг і порадики, класний керівник.

Дорогі учні, надаємо вам слово.

Ми йдемо до тебе знову, рідна школо,

Не перший та, на жаль, останній рік.
Ось-ось почуєм голос дзвоника шкільного
І він нам не забудеться повік!

Школо моя, священна колиско,
Науки, любові й добра.
Де б не була я – далеко чи близько,
Наснагу черпаю з твого джерела.

Вірю, дух твій ніколи не згасне,
Ти мудрість народу – висока зоря!
Живи й процвітай, моя школо прекрасна,
Для миру, для щастя, любові й добра.

Тебе, науко, славлять у віках
І будуть щиро славити поети,
Бо ти на теплих лагідних руках
Плекаєш світле майбуття планети.

З початком навчального року,
Спільних нових мрій і задумів усім безцінних,
Складаєм шану вам, учителі,
Ви – споконвічна гордість України.

Учитель мій – найкращий на землі,
Вклоняються доземно тобі діти.
За те, що стали добрими людьми
Прийми від нас любов і ці осінні квіти!

Вручення квітів вчителям

До нас на свято завітав ще один гість. Це – дзвіночок. Послухаємо його.

Я прийшов до вас з полів, із привітом звідусіль:
Від небес, землі і сонця, від пшеничного колосся.
Задзвоню найперш малютам, нашим юним першачатам (дзвонить)
Вдруге - дружній всій родині, на все добре у кожній днині.
Втретє щиро задзвоню на добро в нашім краю.

А зараз дзвоник передам нашим іменинникам і випускникам.

Право надати перший дзвінок мають учні 11 та 1 класів.

Дорогі учні! Тож в добру путь! Із вірою в майбутнє,

Це свято, ніби вранішня зоря,

Яка вогнем засяє променистим,

Бо знань зерном живе уся земля.

До винесення Державного Прапора України стояти струнко. Винести Прапор.

Винесення Прапора

Свято Першого Дзвоника оголошується закритим.

Звучить Гімн України

А зараз учні 11 класу заведуть першокласників на перший урок у їхньому житті.

День Учителя

Ведуча. Доброго дня, шановні наші вчителі! У прекрасну пору року приходить до нас освітянське свято. Це час, коли шелестить золотим листям осінь і приносить нам свої щедрі дари.

Ведучий. Сонце стає лагідним і бажаним, небо – синім і глибоким. Усі фарби стають насиченими і теплими. Усе це лише підкреслює, як ми любимо Вас, дорогі наставники.

Таким первісно чистим стало небо.

Довкола айстр здивованість жива.

Учителю, сьогодні знов до тебе

Звертаю я палкі свої слова.

А я сьогодні хочу говорити
на мові серця, мові почуттів.

Несемо вам рясні букети квітів

З осінніх позолочених садів.

Я з квітами любов свою приношу,

Якій не дано зникнути чи стліть.

За те, що ви знання безцінну ношу
Зуміли в мою душу перелить.
За те, що повели мене, як ненька,
За руку взявши в дивне царство книг,
Подарували Пушкіна, Шевченка,
Щоб вчивсь любові й мужності у них.
Навчили жити і любити навчили.
У світ широкий збудували міст.
Яке це мудре, добре слово – вчитель,
Який у ньому всеосяжний зміст.
І ми в шанобі голови схиляєм
Сьогодні перед вами , вчителі.
Багато щастя, радості бажаєм
Разом: Вам, сячі добра, на всій землі!

Ведучий: Прийміть ці ніжні осінні квіти та осінні акорди.

Композиція «Вітання вчителям» - молодші школярі

Ведуча. Сьогодні серед нас немає багатьох вчителів, відійшли у вічність. Але ми пам'ятаємо про них усіх і низько схиляємо голову в глибокій шанобі.

Ведучий. Бо все добре, гуманне, мудре, світле і чисте, - від Учителя! Вшануємо їх пам'ять хвилиною мовчання.

Ведуча. Перший учитель... У кожної людини він - початок шляху, перший відбиток у дитячій душі.

Ведучий: Час обдаровує нас багатьма людьми, але перший учитель залишиться назавжди тим яскравим вогником, що світитиме все життя.

Ведуча. Вірш «Перший учитель»

Беззахисні, розгублені, маленькі
Колись уперше ми прийшли до школи.
Ви нас зустріли, наче рідна ненька,
І ми вас не забудемо ніколи.
Ви стільки діточок добром зігріли,

Пораду дали, вислухавши вчасно
Від бід, нещасть зуміли захистити,
Забувши про турботи власні.
Моя учителько, привітна, мила, щира,
Турботлива, уважна, принципова,
Великодушна, лагідна та справедлива
Вас називають – вчителька від Бога.

Пісня «Вчителько моя»

Ведуча. Сьогодні ваше свято, а тому ми вшановуємо всіх тих, кого любимо і поважаємо.

Ведучий. Хто вражає нас своїм обсягом знань?

Ведуча. Хто завжди бажає нам добра?

Ведучий. Кого ми часом ображаємо?

Ведуча. Хто беззахисний перед невихованістю, недосвідченістю, агресивністю? Так, це ви, дорогі наші вчителі.

Пісня «Учителю мій».

Ведуча. Дорогі наші наставники! Для вас звучить пісня «Зичу вам щастя».

Ведуча. Народна мудрість говорить: «Якщо ти мислиш на рік уперед – сій зерно, якщо на десять років – саджай дерева, якщо на сто – виховуй людину».

Ведучий. І саме третій шлях у своєму житті обрали ви, шановні наші педагоги. Прийміть в дарунок вірш.

Ведуча. Перед вами неперевершені танцюристи нашої школи. Зустрічайте!

Ведуча. Пісня «Зі святом, вчителі».

Ведуча. Наше свято продовжується. Тож давайте додамо йому більше веселого настрою, гумору, розкутості і кмітливості.

Ведучий. Власне кажучи, будьмо, як діти! Ось наша порада.

Ведуча. Смійтеся щиро. У дім, де сміються - приходять щастя.

Ведучий. А чи вмієте ви це робити – перевіримо.

Ведуча. Часом замислюємось: де і як народжуються народні усмішки, анекдоти?

Ведучий. Наприклад такого типу:

1. Вчитель: - Як називається людина, яка безперервно говорить, а її ніхто не слухає?

Учень: Учитель!

2. Батько, переглядаючи щоденник сина, з докором питає:

- Чи є хоча б один такий день, коли ти не приносиш «двійку»?

Є! – Неділя, - відповів син.

3. Тату, піди на маленькі батьківські збори.

Чому ж маленькі?

Бо там будуть лише вчитель і ти.

4. Під час медогляду в школі лікар запитує у Вовочки:

- У тебе є які-небудь скарги на ніс або вуха?

-Є! Вони мені заважають, коли я вдягаю светр.

5. - Гей! Руки за голову, ноги на ширині плечей!

- Це що, пограбування?!

- Ні, урок фізкультури!

Ведучий. А зараз проведемо з вами фізкультхвилинку.

Ви сиділи, ви трудились, вже й голівоньки втомились,

Раз, 2, 3, 4, 5 — можна ними похитать.

А тепер вже по цукерці можна пальчиками взять.

Розмотали, в рот поклали, і гарненько пожували.

Раз, 2, 3, 4, 5 — можна вже її ковтать.

Проковтнули, посміхнулись, до сусіда повернулись, чи не можна в нього взять?

Ведуча. З року в рік вчитель продовжує себе в своїх учнях. Його думки, почуття щиро віддані дітям. Він працює на майбутнє.

Ведучий. Зі словом «вчитель» пов'язана частина життя кожного з нас, і більше того, це слово випромінює ласку, тепло, справу, розум та доброту.

Ведуча. Пісня «Світ піпел», що в перекладі означає «добрі люди».

Ведуча. О вчительська доле! О вчительська доле!

Світанком спішить ваше серце до школи.

І вічний неспокій, і вічні тривоги,
Бере воно завжди з собою в дорогу.
Від теплих вітань і усмішок дитячих
Стає ваше серце гарячим, гарячим.
І хоч не була ти легкою ніколи,
Тебе не картають, о вчительська доле!

Пісня «Вчительська доля».

Ведуча. Перед вами інструментальний ансамбль (виступ ансамблю)

Ведуча. Вічні теми...Давні теореми...

Сива пам'ять і космічний вік...

Ти – учитель. Ти – сіяч недремний

І невтомний мудрий садівник.

Ведучий. Знаєш ти предивні таємниці ,

Розум твій розпалює вогонь.

Журавлі, лелеки і синиці

Воду п'ють у тебе із долонь.

Пісня «Вчителям»

Ведучий. Шановні вчителі! Ми так вдячні вам за турботу про нас, учнів.

Ведуча. Так хочеться подарувати вам долі світлої.

Ведучий. Ангела – спасителя.

Ведуча. Мрії блакитної.

Ведучий. Надії на краще.

Ведуча. Любові неземної.

Ведучий. Краси золотої.

Ведуча. Та багато побажань і сердечних вітань.

Ведучий. Тож прийміть їх у свою адресу.

(Заходять: Доля, Ангел, Мрія, Надія, Любов, Краса, Побажання)

Доля. Це я – рідна ваша учительська доля.

Чвалаю за вами усюди поволі.

Стомилась я дуже за вами встигати,

Немає спокою ні в будні, ні в свята.

Пишу я конспекти, у зошитах вся,

у школі я нашій сиджу допізна.

Коли ж працюватиму тихо, поволі?

Таке мені щастя – учительській долі.

Ангел. Я – ангел-спаситель учительської долі,

За спиною в неї завжди в охороні.

Важлива ділянка у мене роботи,

Все долю рятую від зла і гидоти.

Учительський ангел – моя спеціальність,

Не дуже-то втішна буває реальність...

В день свята, Всевишнього стану благати,

Щоб дав вчителям він достойну зарплату.

Бо то не для неї – городи і хлів.

Хіба ж не почує Господь моїх слів?

Мрія. Учительська мрія – блакитна завжди,

Вона вируча педагога з біди.

Якби ж то не я, зупинився б процес,

Пропав би життєвий навік інтерес.

Махну рукавом – намалюю я мрію,

Хай кожен до неї спішить, як уміє.

Ось мрія типова, звичайна для вас:

Щоб школа красива, просторий щоб клас,

Учнів багато вступило до нас.

І все щоб блищало у школі тій,

І вчитель підручник дає геть усім.

А ще телевізор, комп'ютер у клас,

Новітні програми – це теж, все для вас.

Прекрасно, коли з вами я, ваша мрія.

Повірте, здійснити себе я зумію,

Бажаю вам всім не втрачати мене,

І ваша надія вже вас не мине.

Надія. Кажуть, остання вмирає надія.

Жива я, жива, помирати не смію.

Квітуха я в вас. Я завжди буду поряд,

Ніколи не зраджу ні вас, а ні школу.

Лишайтеся з надією в серці завжди.

То разом спасемо любов від біди.

Любов. Ох, важко мені з вчителями бува,

Коли не прийду, а в них часу нема.

То пише конспекти, то книжку читає.

І з тих книжечок про любов тільки знає,

Кохані мої, озирніться довкола.

Не буде любові - не буде нікого:

Ні долі, ні мрії, надія помре.

Красива любов, а як буде краса,

То світ ми врятуєм від болю і зла.

Краса. Мені з вами добре, вітаю зі святом,

Мене ви вбачаєте часто й багато.

Красиві в вас душі, обличчя натхненні,

Учитель – красиве, почесне імення.

Прийміть же вітання, учителі,

І знайте – лишили ви слід на землі.

Побажання. Тепер вже останнє слово моє,

Бо я – побажання – для вас головне.

Бажаю Вам, щоб доля дарувала

В осіннім сонці весняне тепло,

Щоб Ваша молода душа співала,

А для печалі місця не було.

Хай серце Ваше завжди щедрим буде

І широко відкритим для людей,
Хай молодеча сила сповнить груди,
Додасть наснаги і нових ідей.
Бажаю Вам, щоб кожне починання
Було успішно втілене в життя,
Нехай людська повага і визнання
Крокують поруч з Вами в майбуття.
Любові Вам і злагоди в родині,
Не знати горя, смутку і біди,
Хай прибуває щедро Вам щоднини
Із сонця й вітру, із роси й води.

Ведуча. Пісня «Побажальна»

Ведучий. Дорогі наші вчителі! Дозвольте в знак глибокої вдячності вручити вам цей солодкий подарунок.

Виховний захід «Осілля подорож рідним краєм»

Вступна частина

Добрий день! Сьогодні у нас година спілкування на тему «Осілля подорож рідним краєм»

Створення асоціативного малюнка

Слово осінь

Які асоціації виникають у вас, коли чуєте слово осінь?

З чим порівнюють люди осінь?

Які думки викликає у вас ця пора року?

Яка музика передає стан природи цієї пори?

Вправа «Підбери потрібні слова (епітети)»

Я бачив (ла) осінь ... (золоту, барвисту, багрянну, чарівну, холодну, теплу, дощову, багату, щедру, довгождану та ін.).

Приєм «Мозковий штурм»

Учні повинні назвати види мистецтв, у яких можна передати чарівну і неповторну красу осінньої пори.

Вправа «Загадкова осінь»

Дозріває горобина,
І калина вже рясна.
А в південний край землі
Відлітають журавлі.
Шкільний дзвоник знов лунає.
Який місяць настає? (*Вересень*)
Груші, яблука зірвали,
У комору заховали.
Проситься гарбуз до хати,
Щоб під ліжком зимувати.
В лісі вирости опеньки —
Довгоногі і тоненькі.
На деревах листя жовкне,
В двері стука місяць... (*жовтень*).
Вітер плаче, вітер виє.
Дощ осінній дрібно сіє.
ніде не видно пташки,
Ані бджілки, ні мурашки.
Вже зів'яли гарні квіти,
Скрізь калюжі налито.
Голе поле, голий сад,
Бо надворі... (*листопад*).

1-й учень. Кажуть у народі, що **вересень** — рум'янець року. Назва місяця пов'язана з рослиною, поширеною на Поліссі. Це — верес, що буйно цвіте дрібненькими рожево-бузковими суцвіттями саме у вересні і є дуже цінним медоносом.

Із середини вересня відлітають у вирій птахи. Коли люди бачили в небі журавлиний ключ, то обов'язково приказували: «Із чужої стороньки повертайтеся додомоньку!» При цьому брали грудочку землі, загортали в хустинку і тримали її до весни.

14 вересня — Семена. Хлібороби сіяли озимину. «Як посієш мене на Семена, — казало жито, — то будеш мати усе із мене». На Семена ясно — осінь буде погожою.

21 вересня — друга Пречиста, різдво Богородиці. Прийшла Пречиста — на дереві чисто. З цього дня засилали сватів.

27 вересня — свято Здвиження. Цього дня не можна ходити до лісу, бо там збираються вужі, гадюки, ящірки і починають «радитися», де їм перезимувати.

За легендою, якщо на таке кубло натрапить людина, то її можуть покусати.

Справді, в цю пору плазуни влаштовуються на зиму. Мабуть, тому і виникла легенда, щоб люди не заважали лісовим мешканцям готуватися до зими.

30 вересня — свято Віри, Надії, Любові і матері їхньої Софії. Цього дня жінки не починали важливої роботи. А ще, за прикметою, чим тепліший і сухіший вересень, тим пізніше прийде зима.

2-й учень. Назва другого місяця осені говорить сама за себе — **жовтень**. А по народному жовтень називали грязень, хму-рень, зазимник (поява перших заморозків).

9 жовтня — Івана Богослова. Хто не посіяв до Богослова — не вартий доброго слова.

14 жовтня — Покрова. Земля вкривалася ковдрою. Яка погода на Покрову — такою буде і зима. Після Покрови можна було справляти весілля.

3-й учень. Листопад — жовтню син, а зимі рідний брат.

4 листопада — свято Казанської Божої Матері. Якщо цього дня небо заплаче, то за дощем прийде зима.

8 листопада — Дмитра. Святкували переважно жінки, господарі остаточно розраховувалися з пастухами.

21 листопада — Михайла. Михайло приїжджає на білому коні, сповіщає про зиму. Після Михайла закінчувався сезон весіль.

За цим днем завбачували весну.

Якщо на Михайла ніч ясна, то буде зима сніжна й красна.

А від Пилипа — 27 листопада — починався піст. З цього дня жінки в Україні починали прядсти кужіль на полотно. Якщо листопад дерев не обтрусить, то зима довгою бути мусить.

Знайомство з виставкою виробів з природного матеріалу і дитячих малюнків на осінню тематику, бесіда за їхнім змістом.

Учитель. Справді, красуня-осінь щодня дивує, дарує нові кольори і форми, тривожить різними звуками і подіями. То небо синє-синє, безмежне і бездонне, то плывуть ним дивні хмарки, то стане воно сірим і сумним, задощить густим дощиком і все втрачає свої кольори. А то знову засміялося сонце з висоти, розфарбувало дивосвіт і зігріло все довкола, ніби літо повернулося.

Заблищать павутинки бабиного літа і натягнуться між гіллям, мов срібні струни, а вітер зачепить їх і зазвучить чарівна симфонія осені. Піднімеш голову — там пташки летять у вирій, і сумно стає на душі. А за ними вслід злітає жовте, червоне, багряне, брунатне листячко. Воно танцює в парі з вітром. Тільки не судилося йому довго літати... Опускається на землю, ще попурхотить трішки під ногами та й закінчить свою останню пісню.

Тривожно і сумно тоді на душі, щемливо і якось незбагненно дивно. Чому? А хто його знає?!

Мабуть, тому в такі дні з'являються дивовижні витвори мистецтва, створені поетами та композиторами, письменниками і художниками.

1-й учень.Л. Костенко «Красива осінь».

Жодна пора року так не додає смутку, як осінь.

Пушкін порівнював осінь із красунею, що вмирає. А от українську осінь, наші поети, змальовують напрочуд мальовничо. Відліт журавлів, озимина, що зеленіє скільки сягає око, рипіння старого дуба, барвистий падолист – все ми можемо уявити дякуючи поезії.

2-й учень

Осінь чарівними барвами квітне, Тепла буває, суха і привітна. Жовта, червона, зелена, руденька, Ще золотава, гаряча й тепленька.

3-й учень

Радую квітами і кольорами, Сяють жоржини ясними вогнями. Ще хризантеми цвітуть до морозу І не страшні їм холодні прогнози. Осінь буває чудова й чарівна, Сонячна, сяюча, світла і дивна.

4-й учень

Осінь, осінь! Чарівна і дивна

В дивограї кольорів горить.

Неповторна, гарна, як царівна,

У намисті горобин стоїть.

5- й учень

Душа від ніжності чарівної радіє,

Віта поезію осінньої пори.

Все золотиться ніжно, багряніє,

Сміється сонце весело згори!

І стільки чарів в осені, і рими,

І стільки звуків, шелестів в ній є,

Що в кожне серце проникає незримо

І збайдужіти людям не дає.

6-й учень

Не щебече соловейко,

Не кує зозуля,

Весна швидко пролетіла,

І літо минуло.

Гай зелений вже жовтіє,

Листя опадає.

Мина тепло, мина добро,

Холод наступає.

7-ий учень

Минають дні. Минають ночі,
Минає літо. Шелестить Пожовкле листя, гаснуть очі,
Заснули думи, серце спить,
І все заснуло, і не знаю, Чи я живу, чи доживаю,
Чи так по світу волочусь,
Бо вже не плачу й не сміюсь...
Доле, де ти! Доле, де ти? Нема ніякої.

Учні читають поезії

1-й учень

Заверсневилась стежка в зеленому лісі,
Тихо гойдається в листі то сонце, то тінь.
Бабине літо вже хтось непомітно розвісив,
Грає на струнах тих ніжні октавитремтінь.

2-й учень

Осінь пройшлась похливно краєчком поляни,
Встигла лише зарум'янити кущ на ходу.
Знає: зупиниться хтось і в захопленні гляне,
Щиро похвалить роботу її молоду.

3-й учень

Осінь шукає із літом уже компромісу,
Спогади літні з дерев по листочку зрива.
Заверсневилась пісня осіннього лісу,
Ніжній мелодії гарні шукає слова.

4-й учень

Вітри зелені жовтими стають,
І сонце до землі схилилось нижче,
Вдивляється в пожовкле бадиллице:
Читає книгу осені, мабуть.
На тій сторінці спить осінній ліс,

На іншій - синь і профілі акацій.

О, як багато гарних ілюстрацій
Цей теплий жовтень осені приніс!

Обговорення

Яким настроєм пройняті обидва вірші?

Як називають художній опис, використаний автором?

Яким ви уявляєте зарум'янений куш?

Чому вітри зелені осінню жовтими стають?

Як можна оцінити роботу осені? Чи вишукана і старанна вона господиня?

Осінь – яскрава,

Осінь - барвиста

Осінь – прекрасна !

Пора ця буває пишною, строкатою, журливою, щедрою. Тільки ніколи хай не
буде наша осінь убогою, а буде багатою.

Змагання в малих групах

Завдання. Хто більше назве народних прикмет осені.

Багато павутиння на бабине літо — осінь буде ясна, а зима морозна.

Грім у жовтні — малосніжна осінь.

Грозвий кінець серпня чи початок вересня — довга і тепла осінь.

Пізно цвіте горобина — осінь довга і тепла.

Якщо калина вже достигла, а зберігає зелене листя, то осінь чекай теплу.

Якщо польові миші в копицях сіна живуть внизу, осінь буде суха.

Якщо журавлі летять у вирій високо в небі, то осінь буде довга і тепла.

Шпаки довго не відлітають — осінь суха.

Якщо літом на деревах з'являється жовте листячко — осінь рання і тепла.

Ранній відліт птахів — холодна осінь.

Якщо достиглий овес зазеленів знову — осінь непогожа.

Рано замовкають сороки — осінь рання і холодна.

Сильно пахне вовча ягода — на дощ.

Хмари рухаються проти вітру — погіршиться погода.

Риба пливе на мілководдя — похолоднішає.

Якщо молодик припадає на дощову погоду, то весь місяць буде дощовий.

Якщо польові Мурашки витягли високі купини, то осінь і весна будуть дощовими, з буйним водопіллям.

Ворони вмостились на нижніх гілках дерев — бути негоді й вітрові.

У лісі мало грибів, а багато жолудів — очікуйте суворої зими.

У вересні з дерев опадає листя — скоро стовпчик термометра опуститься нижче нуля.

Великі мурашині купи — провісники лютої зими.

Завдання. Підібрати по пам'яті другу частину прислів'я.

Посієш вчасно — ... *(то вродить рясно).*

Осінь зиму... *(годує).*

Осінь збирає, а весна... *(з'їдає).*

Жовтень ходить по краю та... *(виганяє пташок із гаю).*

Вересень пахне яблуками, а жовтень — ... *(капустою).*

Хто осінню байдикує,... *(той зимою голодує).*

В осінній час сім погод у нас: сіє, віє, туманіє,... *(шумить, мете, гуде і зверху йде).*

Робота в парах «Я - тобі, ти - мені»

Завдання. Загадати та відгадати загадки про дари осені.

- У зеленім кожушку,

В кам'яній сорочечці.

Я живу собі в ліску

- Всім зірвати хочеться. *(Горішок)*

Кульки стиглі, загорілі

Падать з гілки не хотіли.

Потрусили гілку трішки - Покотилися... *(горішки).*

Соковите, червоненьке,

Круглобоке, солоденьке. *(Яблуко)*

Чи то жовта,

Чи то синя

Соковита господиня.

Чи то сонце,

Чи то злива -

Бо смачна на вітах... *(слива)*.

Хто хустиночки свої Влітку ще збирає?

А осінню вже двадцять хустин На голівці має? *(Капуста)*

Червоний горішок,

Повно в нім крупочок,

А наверху - чубочок. *(Шитшина)*

Гра на увагу «Перелітні і зимуючі в нашому краї птахи»

Учитель називає птахів, а діти плескають у долоні, якщо названо перелітних пернатих.

Перелітні птахи: шпак, ластівка, грак, лелека, соловей, зозуля, дрізд, жайворонок, стриж тощо.

Зимуючі пташки перебираються ближче до житла людини (горобці, ворони, голуби, сойки, синички). У лісі та в садку можна побачити північних гостей - снігурів.

Проблемні питання

1-й доповідач.

Чому осінні листя змінює колір?

Восени дерева починають поступово скидати листя. У такий спосіб вони готуються до листопаду. З листям відбуваються різноманітні перетворення.

Воно починає жовкнути, червоніти, набувати коричневих відтінків, хоча ніхто його не фарбує. А справа в тому, що жовта фарба є в листі завжди, тільки влітку жовтий колір непомітний. Він пригнічується сильнішим кольором - зеленим.

Зеленого кольору листю надає особлива речовина - хлорофіл, який постійно руйнується і знову утворюється в живому листку. Але відбувається це на світлі.

Улітку сонце світить довго. Листок постійно залишається зеленим. А з настанням осені дні стають коротшими, рослини отримують дедалі менше

світла. Хлорофіл руйнується, і за день не встигає відновитися. Зелений колір зникає, помітним стає жовтий - листок жовтіє.

Осінь листя багате своїми фарбами. Яскравість його залежить від погоди.

Якщо осінь тривала, дощова - колір листя від надлишку вологи та нестачі світла буде тьмяним, невиразним. Якщо ж холодні ночі чергуються з ясними сонячними днями, то листя матиме соковитий, яскравий колір.

2-й доповідач.

Навіщо деревам скидати листя?

Деревам потрібно багато води. Волога, яку всмоктує з ґрунту ісоріння, підіймається стовбуром до гілок та листя і, нарешті, випаровується. Утрачаючи листя, дерева захищаються від зимової нестачі вологи. Немає на дереві листя - немає і такого великого випаровування води. Узимку стільки вологи з ґрунту не отримаєш. Зима для дерев не лише холодна, але й, головне, посушлива пора року.

Сосна та ялина економно випаровують воду, тому легко переносять зимовий «водяний голод».

Падолист потрібен деревам і з лікувальною метою. Разом з водою дерева всмоктують з ґрунту різноманітні мінеральні солі. Надлишки накопичуються в листі на кшталт попелу в печях. Якби листя не опадало, дерева могли отруїти самі себе.

Вправа «Продовжити речення»

«Сьогодні я зрозумів, що...»

«Я запам'ятав такі осінні народні свята...»

«Берегти природу - це не...»

Учитель

Учись, дитино, бачити красу в природі!

Щодня учись її ти берегти!

Бо все на світі жити хоче

Так само, як я і ти.

Люби свою маленьку батьківщину!

Те найдорожче місце у житті,
Де біля хати у вас росте калина,
І сонце веселково посміхається тобі.

Посвята в козачата

Любі діти, шановні гості! Сьогодні ми зібралися на урочисте свято, яке для нашої школи стало традиційним. Кожного року до свята Покрови та Дня козацтва наша дружна шкільна родина приймає поповнення : наші 5-ти класники вступають в дитяче об'єднання « Козацька республіка».

На урочисту лінійку запрошуються курені.
(Курінь «Спалах», «Козацька гвардія», Чайка», «Червона калина», «Нащадки славних козаків», «Козацька слава»)

До внесення прапора Козацької республіки стояти струнко!

Внести прапор!

Дозвольте урочисту лінійку оголосити відкритою! (звучить гімн України)

Отаман. Курені! Шикуйсь, рівняйсь, струнко!

Курінним отаманам приготуватись до здачі рапортів!

Здати рапорти! (здають рапорт)

Ведуча. Ось і знову ступила на наш поріг золоточола осінь. Свічками запалахкотіли берези, вбралися в золоті шати красені-клени. Тихі, мрійливі, зажурені стоять ці осінні дні. Земля переливається всіма відтінками золота, а над нею -синє, чисте, бездонне небо.

І здається, ніби це знову, вже вкотре, прийшла до нас Прекрасна Діва Марія і розкинула над нами свій небесно-синій омофор-покров, щоб захистити нас, змусити замислитись над цінностями життя.

Ведучий. Покрова Пресвятої Богородиці була одним з найголовніших свят запорозьких козаків. Відомий дослідник Запоріжжя Дмитро Яворницький писав: «...під покровом Богородиці запорожці не боялися ні ворожого огню, ні грізної стихії, ні морської бурі».

Ведуча. Для запорізьких козаків це свято було храмовим, адже у центрі козацької твердині завжди стояла Покровська церква. Вона була священною для кожного січовика – від її порога вони вирушали на захист рідної землі і з подякою за порятунок поверталися до неї після походів. Саме на свято Покрови козаки проводили свої ради, на яких вибирали нового гетьмана або кошового отамана.

Ведучий. Відгомоніли століття з того часу, як в пониззі Дніпра за його порогами, мужні і вільнолюбиві лицарі заснували Запорозьку Січ. Це про неї Гоголь писав: « Так ось вона Січ! Ось те гніздо, звідки вилітають усі ті горді й дужі, як леви! Ось звідки розливається воля й козацтво на всю Україну». Світ звав їх козаками.

Ведуча.Пора осіння. Шурхіт падолисту.

Покрови час... Ще у старі віки
Твою Покрову, Матінко Пречиста,
За щит собі обрали козаки.
Коли ставало військо їх до бою,
Над козаками був не тільки стяг:
Твій образ був у кожного з собою,
Що силу надавав їм для звитяг.
Як довелося їм в лиху годину
Зруйновану царем лишати Січ,
Ікону узяли Твою єдину,
Нічого більше не взяли опріч.
На чужині, де вірять в Магометів,
У час південних зоряних ночей
Тобі молились потайки в наметі,
Лилися сльози із Твоїх очей...
Віки минули, та не згасла віра,
Покрови храм - для Тебе, наче рай.
Та знову йде орда чужинця-звіра

На благодатний український край.
Своїм святим могутнім Омофором
Подай козацьким дітям захист знов.
Хай начувається поганий ворог,
Хай йде додому, звідкіля прийшов...

Ведучий. 14 жовтня щорічно відзначається День українського козацтва, а також День Захисника Вітчизни. Саме сьогодні ми приймаємо в дитяче об'єднання «Козацька республіка» наших п'ятикласників.

Отаман. За традицією, дітей козацького народу у наше коло викликаєм і перевірити бажаєм.

Звучить мари. Заходять учні 5 класу.

Отаман Хто ви є, чого прийшли?

Учні . Ми – учні п'ятикласники.

Ми хочем в козаки.

Козак. Прийняти просятьсьядо козацького роду
славних предків діти.

Отаман Скажіть, а чи є серед вас наші браття-козаки?

Хлопці (разом) – є (роблять крок вперед)

Отаман. А чи залишились в Україні ще справжні лицарі?

Хлопці. Так. (крок веред)

Отаман. А гарні козачки?

Дівчата. Ми (роблять крок вперед)

Отаман. Давайте перевірим,
А чи правду говорять вони.

Отаман.

Поведу таку я річ

Що ви знаєте про Січ?

І про нашу Україну

розкажіть усім нам нині.

(Говорять діти)

1. Україно! Ти – моя молитва,

Ти моя розлука вікова.

Гримотить над світом люта битва

За твоє життя, твої права.

2. Україно! Ти для мене – диво!

І нехай пливе за роком рік,

Буду, мамо, горда і вродлива,

З тебе милуватися повік.

3. Моя найкраща в світі сторона,

Чарівна, неповторна Україно!

Для мене в цілім світі ти – одна

І рідна, й мила, дорога, єдина.

4. Ми всі малі пагінчики твої

Прийшли у світ, щоб в нім добро творити.

Хоч, може, й кращі є на цій землі краї,

Та нам судилось в Україні жити.

5. Улюблена Богом перлина

Для всіх українців одна —

Козацька моя Україна,

Хлібів золотих сторона.

Негодами лютими бита,

Віками ти йшла до мети,

Тобі в небі зорею світити,

І волю, і долю знайти

6. О Боже, дай повік любити край,

Де квіти, пташка і зелений гай,

Де кожна вірна тій землі дитина

Живе єдиним словом - Україна!

7. Я - українка! Горджуся й радію,

Що рідною мовою я володію,
Шевченковим словом умію писати
Слова мелодійні і вірші складати.
Я - українка! Живу в Україні,
На вільній, єдиній моїй Батьківщині,
Де все мені в радість: ліси і садки.
Озера й річки, і глибокі ставки,
Лани несяжні, і гори, й долини,
Цвіт білосніжний у лузі калини.
В душі моїй солодко грає сопілка,
Бо я з України, бо я - українка!

8. Я –українка вірою і кров'ю,
Моє коріння тут, у цій землі.
Вона моєю живиться любов'ю,
А я страждаю болями її.

9. Я – українець, син народу того.
Що відвикає нині від ярма.
Я не корюся, я молюся Богу
І вірю в те, що все це недарма.

10. Я – українка, смутком оповите
Моє дитинство, як гірке вино.
Моя рідня розкидана по світу,
Як буйним вітром золоте зерно.

11. Я – українець! Цього не відняти,
В моїй душі співають солові,
Були такими мої мама й тато,
Й такими будуть правнуки мої!

12. Я – твій громадянин, я прагну підростати,
Тягнусь пагінчиком до сонця і тепла.
Моя свята і рідна, Україно мати,

Я все зроблю, щоб ти завжди цвіла!

13. Не дивися, ненько, що я ще маленька,
Пройде час швиденько – підросту, як слід.
По своєму роду я – козачка зроду –
Хай гордиться мною весь козацький рід.

14. Заплету в косичку я червону стрічку,
Одягну віночок, квіти розгорну –
Вишиту сорочку, плахту на шнурочку,
Та козацьку пісню браво розпочну.

Пісня «Будем козаками»

15. Я закоханий палко, без міри
У небачену вроду твою.
Все, що в серці натхненне і щире,
Я тобі віддаю.

Ти дала мені радісну вдачу,
Кров гарячу пустила до жил.
Я без тебе нічого не значу,
Ніби птиця без крил.
Кожну хвилю у кожному днину
Гріє душу твоє ім'я,
Ненаглядна, горда, єдина,
Україно моя.

16. Вітчизно наша, рідна, люба Мати!
Ми хочемо Тобі серця віддати,
Плекати мову, пісню і звичаї.
Красу гаїв і шум степів безкраїх,
Трембіти звук і чар квіток з левади
Не проміняєм за чужі принади.
А зберегти життя шляхетне й, Боже,
Хай нам Пречиста Діва допоможе!

17. Дбала Матір Божа про Україну-Дочку,
Прокладала шлях їй у пітьмі.
Душу ніжно їй складала по шматочку,
Захищала Серцем в дні скрутні.
Надихала Дочку розпрямити крила
І віддати кесарю – його,
Щоб звільнились України дух і сила,
Подолавши віковичне зло!

18. Україно, моя ненько, скільки ж горя тут було?
Скільки війська козацького на Україні полягло?
Кріпаками сини були й стали до двобою,
Щоб отримати для себе ту жадану волю.

19. Козаченьки, браття мої, лицарі звитяжні.
Ви Цар-город підкоряли, визволяли в'язнів.
Клали голови чубаті посеред майданів.
І не чуто було зойків – лише дзвін кайданів.
Там де трупом гать мостилась –
Місто вже родилосьь.
І ніхто того не знає ким воно робилосьь.
Діти-сироти розбіглись по усьому світі,
І стоять хатини білі у чужому цвіті.

20. „Ми вірим в майбутнє твоє, Україно!” –
Говорять сьогодні дорослі й малі,
Бо ти в нас – найкраща, бо ти в нас – єдина,
Немає другої такої землі.

21. Пісня – наш паспорт вічний,
Пропуск у білий світ,
Ми не ховали обличчя,
Гордо йшли сотні літ.
Завжди ми накривали

Дружби ясні столи,
Нас по піснях пізнавали,
Де б ми таки не були.
Райдуга в небі висне,
Граючи в плесках вод.
Доки живе наша пісня,
Доти живе й народ.

Пісня « Любіть Україну»

Отаман. Я з гордістю повідомляю, що будуть з вас всіх козаки.

Ведуча На острові на Хортиці, за порогами Дніпра

Там зійшлась козацька слава для народного добра.

Там стояли на сторожі

Запорожці січові.

Ой не раз там до схід сонця

Грали сурми бойові.

Тут життя і кров віддали Запорозькі козаки.

Україну рятували від ворожої руки.

Отаман: Хлопці, а чи знаєте ви, хто такі козаки?

1 хл.: Козак – це чесна, смілива людина,

Найдорожча йому – Батьківщина.

2 хл.: Козак – слабкому захисник,

Цінити побратимів звик.

3 хл.: Козак – усім народам друг

І лицарський у нього дух.

4 хл.: Козак – завжди борець за волю

І за народну добру долю.

5 хл.: Козак вкраїнську любить мову,

Він завжди держить своє слово.

Організатор. Бачимо, які веселі, і завзяті підрастають козачата.

Тож дорогі діти, приймайте в дарунок пісню

ПІСНЯ «Ми – козаки»

Отаман. Кожен, хто мріє стати козаком, повинен знати і виконувати заповіді козаків. А ну-мо писарю, зачитай їх нашим майбутнім козачатам.

Писар. (читає з Грамоти).

ЗАПОВІДІ КОЗАКІВ

1. ЧЕСТЬ І ДОБРЕ ІМ'Я ДЛЯ КОЗАКА ДОРОЖЧІ ЗА ЖИТТЯ.
2. ПО ТОБІ СУДЯТЬ ПРО ВСЕ КОЗАЦТВО І НАРОД ТВІЙ.
3. КОЗАКИ ВСІ РІВНІ У ПРАВАХ. ПАМ'ЯТАЙ: «НЕМАЄ НІ КНЯЗЯ, НІ РАБА, АЛЕ ВСІ РАБИ БОЖІЙ!»
4. БУДЬ ПРАЦЬОВИТИЙ, НЕ ЛЕДАРОЮ.
5. СЛУЖИ ВІРНО СВОЄМУ НАРОДУ, А НЕ КЕРМАНИЧАМ.
6. ДОТРИМУЙ СЛОВА. СЛОВО КОЗАКА БАГАТО ВАЖИТЬ.
7. ПОВАЖАЙ СТАРШИХ, ШАНУЙ СТАРІСТЬ.
8. ТРИМАЙСЯ ВІРИ ПРЕДКІВ, ЖИВИ ЗА ЗВИЧАЯМИ СВОГО НАРОДУ.
9. ЗАГИНЬ, А ТОВАРИША ВИРУЧАЙ.
10. БЕРЕЖИ СВОЮ СІМ'Ю. СЛУЖИ ЇЙ ПРИКЛАДОМ.

Отаман.

Ну що ж, вручим посвідчення орлятам,

Вони ж бо від сьогодні - козачата.

А на додачу видам Січі знак,

Хай з козачати виросте козак.

(вручення грамот козачатам).

Писар.

Присягайте, що Україну будете любити,

Що віллете в неї силу,

Щоб розвеселити.

Козак

Перед Богом нашим Всевишнім в Трійці Поклоняємим,

Перед Пресвятою Богородицею нашою Покровою,

Перед Небесними Силами і Всіма Святими,

І перед усім нашим Козацьким Братством

Присягаю, що готовий віддати всі свої сили і саме життя

За Христа Бога, Православну Віру, Україну, та побратима.

Присягаю бути вірним козацьким звичаям і традиціям,

Захищати честь і достоїнство українського народу.

І нехай допоможе мені Бог і Божа мати і всі святі

З честю носити почесне звання козака і бути вірним сином неньки-України!

Присягаємо!(Підходять і цілують кінчик прапора)

Ведуча. Приймайте в дарунок пісню

Пісня «Гей, ви, хлопці-орли»

Отаман.

Слово для привітання, надається директору школи_____.

Ведучий:

До нас сьогодні на свято завітали справжні козаки.

Гей, троїсті музики,

Самі ходять черевики.

Їм не встояти ніяк,

Ви заграйте їм гопак

Танець Гопачок

Організатор

Дорогі діти-козачата, ми усі вас щиро вітаємо. Від сьогодні ви носите почесне звання «козак». Отож, ви маєте відповідати йому. Ви є нащадками славних українських козаків, тож повинні лишити по собі добрі сліди. Добре вчіться, шануйте наші звичаї та традиції, любіть Україну. Хай кожен з вас добрими справами доведе, що козацькому роду нема переводу!

Сьогодні ми не можемо не згадати, що відбувається в нашій країні. Десятки тисяч патріотів нашої держави перебувають зараз на передовій, захищаючи нас з вами, проявляючи свою мужність, героїзм. Вони віддають найдорожче – життя. Вони, дійсно люблять свою Україну...

Ведуча.

Ти дуже красива, моя Україно.
Й своєю красою дивуєш весь світ
Тебе вже давно відібрати хотіли,
Наразі ж воюють за Крим і за Схід.
Моя найдорожча, за тебе вмирають.
За тебе лягають в холодній землі.
Яку ще країну так сильно кохають?
За кого ще роблять речі такі?
Країно моя, я молюся до неба
Я вірю, що ти ще свого досягнеш.
Що хлопці, оті, що померли за тебе
Гордитися будуть тобою без меж.
Ведучий. Вже стелить шляхом золота Покрова
І губить срібну нитку павутин.
Углиб віків вдивляюся я знову,
І чую голос славних козаків.
Важкі сади Покровським урожаєм,
І щедре поле в плідності своїй.
Гостей щораз село моє вітає
У древньо-юній величі святій.
Іду селом серед свічок кленових,
Що так палають золотим вогнем.
Молюся щиро Пресвятій Покрові,
Хай рідний край бідою обмине.
Ведуча.
Свята Заступнице! Пречиста Діво!
Ти оповий нас Покровом білим,
І під опіку візьми Вкраїну,
Не дай їй впасти знов на коліна.
Народ наш просить захисту в Тебе,

Бо Ти - Цариця Землі і Неба,
Прийми нас ще раз під свій Покров,
Вкотре благаєм Тебе ми знов
Ти захисти нам Матір-Україну,
Не дай зробити з неї руїну,
З колін підвестись нам поможи,
Україну вільну нам збережи.

Організатор.

Окреслюючи перспективи майбутнього, ми повинні вдивлятися в минуле,
черпати з нього той безцінний скарб, який не дасть загубити головне,
розчинитися серед дрібних проблем. Я хочу, щоб кожен з вас поставив себе на
місце тих хоробрих наших людей, які ціною свого життя захистили
Батьківщину, і щоб кожен відповів на питання: а чи зміг би я?

Любімо Україну,
І що б там не було,
Не зрадімо її ми,
Творімо злагоду й добро!
Нам треба бути гідними,
За що ж тоді стояв Майдан?
Продовжить справу мусимо
Тих, хто життя за це віддав.

Ведучий. Курені! Шикуйсь, рівняйсь, струнко. До винесення прапора
Козацької республіки стояти струнко. Винести прапор.

Ведуча. Урочисту лінійку, з нагоди посвяти учнів 5 класу в дитяче об'єднання
«Козацька республіка вважати закритою.

(звучить гімн України)

Виховний захід «Пам'яті небесної сотні»

Вчитель. Шановні батьки, вчителі, учні та гості нашого заходу! Сьогодні ми
зібрались в цьому залі, щоб у глибокій скорботі низько схилити голови перед

пам'яттю Героїв Небесної Сотні, які боролися за честь правду, гідність і віддали своє життя за Україну.

Ведуча. А як все починалось?

Ведуча. 21 листопада 2013 року студенти Києва вийшли на Майдан Незалежності в підтримку євроінтеграції за Європейську Україну!

Ведучий. Спочатку - це була виключно мирна акція молоді з гаслами: «Україна-це Європа», « Ми хочемо в ЄС». Та кількість активістів зростала.

Ведуча. А що ж було далі... А далі- не підписання угоди про асоціацію.

Ведучий. А далі- жорстоке побиття студентів вніч з 24 на 25 листопада.

Ведуча. А далі... А далі- покалічені людські тіла та серця, Михайлівський Собор, Майдан залитий кров'ю, барикади, шини. Революція гідності.

Учень 1

Українцю, поглянь, там побили жінок!

Глянь, вже люди ховаються в храмі!

Де таке ще траплялось, коли це було

Аж в такому нестерпному стані?..

Учень 2

Так чинили лиш варвари, злісні хани,

Лиш від них люди в церкві ховались.

А сьогодні - це власні привладні пани

Вже над нами так само знущались!"

Україна -Єдина країна

Не шматуйти її не трясіть

Ми не Захід і Схід ми родина

Ми не Північ і Південь ми рід

Ведучий. Ми вшановуємо пам'ять героїв України: Голодомор 1932-33рр, Битва під Крутами, Бабин Яр. Тепер ми стали учасниками ще однієї масової трагедії нашої країни.

Мені наснилось, що вони зустрілись:

Убитий в Крутах й вірменин Сергій.

В саду едемськім на травичці всілись:

«За що тебе? «

«За Україну, друже мій.»

Ти знаєш і мене за неї вбили,

Та це було вже років майже сто.

Тоді померли ми, щоб ви нам жили.

А вас вбивають... Вас тепер за що?»

«Ти пам'ятаєш, друже. Звісно, пам'ятаєш,

Як біло-біло в нас цвітуть сади.

І ти цей запах п'єш. І ти його вдихаєш ...

Я б все віддав, щоб хоч на мить туди.»

«А я ще ввечері узяв дівча за руку

Й тихенько так до серця притулив.

Тоді не знав, що Бог уже розлуку

Навіки на землі нам присудив.

Під Крутами стояли ми стіною.

В очах не страх, а злість до ворогів.

Більшовики готовились до бою,

Я йшов на смерть... а жити так хотів.»

«Мені твій попіл стукав, брате, в груди.

Я вірменин, а теж України - син.

Не мав у серці й крапельки облуди,

За те й убив мене проклятий поганин."

... Мені наснилось, що вони зустрілись.

Убитий в Крутах й бородач Сергій.

В саду едемськім на травичці всілись:

«За Україну нас вбивають, брате мій.»

Пісня «Тумани»

Ведуча. Кожен із цієї Небесної сотні, як і ми з вами мали свою сім'ю, батьків, друзів, захоплення, свої симпатії і свої невідкладні справи. Але поклик їхньої душі саме в цей час призвав їх до боротьби за вільну, демократичну, чесну Україну. Ось вони перед вами, Герої Небесної сотні.

(Слайд Героїв Небесної сотні)

Учень

Під прапором стояли – під прапором й спочили.

Прийми, о Господи, своїх синів!

За України волю їх убили

В шалений жар тривожних днів.

В той час, як небо димом затягнулось,

Як змерзлі руки прагнули вогню,

Упились кров'ю кат і його свита,

Споївши нею й всю свою сім'ю.

Учень

Та ми усі від Бога люди.

Живем надіючись, не боючись.

Чи ми запам'ятаєм, чи забудем,

Як наш народ топтали, сміючись?

Учень

Мамо, я живий, лиш закриті очі...

І серце не б'ється, не вирує кров...

Ти тільки не плач, знай - всі дні і ночі

Я буду поруч - в грудях, де живе любов!

Людина люта, хоч душа не знала гніву.

На рідній тверді полягла святій.

Герої ж не вмирають! Вірять в диво!

Адже і ти – “пахан”, належиш їй!

Під схлипи люду Бог тебе розсудить...

За рвані руки, ноги і лоби...

Вкраїну люд від гноблення розбудить
Геройської, відважної доби!...

Пісня «Воїни світла»

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твою.
Прийду на світанні в садок із росюю,
А, може, дощем на поріг упаду.

Голубко, не плач.
Так судилося, ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.

Мені колискову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває
Душа за тобою, рідненька, щемить.

Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблив. І любив Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

Під свисти куль латаю старі рани,
Криваві руки гріються в бинтах,
Сімейне фото – то моя відрада
І мирне небо ввижається у снах.
Я дні в полоні, я дні палаю в пеклі,
Прокльони чую в день і у ночі,

Я вже готовий, я не боюся смерті,
Але триматися я обіцяв доньці.

Бійці, солдати чи може люті звірі
Нас градами обстрілюють щодня?
Я так стомився, я хочу жити в мирі
І в мирі щоб жила моя сім'я.

Побудь, мій Боже, отут, зі мною,
У цьому полі, у розпал бою.
Серед руїни і серед краху
Не дай пізнати глибини страху.
Не дай упасти в зневіру й розпач
І побратимам розбігтись врозтіч.
Побудь, мій Боже, отут, між нами
Душею батька, сльозою мами,
Сестри любов'ю, брата плечима,
Чеканням милої, її очима.
Побудь, мій Боже, отут, зі мною,
Посеред світу, посеред болю.
Храни від смерті, від кулі вражої,
Будь мені, Боже, вартою, стражею.
Я тіло й душу тобі офірую.
Побудь, мій Боже, зі мною...

ПІСНЯ «Мальви»

Ведучий 1: Ще довго-довго з покоління в покоління будуть передавати батьки синам і дочкам, а ті своїм дітям спогади про тих, хто залишив життя земне у 2013-2014 рр. Ця подія сколихнула весь світ, не залишила байдужою жодної душі.

Вірш «Допоки житиму.....»

Минають дні і ночі - та назавжди
Калейдоскоп кривавий, невблаганний,
Я бачу ті обличчя і ті очі
Тих хлопчиків, що згинули
за нас з тобою на Майдані

Допоки житиму, я пам'ятати буду
Жінок із надписом на грудях "Мама"
І закатованого Юрія Вербицького
Й слова пророчії Сергія Нігояна.

Допоки житиму, в вухах стояти буде
Той дзвін церков, що душу рве на клапті,
І "Отче наш" останній перед штурмом
І плач безсилий дівчини у білому халаті

Чи то Господь нам шле такі випробування
По аналогії із власним Сином?
Та нація безстрашна не вмирає,
На заздрість ворогам збудуєм Україну!

Небо падає. Не мовчи,
мільйони нас, ми спіймаєм.
Скільки вистачить сил –кричи.
Нехай кожен у світі знає:
в Україні страшна біда,
земля рідна реве від болю.
Почалася кривава війна,
Україна стає до бою.
Україну мою рятуй!

Хто б не був ти на цьому світі.
Від падлючих російських куль
в сиру землю лягають діти.
Світе, милий, допоможи,
об'єднай свою дужу силу,
Батьківщину нам збережи!
Україну навек єдину.
Небо падає. Не мовчи,
мільйони нас, ми спіймаєм.
Скільки вистачить сил – кричи,
нехай кожен у світі знає.
Простіть хлоп'ята, і спочиньте з миром,
Простіть, і не тримайте, прошу, зла..
Ви показали, що Вкраїна має силу,
А сила не помре, вона завжди жива!

ПІСНЯ «Білі лебеді у небесах»

Ведуча. Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх Героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє. Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови. Вони згасли як зорі.

Ведучий. Нехай кожен з нас торкнеться пам'яттю цього священного вогню-частинки вічного. А світло цієї свічки хай буде даниною тим, хто навечно пішов від нас, хто заради торжества справедливості жертвував собою. Вони повинні жити в нашій пам'яті!

Небесна сотня – безневинна жертва...

Бандитам не схватись за хрестом

Отим хрестом, де їхня совість мертва

Зрікається і серцем і чолом...

У прощену неділю впала долу,

Простіть нас браття, миленькі, простіть...

За Україну - зранену і голу...

За Вас не впала і за Вас стоїть!

Ведуча. Ще довго-довго з покоління в покоління будуть передавати батьки сином і дочкам, а ті своїм дітям спогади про тих, хто залишив життя земне у 2013-2014 рр. Ця подія сколихнула весь світ, не залишила байдужою жодної душі. Люди висвітлюють свої почуття через картини, пісні, вірші.

(Під мелодію гімну Небесної сотні «Пливе кача» ведучий запалює свічку і передає її учням по колу. Свічку передають з рук в руки).

Андріївські вечорниці

13 грудня одне з великих та улюблених свят – день Св. Андрія Первозванного, або як у народі кажуть, свято Калити. Народні традиції міцно переплелися з релігійними та дійшли до наших днів. Вечір напередодні молодь святкувала як «андріївські вечорниці». Готувалися до них спільно. До однієї господині зносили продукти і готували вечерю. І обов'язково пекли калиту- найвеличнішу ознаку свята.

Сьогодні ми з вами повернемося в минуле, щоб відчувати красу цих обрядів.

Пропоную завітати до однієї з українських хат.

(музика)

Маруся. Матусенько, де ви там!

Нікого не має. Мабуть побігла свою куму Наталку кликати на вечорниці.

(звертається до залу)

Доброго вам вечора, люди добрі.

Ой, як багато вас тут зібралося! Ви напевно всі хочете побувати на наших вечорницях. Правда?

(виходить господиня).

Катерина. О, а хто це тут без мене хазяйнує? Це ти Марусе? Що це ти тут розповідаєш, балакаєш без зупину. Це вже чиста правда, що в твоєму язичку

кісток нема!

Маруся. Мамусенько, так, це я розповідаю всім про наші вечорниці. Ой, так хочеться все швидше їх розпочати і вареників наших покуштувати!

Катерина. А в кого це ви, Марусе, хочете проводити вечорниці?

Маруся. Як в кого? Так у нас же, мамусенько. Ми ж з вами домовились.

Катерина. Ніхто зі мною не домовлявся і нічого я не знаю. Знайшли місце де проводити.

Маруся. Мамусенько, та що ви таке говорите. Он подивіться скільки людей зібралось у нас. Що ми їм скажемо. Кажіть чи дозволите в нашій хаті вечорниці проводити?

Що люди скажуть, що в цілому селі не знайшлося хати на вечорниці? Раз так, тоді я піду!

(іде до дверей).

Катерина. Ой, Марусе, постривай! Та я ж пожартувала, коли так то я дозволяю.

Маруся. Що ж ви нам всім голову морочите! Я біжу покличу дівчат та хлопців.

(вибігає з хати)

Катерина. Ось так завжди. Така вже хитра в мене Маруся, вміє завжди викрутитись! Та ж у мене пішла. Точнісінько, як я була колись молодою.

(стукіт у двері, заходять дівчата)

Дівчата. Тітко Катерино, можна до вас на вечорниці?

Катерина. Заходьте, дівчатонька, прошу.

(заходить гурт дівчат).

1 дівчина

Добрий вечір вашій хаті,

Уклін господині,

Чи веселі вечорниці в нашій Україні?

2 дівчина

Добрий вечір, господине, славно молодице.

Чули, що у цій хатині будуть вечорниці.

3 дівчина

Обійдіть весь світ безмірний
І скажіть в якій країні
Так зберігся скарб безцінний
Як у нас на Україні.

Маруся

Просим всіх у нашу хату,
Превелику, пребагату!
Від зірниці до зірниці
Хай лунають вечорниці.

Катерина: Добрий вечір, добрий вечір, любі гості!

Просимо, просимо.
Поспішайте, дівчатонька,
Все приготувати,
Бо пора вже вечорниці
Всім нам починати.
Зваримо вареників
Біленьких, смачненьких,
Та й запросим до нас в гості,
Хлопцівгарнесеньких,
Щоб вони разом із нами
Дружно працювали,
Андріївські вечорниці
Піснею стрічали.

(Дівчата співають пісню)

ПІСНЯ «А ми дівчата з України»

Катерина. Я бачу, що ви вмієте весело сміятися, співати, а чи вмієте працювати?

Дівчата. Вміємо.

Катерина. Тоді чи допоможете мені в одній справі. Потрібно наліпити вареників.

Дівчата. Звичайно допоможемо.

(В хату заходить дід)

Дід Щось добреньке з'їсти хочу,

Тільки що – не знаю сам.

Баба Голови б ти не морочив,

Що зварила – те й подам.

Дід Вареники, борщ і каша,

В животі від них урчить.

Баба Вередливий став ти, діду.

Що тобі іще зварить?

Дід Знаю, бабо, ти не сердься,

Я, мабуть би, з'їв оце...

Коровай із борошенця,

А туди б ще вбить яйце.

Баба Отже, клятий!

Хоч бери, тікай із хати!

Будь по-твоєму, спечу.

(Баба виходить із хати. Дід говорить їй у слід.)

Дід Ти готуй, стара, швиденько,

Повечеряєм гарненько.

(До зали) Баба в мене – молодець!

Але гріх самому їсти

Цей рум'янений хлібець

(Входить баба, сідає біля діда.)

Дід Пам'ятаєш, моя люба,

Як були ми молоді,

Напечем, бувало, хліба -

Повна хата молоді.

Баба Танці, співи, сміх до ночі

Вечорниці...А тепер?

(Чується стук і голоси за дверима.)

Хлопець Господаре! Чи пустите до хати?

Вміємо співати, вмієм танцювати.

Дід Заходьте, хлопці, заходьте, дівчата!

Скоро і коровай з печі будемо виймати.

Якраз впору!

(Хлопці і дівчата заходять під музику)

Пісня «Чом ти не прийшов»

Всі виходять, з'являється Мотря.

Мотря. (дивиться на сміття): Доки я буду терпіти од тієї іродової Мелашки!

(хапає віника і розмітає його по двору. Виходить Мелашка з рядниною).

Мелашка. Хто це порозкидав сміття?

Мотря. Я розкидала: не мети свого сміття під мою призьбу, бо я тебе ним колись нагодую!

Мелашка. А зась! Не діждеш ти мене сміттям годувати. Нагодуй свого Карпа (почала змитати сміття до порога).

Мотря. Не мети до порога, бо мені треба через поріг ходити!

Мелашка. Авжеж, велика пані. Покалякаєш, княгине, золоті підківки.

Мотря. Не мети до порога, бо візьму тебе за шию, як кішку, та натовчу мордою в сміття, щоб удруге так не робила.

Мелашка. А, ти, поскудо! То ти смієш мені таке говорити? Хіба ти моя свекруха? Ти думаєш, що я тобі мовчатиму? Ось тобі, ось тобі!

(Почала розкидати віником сміття)

Мотря. (з подиву аж рот розкрила): То це ти так! То це та, що од свекрухи втікала?

Мелашка. Ти мені не свекруха, а я тобі не невістка. Я тобі мовчать не буду!

(Мотря замахнулась на Мелашку диркачем. Та схопила його і закричала:)

Мелашка. Гвалт! Гвалт! Якого ти дідька чіпляєшся до мене, сатано?!

(З хати вибіг Карпо і почав забирати у жінок диркача. Потім вибіг Лаврін і допоміг брату розборонити жінок).

Мотря.(з дверей): Одривай хату! Не буду я з ними жити через сіни, хоч би мала отут пропасти! Бери, Карпе, сокиру, та зараз одривай хату!

Карпо. Чи ви показалися, чи знавісніли? (Зайшов до хати) Вже вечорниці в Катерини почалися, а ви гвалт знімаєте. Вже давно люди у людей в хатах прибрано, а ви вечірньої зірки чекали?. Ану швидко помиріться і позбирайте сміття та хутчіш на вечорниці! Там уже пісні лунають, музики грають. Чуєте? (Мотря і Мелашка збирають сміття, миряться).

Маруся. Дівчата, хлопці, а давайте ми з вами пригадаємо

Пісня «Там де Рось і Росава»

Маруся. З давніх-давен славилася Україна таким звичаєм, як ворожіння у ніч на Андрія. Ця давня традиція – прекрасний витвір людської фантазії, призабутий сьогодні. Ми хочемо повернути йому життя. Нехай оживе одна із сторінок молодості наших матерів і бабусь.

Господиня.Вмоцуйтеся зручніше. Будьте як вдома. Сьогодні вечір, у який мають здійснитися ваші надії. Хочете знати свою долю, дівчата?

Дівчата. Хочемо!

Господиня. Бач, які бистрі й розумні. Гарзд! Хай вже буде по вашому. То може і я помолодію біля вас.

Господиня. Колись, щоб знати, котра з нас швидше заміж вийде, ми складали чоботи до порога. Чий перший на поріг стане та і заміж швидше вийде. Ану , дівчата,спробуйте і перевірте. Роззувайтесь! Ти, Оксано, перша, і так капчик за капчиком. Потім перший знову переставляє вперед і так аж до порога.

(Дівчата, сміючись, міряють чоботи підлогу, а хлопці крадуть з порога перший капець)

4 дівчина. О! Доворожилася! Боса додому піду. Хто забрав чобіт?

(Виглядає за двері, там хлопці, заходять у хату).

4 дівчина. Відразу наречений об'явився. Прошу віддати, а то в ноги зимно.

1 хлопець. Може, ще й взути?

4 дівчина. Це я вже сама вмію. Бач, заміж першою збираюсь!

Господиня. А ми колись ще кидали чобіток через плече. У який бік обернений носочок чобітка – звідти й чекати нареченого.

З дівчина. А давайте й ми так поворожимо!

(Ворожать)

1. Чобіточку, мій новенький, теплий, теплий і гарненький,

Вкажи холявкою дорогу, хто посланий мені від Бога.

2. Лети, впади та не розбийся, із вулицями розберися

Й минувши вулицю Івана вкажи на вулицю Степана.

3. А я свій кину аж під хмару – хай розшукає свою пару.

4. І торік я чобіток кидала, та щастя свого не впіймала.

Тож хай тепер оцінять люди, а може й доля не забуде?

1. А тепер ходімо, подивимось, куди наші чобітки нас поведуть!

Заходить ворожка

Ворожка. – Добрий вечір вашій хаті! Та йду оце по вулиці, чую десь гомонять.

От і зайшла погрітись. Чи пустите бабусю до хати?

Господиня. – Заходьте, ласкаво просимо. Ми дуже раді гостям.

Ворожка. – А ви мене впізнали, діти? Та я ж ворожка Степанида. Долю передбачаю, можу приворожити, причарувати. (Дівчатка підходять ближче)

Дівчатка. – Бабусю, розкажіть, яка наша доля?

Ворожка. – Зараз, зараз, мої хороші, розповім вам про майбутнє. Тільки зілля приготую. (ставить горщик)

Покладу чар-зілля, одолій – траву, жаб'ячі лапки, любисток, дурман- траву.

(Шепоче, плює, підпалює свічку, з горщика виходить дим)

Начарую наворожу, все, що буде з вами розкажу. (Пильно вдивляється в дим, промовляє)

Ой будете ви здорові, дружні та завзяті, а слухняні які !

А які ж ви будете красені та красуні – хлопці – вусаті, дівчата – косаті, чорноброві, білолиці, рум'янощокі. А яке веселе і цікаве життя на вас чекає! Де тільки не побуваєте!

І на катку, і у басейні, і в зоопарку, і в цирку. Бачу, що вчитися будете добре, школу закінчите з 3 бронзовими, і 3 срібними, та 3 золотими медалями. Будете радувати своїх рідних, школу прославляти. Все у вас буде добре!

Хлопці.— А як же наші батьки? Що з ними буде?

Ворожка. – У батьків ваших виростуть розумні,здорові і талановиті діти. А ще... (Підходть до батьків, передбачує долю кожному з них)

- На цьому тижні купиш собі чарівну сукню.
- Відкриєш рахунок у швейцарському банку.
- Відпочивати тобі на Канарських островах.
- Через місяць у гаражі стоятиме новесенький мерседес.
- Любиш солоденьке – буде тобі сьогодні торт, чоловік спече у магазині.
- Буде сьогодні весела вечеря в колі родини.

Ворожка. Які молодці! Дивлюсь на вас і радію, веселі, щасливі... Ну що ж, пора мені з вами прощатись!

Дівчина. Вже й вечірній морок висне.

Нічка зорі запалила.

Подаруємо вам пісню

щоб серце й душу звеселила

Пісня «На ставочку під вербою»

7 хлопець. Ви б нам тітко розказали, звідки пішов отой звичай – гадати на Андрія.

Господиня. Розкажу, як від старих людей чула.

Андрій – один з апостолів Ісуса Христа. Його ще називають Первозваним, бо саме його та його брата Симона – Петра Ісус зробив своїми першими учнями.

Обидва були рибалками, обидва без вагань прийняли вчення Христа і були наділені властивостями зцілителів. В апостолів вірили , бачили їхні надзвичайні вміння зцілювати хворих, калік, незрячі, кволі, кволі після зустрічі з ними ставали здоровими. З роками народ звертатися до Андрія – Первозваного ,як до свого зцілителя. Люди вірили, що саме в ніч народження апостола можуть збутися ті бажання, які омріяв кожен. Особливо дівчата. І ще старі люди

кажуть, що все загадане збудеться тільки тоді, коли в нього віриш. Без віри гадання не буде мати ніякої сили. От так мої любі.

3-й хлопець. Дівчата! І що це все?! І нічим сьогодні нас не почастуєте?

(Виходить дівчина.)

Дівчата. Зараз, зараз, через ворожіння ми й забули.

Милі гості, просимо сісти,

Вареники будемо їсти.

Вареники не погані,

Вареники у сметані.

Але спочатку послушайте гумореску про вареники

Гумореска «Вареники!»

Хлопці. А де ж наші вареники?

5 дівчина. Вареники мої великомученики!

Велику муку терпіли,

В гарячій воді кипіли.

Сиром були понапихані,

Маслом очі позаливані.

Як є сметана, то вмочайте,

А як нема – вибачайте!

(Бере пиріг і підходить до хлопця)

З'їж, Андрійович, пиріжок,

Він дуже смачненький,

А у нього всередині

Сирочок дрібненький.

5 хлопець. (кусає пиріг і кривиться)

Чи ти, дівча, з роду-віку

Пирогів не їла,

Що ти свої пироги

Перцем начинила?

Нехай тебе лихий знає

З цими пирогами,

Ти би краще розкидала їх помежи псами.

(пригощають варениками і різними солодощами)

Маруся. Хлопці, дівчата! А давайте чогось веселенького. Покажіть з чим прийшли на вечорниці.

ІНСЦЕНОВАНИЙ ТАНОК

ТАНОК (мікс)

(Голос з коридору « Хлопці, допоможіть мені!» Відчиняються двері і на порозі стоїть з гарбузом в руках Іван. В'язанка бубликів у нього на шії)

6 хлопець. От і клята та дівка Уляна, я ж до неї і так, і сяк, і бубликом хотів пригостити, а вона все брикається та глузує. Я думав, що вже домовився з нею про весільну сукню, а вона мені – гарбуз. Та нічого, мабуть, багато насіння з нього буде, та й кашу гарбузову я люблю.

6 дівчина. Не сумуй, Ваню!

7 хлопець. Я і не сумую, та батько буде бити! До кого ж тепер поведуть мене свататись. Я вже чисто замучився.

Чи я, тату, не доріс,

Чи я, тату, переріс,

Чи не рублена хата,

Чом не люблять дівчата?

7 дівчина. Ой, Іване, любиш ти гарбузову кашу, а не Уляну.

8 дівчина. А давайте краще заспіваємо. Усі ми родом із села. Усі веселі і працюватимемо. Вміємо веселитися і жартувати. Танцювати і співати. Ось послушайте, будь ласка.

Пісня «Гуляй село»

Господиня. Ой і добре ж ви співаєте, душу піснями звеселяєте. Але ж ми мало не забули, що сьогодні свято Калити. Ану хлопці, хто калиту почепить? Виберімо пана Калитинського, який буде нас смішити та сажею мастити.

Калиту слід кусати, не допомагати руками і не сміючись. До калити ідуть на кочерзі. Завдання пану Калитинському - розсмішити вершника Кочержинського.

Господиня виносить калиту

Дівчина

Ой калита-калита!

Із чого ти вилита?

Господиня.

З жита сповита, сонцем налита

Для красною цвіту по всьому світу.

(змагання)

Кочержинський. Їду, їду калиту кусати.

Калитинський. А я буду по губах писати!

Кочержинський. Ти писнеш чи ні, а я на білому коні, то й калита мені.

(намагається вкусити калиту)

Дівчина 1.

Калито смачна, духмяна,

Подивлюсь, аж голос в'яне.

Скажи, ну як тебе дістати?

Як таємницю розгадати?

Дівчина 2. Калита калита, солодка була, як ми її з'їли, то до сонця полетіли.

Дівчина 3. Смачна калита – як вкусила, аж душа сонцем засяяла.

Дівчина 4. Хто вкусить калиту, тому всю зиму світить сонце буде, тому добро в хаті буде.

Господиня. А тепер розділимо калиту серед усіх.

8 хлопець: Дякуємо господині за теплу хату, молодим дівчатам за стіл багатий.

Нехай на свята у вашій хаті буде гостей багато.

Дівчина 1

Ми гуляли, веселились,

Усім весело було.

Вечорниці завершилися

І здається все пройшло.

Дівчина 2

Золотая зіронька

Мерехтить над хатою,

Хай ваша родинонька

Та буде багатою.

Дівчина 3

Щоб завжди на покуті –

Сяяла хлібина.

І жила у злагоді

Вся ваша родина.

Ведуча. Ось і ожили перед нами ігри і забави нашого народу. Тепер головне, щоб вони і надалі не пішли у забуття. Міцний наш рід, жива у ньому пам'ять про минуле. Тож бережіть цю прекрасну, невичерпну скарбницю. У ній розум, кмітливість, гумор, надія і світло завтрашнього дня. Хай у вас завжди живим вогником світяться обереги пам'яті.

Свято Миколая

Вчитель

Що нині за днина,

Що нині за свято,

Що сюди зібралось

Так гостей багато?

Шановні батьки і вчителі, дорогі діти! Хто не знає про святого Миколая?

Малий і старий його знає про нього. Щороку приходить він у кожную господу з миром і дарунками. Для маленьких стає чарівною казкою, коли невидимо з'являється вночі і кладе під подушку такі бажані гостинці. Виростають діти - і добра казка зникає, а Миколай залишається. Наслідуймо добро і вчинки

Миколая! Нехай це свято стане для нас святом Милосердя, святом Доброти,
Прощення, Любові до ближніх.
За вікном сніжок летить,
Вітром завіває,
Тож спішіть усі до нас
На свято Миколая!
Ну, а хто сюди прийшов,
Раді вас вітати
Веселіться і радійте
На нашому святі.

Маємо чого радіти,
Добре знаєте ви, діти!
Долетіла до нас вість,
Що до нас в дорозі гість.

Хто це? Кожен пам'ятай!
Це святий наш Миколай!
Діточок він всіх згадає,
Їм дарунки посилає,
Він вже близько, вже іде,
Наша пісня хай гуде!

Пісня « Миколаю, не барися»

Ведуча. Жив колись давно на світі Десь у Азії юнак,
Роздавав дарунки дітям
Той багатий одинак.
Бідним дітям у потребі
Дарувати він любив,
Аж Господь Вседобрий в небі
Миколая полюбив

Став єпископом всезнаним
Миколай і чемно жив.
Особливої пошани
Він у Бога заслужив.
Запитав Господь:
«Що хочеш за свої заслуги ти?»
Хочу, Господи, я хочу
Раз на рік на Землю йти.
Завітати в кожна хату,
Всіх вітати знов і знов,
Чемним дітям роздавати
Подарунки за любов.
І отак щоразу, діти,
Вам щороку Бог дає:
Миколай мандрує світом –
Подарунки роздає.
Діти читають вірші
1. У дитячий край щасливий
Йде весела вість,
Що коником білогривим
Їде з неба гість.
2. Дарів він несе багато,
Повнії санки.
Радість буде в кожній хаті,
Бо в них забавки!
3. Їде, їде гість багатий
У дитячий край.
Хто цей гість? Ви відгадали?
Всі разом: Святий Миколай!

Пісня «На Святого Миколая»

4. Лиш раз в рік таке буває:
Господь небо відкриває,
І на землю поспішає Миколай.
В кожную хаточку, домівку,
Чемним дітям під голівку
Ласку Божу залишає Миколай.
5. Від хати і до хати,
Снігами через ліс,
Спішить, спішить завзято
Старенький сивий дід.
6. Коли святий Микола
З небес на землю йде,
То кожний дім і школа,
Мов вулик бджіл гуде.
7. Коли замерзла річка,
І став біленький гай,
Зійшов у темну нічку
На землю Миколай.
8. Миколай Святий у шапці
І у теплім кожушку,
Принесе усім гостинці
У чарівному мішку.
9. Святий та добрий Миколай,
До нас у школу завітай,
На нас, маленьких подивися
І подарунків всім нам дай.
10. Святий Миколаю, прийди до нас з раю,
Принеси нам дари кожному до пари.
Цукерочок смачненьких, булочок пишненьких,
Книжечок багато читати у свято.

11. Миколаю, Миколаю, я тебе чекаю.

Тебе люблю, Тебе кличу, святий Миколаю!

12. Святий Отче Миколаю,

Нашу хату не минай.

Подаруй мені на втіху

Величезну торбу сміху,

Ще й здоров'я для родини, Красну долю для України.

Миколай з небес нас бачить,

Хто слухняний, хто не плаче,

Як добро робити, знає,

Тата й маму поважає.

Всім, хто чемний, працьовитий,

Дружно хто уміє жити,

Миколай в святковий день

Подарунки принесе.

Сценка

Батько.

Холодно надворі. Намело багато снігу. Саме цієї ночі святий Миколай опускається на срібній вервечці з неба на землю. Сивобородий, у довгій золотистій накидці, заходить він до кожної хати і розкладає дітям під подушки свої пречудові гостинці. Правда, неслухняним дітям святий Миколай дає хіба що гарного прутика.

Маруся. Мамо, а в нашій хаті також сьогодні свято буде?

Мати.

Накінець-то, діти милі,

Ви діждались тої хвилі,

Що з небесного престола

Зійде пресвятий Микола.

Темна нічка за шибками,

Сніг біленький мерехтить,

Небеса блистять зірками,
Десь дзвіночок гомонить.
Миколай вже поспішає,
А з ним ангели малі,
В кожну хату він загляне,
Бо дарунків хочуть всі.

Тато.

А щоб від Миколая подарунки отримати, треба гарно вчитися в школі, не лінуватися ніколи, все у хаті допомагати, що лише вам скаже мати.

Доня.

А скажи нам, мамо мила,
Де той пресвятий Микола
Тих дарунків дістає,
Що так щиро роздає?

Мати.

В небі є така скарбниця,
Там дарунків – без кінця.
Святий Микола їх бере
І на землю всі несе.

Тато.

Та не лише святий Микола
Сходить з небесного престола,
З ним і ангели бувають,
Що святому помагають.
А іще таке буває,
Що услід за Миколаєм
З пекла пустун утікає,
Всім неробам, пустунам,
Злодіям і брехунам
Він вилами погрожує Та ще й пеклом лякає.

Петрик.

А скажи, матусю люба,

Він страшний дуже?

Мати.

А ви не бійтеся, він до нас не завітає, бо ви діточки чемні, слухняні,
допомагаєте своїй мамі(гладить по голові)

Тато. Тихо, діточки мої, щось там чути у дворі.

Мати (*визирає у вікно*): Хтось там дзвонить і тупоче, Мабуть, до хати зайти
хоче. Підемо подивимось(бере теплу хустку і виходять).

Петрик.Цікаво, а що мені Миколай принесе?

Маруся.(хапається за голову). Ой, у нас ще не прибрано в хаті! Як же ми
Миколая будемо стрічати?

А ти, Петрику, принеси образ святого Миколая.

Петрик. (Порається в хаті й поправляє ряднину, бере віник і підмітає).

Ну, це вже не моя робота, мені пора вже спати, щоб скоріше завтра встати.

Маруся.

А дарунків хочеш ти? Від антипка різки жди!

(Петрик приносить образ святого Миколая і вони вдвох чіпл. його на стіні).

Маруся. Як би я хотіла дістати від святого Миколая червоні чобітки, теплі
рукавички.

Петрик. А я – гарну іграшку, солодоців багато.

Маруся. (бере Петрика за руку). Петрику, щоби вислухав нас святий Миколай,
то і сьогодні треба щиро помолитися
(вклякають перед образом, моляться).

Святий отче Миколаю,

Щиро ми тебе благаєм,

Сповни нині наші просьби,

Що на думці ми їх маєм.

Звели дітям дарунки подати.

В надії будем Тебе чекати.

Маруся.

А тепер пора спати.

На добраніч.

Петрик: Цілу ніч буду чекати...

(Звучить музика коліскової «Спи Ісусе, спи»).

Ведучий.

Нічка тиха, таємнича,

Повна дива і чудес.

До дівори прийде в гості

Довгожданий гість з небес.

Буде радість, буде втіха,

Бо ж усякий пам'ятай:

За дітей цієї ночі

Не забуде Миколай!

У ніч грудневу місяць світить,

Чарівні мрії, сни.

Тихо всюди, сплять всі діти.

Вже заснули всі.

Біля ліжка ангел Божий,

Хоронитель ангел жде.

Він тихенько вчинить двері

І дарунки покладе. (Хтось тупотить, поспішає. На сцену, перед завісою, вибігає пустун).

Пустун.

У вас – мороз за щічки вже щипа,

І снігу в очі насипа,

Не дивіться, що я тут гість,

Морозить, студить, як на злість.

(В кінці залу задзвонили дзвони).

О, це вже ангели сходять з неба,

Десь би тут сховатись треба.

(Шукає, де б сховатись, ховається за завісою. Завіса відкривається. На сцені - царський трон.)

1-й ангел.

Де з молока тече дорога,
Де безліч зір, де царство Бога,
Я звідти йду і вість веселу
Несу у вашу я оселю.

2-й ангел.

Ще хвилька, діти, і між вами
Тут стане Миколай святий.
Він з щирим серцем і дарами
Опиниться у залі цій.

2-й ангел.(підходить до нього).

Геть, пустунге, то дарма,
Лінюхів у нас нема.
Правда, діти, що нема?

Діти. Нема!

Пустун. Хай ці прутики придбає, Хто батькам не помагає.

1-й ангел.

Геть, пустуне, то дарма – Неслухняних в нас нема. Правда, діти, що нема?

Діти. Нема! Ангел і діти: Геть, антипко! (Проганяють, він втікає).

А тепер, діти, заспівайте пісню про Миколая, він почує її та швидше прийде до вас.

Пісня «Ой хто, хто Миколая любить»

Ведуча. Дивіться, що там світиться, горить, наче зірка миготить.

(До залу заходять ангели, за ними величаво йде Миколай)

Ангели. Сніг, сніжок, посипай,

Ось і добрий Миколай!

Миколай.

Доброго дня, любі діти, шановна громадо! Я прийшов до вас із далеких небесних просторів і приніс вам благословення від Бога. Нині свято в вашім домі І я вас вітаю, Гараздів, здоров'я і доброї долі Щиро вам бажаю. Колись в цій школі я вже був, Дарунки дітям роздавав, До праці всіх вас закликав, Наказував вам чесно жити, Від зла тікати, а добро творити. Сьогодні я приніс вам солодкі й смачні подарунки й усіх ними наділю: і чемних, і, навіть, не зовсім чемних, бо ви всі мені любі й милі.

(Знову вибігає пустун на сцену, в руках – книга «Гріхи»).

Кому дарунків? Забіякам цим і пустунам? Боягузам, лінюхам?(сміється)

Антипкам краще знати,

Кому дарунки роздавати.

Миколаю, зупинися,

Подарунки заховай,

Тут зібрались діти грішні (показує книгу)

Ти нічого їм не дай!

О! Гріхів у них багато!

(Одягає окуляри, сідає на краю сцени, відкриває книгу «Гріхи» і читає).

Ось вчора Гриць тихцем у друга кинув камінцем. Іванко бігав над потоком і

Ганнусі підбив око. А малий Андрій до кави своїй мамі всипав солі. Павло

часто не ходив до школи. А Оксанка – що їй казати, не хотіла іти спати!

Нагрішили, нагрішили, ти дарунків їм не дай! Дай мені, а я швиденько донесу

їх у свій край!

Ангел.

Ах ти, чого вдерся в нашу хату?

Бачиш, тут святий Миколай,

Ану швидко звідси втікай!

Пустун.

Ні, я вам не помішаю,

Я ще щось сказати маю...

1-й ангел.

Досить, досить! Щось ти Крутиш, баламутиш. Не дійдеш ти так до цілі. Всі крутійства ті – намарне, Бо всі діти наші – гарні. Згинь, нечиста сило! Не ходи по цьому світу, Зла ніде не сій!!! Геть звідси! (Виганяє)

Миколай.

Я дарунки оті просто так не даю.

За всі гарні справи я торбину свою

Розв'яжу для дітей, що достойні наград,

Котрі мають повагу і до буднів, і свят.

Котрі Бога шанують в юнім серці завжди,

Він спасе від невдач, відверне від біди.

Ану, дітки, ті, що тут скажіть,

А чи були ви слухняні? (ТАК)

А в школі добре вчилися?

Ці дарунки, діти, роздадуть ангели господні,

А ви нам вірші розкажіть та й заспівайте сьогодні.

1. Свято Миколая святкуємо в цей час,

Здійснились всі мрії, Миколай у нас.

Здійснились бажання всієї дітвори,

Він приніс малятам дарунки свої.

Любий Миколаю, прощення прийми,

Будемо слухняні, будем чемні ми.

Будем пам'ятати заповіді всі,

Хочемо ми жити в щасті і добрі.

2. Який ти добрий, Миколаю,

Даєш нам все, що ми бажаєм.

Даєш нам голосочок

До гарних співаночок.

А ми тобі співаєм, бо ще журби не знаєм.

Бо ти добрий, Миколаю,

Даєш нам все, чого бажаєм.

Пісня «Миколаю, не барися»
(Звучить музика. Миколай роздає дарунки.)

Миколай.

От настав прощатись час,
Залишаю вже я вас.
Будьте добрі й завжди щирі,
Живіть в злагоді і мирі.
Мамі й татку помагайте,
Менших себе не чіпайте.
Вчителям у поміч будьте,
І мене ви не забудьте.

Новий рік

Ведуча. Сьогодні на порозі Новий рік,
Зібралось щирих друзів тут багато.
І ми запрошуємо всіх
На веселе Новорічне свято.
Ведучий. З Новим роком, друзі! З Новим роком, рідні!
Хай цей рік удачу й мир нам принесе!
А всі дні у ньому будуть гарні й плідні
І нехай вам душу звеселяє все.

Пісня «З Новим роком! З Новим щастям!»

Казкар. Час то який чарівний. Більше двох тисяч років промчало – і ніхто не помітив!.. Так давно це було. Молодим був, жвавим і казки самі на папір лягали, самі в життя вирушали. А тепер важко мені, тепер нові казки потрібні - зовсім інші справи на землі творяться.

Дружина казкаря. Знову паперу скільки зіпсував. Все фантазуєш, Казкарю.
На роботу пора, письменник!..

Казкар. Ну чому ти не хочеш мене зрозуміти, Принцесо? Адже людям потрібні казки, тим більше зараз.

Дружина. Я тобі не Принцеса! Не називай мене так, душу мені не ятри!

Казкар. Але чому? Чому ти хочеш забути? Ти ж справжня принцеса, я придумав про тебе таку красиву казку.

Дружина. Часи змінилися і молодь зараз не та. Не такі казки їм нині потрібні.

Казкар. Так. Забулися мої добрі творіння.

Дружина. Вони не забулися. Просто живуть в сучасному образі.

Казкар. Цікаво було б подивитися.

Дружина. Давай поглянемо, що відбувається під Новий рік.

Казка «Ріпка»

Казкар. Дійсно, Принцесо. Тепер потрібні зовсім інші казки.

Принцеса. Але і в сучасних казках добро перемагає зло.

Виходить Дід Мороз та Снігуронька

Дід Мороз. Снігуронько! Онученько! Ми потрапили з тобою на Новорічне свято.

Снігурка. Яка красива ялинка, усміхнені обличчя. А які костюми?

Казкар. І знову до нас завітали казкові герої. Але вони вже із моїх казок.

Принцеса. Ми раді, дідусю, що ви дали згоду бути нашим гостем. Пройшли через всі замети і труднощі, та все ж таки добралися, разом з Онучкою, на наше Новорічне свято.

Казкар. Нам би дуже хотілося, щоб сьогоднішній вечір ми провели цікаво, весело, щоб запам'ятався він на цілий рік.

Дід Мороз. І нам цього хочеться.

Снігурка. Дідусю, давай привітаємо наших гостей.

Дід Мороз. Звичайно, Снігуронько.

Дід Мороз. Бажаєм вам щастя у Новому році,

Здоров'я, удачі на кожному кроці.

Щоб все, що задумалось вами, збулося,

Щоб радісно, світло усім вам жилося!

Снігурка. А мрія чарівна, щоб дійсністю стала,
Щоб кожна дитина у сні підростала.
Щоб кожне серденько любов'ю розквітло,
І кожна душа була чиста і світла.

Дід Мороз. Бажаєм достатку й хорошої долі,
Щоб гарний врожай виростав вам у полі.
Щоб був у нас хліб і до хліба було
І щастя у кожному родину зайшло.

Снігурка. На кожному обличчі, щоб усмішка квітла
І радість приходила щира і світла.
Щоб злагода й мир був у кожного в хаті
І всі ми були і щасливі й багаті.

Дід Мороз. Бажаєм всього, що найкраще у світі,
Щоб сонечком всі ви ходили зігріті.
І ласкою всі оповиті були,
І довго-предовго щасливо жили.

Снігурка. Дозвольте мені всім- усім побажати
Щоб бажані гості заходили в хату.
Повірити в мрію і вірити в казку
І мати весь рік: спокій, ніжність і ласку.

Дід Мороз. Хай радість і щастя цей рік принесе,
Щоб в ньому здійснилось найкраще усе!
Щоб діти здорові й сміливі зростали,
Щоб кращої долі усі ми діждали!

Разом. З Новим роком!

Пісня «Новий рік»

Ведуча. У тридевятому царстві, у тридесятому государстві, жили-були три сестри.

Ведучий. І як усі дівчата, хотіли зустріти принца на білому коні. Подивимось, що ж з цього вийшло.

Виступ 9класу

Ведуча.Пропонуємо вашій увазі гумористичну композицію

«Мамин синок»

Ведучий. Всі поспішають на Новий рік і через це щороку трапляються дорожньо-транспортні пригоди. Нам повідомили, що трапилася пригода на трасі Горохів-Берестечко.

Гумореска «Даішники»

Ведучий.Пісня «Тихенько падав перший сніг»

Ведуча.Коли проб'є дванадцята година

І старий рік зустрінеться з Новим,
Хай пощастить і вам, і всій родині,
Ми зичимо, щоб посміхнулись ви.

Ведучий. Хай казку принесе на крилах вечір,

І казка щоб затрималась на вік,
І під ялинку, щоб чарівні речі
Приніс вам щедрий юний Новий рік!

Казка «Колобок» 7клас

Ведуча.Мрія дівчини бути красивою, привабливою. І навіть кожна з них не проти стати моделлю. Цікаво, а кому ж належить титул «Міс Лобачівка»?

«Міс Лобачівка» - сценка

Ведучий.По землі сніги біліють і вітри холодні дмуть,

Тихі води леденіють, віхоли сніжком метуть.
Бо зима набрала силу і спинила вод потік,
Пеленою землю вкрила – незабаром Новий рік!

Пісня «Пісня зими»

Ведуча. До нас на свято завітали Цигани. Зустрічайте!

Ведучий.Десь заблукала Снігуронька. Можливо учні нашого класу її відшукають.

Сценка – 7клас.

Ведуча. Коли надходить Новоріччя

І ніжно так дзвенить кришталь,
Сніжинок рій кружляє в танці,
Тоді бажання загадай.

Ведучий. Найпотаємніше й глибинне

Таке, що лине в світлу даль
Воно здійсниться, неодмінно,
Ти тільки віри не втрачай!

Зустрічайте закоханого Султана.

Ведуча. Україно моя, калинова моя Україно!

Новий рік на порозі, ти радо його зустрічай.
І залиш у минулому всі дріб'язкові тривоги,
Не бери із собою в цей рік ні біду, ні печаль.

Ведучий. Україно моя! Новий рік вже заходить в оселі,

І лунають вітання, й до зір всі злітають пісні.
З Новим роком, тебе! Калинова моя, Україно!
З Новим роком, тебе! Найдорожчий куточок Землі!

Виходить Новий рік

За роком рік, мов річка плине, сьогодні в мене іменини.
І вже отримав я ізрання від багатьох людей вітання.
А сам бажаю щастя і натхнення, радості, удачі і тепла.
На палку любов благословення, щоб вона крізь роки нас несла.
Щоб любов'ю ми були зігріті все життя, до самого кінця.
Мир і радість процвітали в світі, а в душі, щоб жив вогонь борця.
Не потрібні замки піднебесні, не потрібні злитки золоті.
Будьте щирі, лагідні і чесні, мудрі, доброзичливі, прості.
Це найбільше, що усім нам треба на путі земному в даний час.
Хай найкращі мрії всі здійсняться, все хороше хай прийде в життя,
І чарівні сни нехай присняться, й понесуть в казкове майбуття.

Пісня «Це - Новий рік»-

Ведуча. Новорічна казка стукає в оселі,

Новий рік щасливо став на ваш поріг.

Ведучий. Будьте милі, друзі, як весна, веселі

В цю зимову днину, в цей чарівний сніг!

Ведуча. Знов історія Дитятка починається спочатку...

Ось Син Божий народився -

Світ душею звеселився.

Ведучий. Надійшло до нас Різдво:

Колядуймо, усміхаймось

Та невтомно сподіваймось

На життя, любов й добро!

Виступ 7класу

Дід Мороз.З Новим роком ще раз всіх вітаєм!

Для польоту бажаємо крил.

Хай від краю до краю, повсюди

Буде щастя, добробут і мир.

Снігурка. Всім бажаєт здоров'я міцного,

Хай наповнить вас радість і сміх!

І тепла в ваших душах такого,

Щоб воно зігрівало усіх.

Ведуча. Зичим завжди вам світлої днини,

Гарних друзів і щирих людей.

Треба це, як вода для людини.

Ще вам зичим крилатих ідей.

Ведучий. Хай у цьому Новенькому році

Мрії всі стануть дійсністю в вас.

І на кожному, кожному кроці,

Хай сюрпризи підносить вам час.

Дід Мороз. Лиш найкращі, щоб серце раділо,

Снігурка.Щоб душа, як троянди, цвіла.

Разом. То ж рушайте у рік Новий сміло:

До любові, до миру й тепла.

З Новим роком! З Різдвом Христовим!

Пісня «Новий рік іде по Землі»

Урочиста лінійка «День Соборності України»

(Слова на фоні музики).

1. Стоїть дівчина у калиновім вінку,
Ошатно вбрана, у руках пшениця.
Співає пісню у вишневому садку,
Бере водицю чисту із криниці.
2. Вона прекрасна, та у погляді - печаль.
Вона багата й щедра, та змарніла.
Безмежний відчай у її очах,
А віра де, де радість, де ж надія?
3. Її роками намагалися зламати,
Забрати все, залишивши зневіру.
Не можна лиш словами описати,
Яка ти змучена й стражденна, Україно!
4. Ти – дівчина в калиновім вінку,
Ти – солов'їна пісня, сонячне проміння.
Зазнала горя на своїм віку,
Відчула гноблення, приниження, гоніння.
5. Сьогодні повстаєш ти із колін,
Із рук скидаєш ланцюги й кайдани.
Пишаюсь тим, що я – України син!
Що маю в серці іскру полум'яну.
Бо полум'я без іскри не горить,
А без бажання не здійсниться мрія.
Вже настає та світла ясна мить,

Коли в Твоїх очах з`являється надія.

6. І віра, й радість, й щастя у душі:

Твоїй душі – безмежній і глибокій.

Душі, що любить віддано усіх

Своїх синів і дочок синьооких.

7. Я – України син! І я пишаюсь цим.

Пишаюсь вербами і небом голубим.

Пишаюсь дружною великою родиною,

Пишаюся своєю Батьківщиною!

Ведуча. Тобі, Україно, мій мужній народе,

Складаю я пісню святої свободи

Усі мої сили і душу широку

Й життя я віддам до останнього кроку

Аби ти щаслива була, Україно

Моя Батьківщино!

Ведучий. Шановні присутні! День 22-го січня 1919 року увійшов до національного календаря, як велике державне свято - День Соборності України.

Ведуча. У важкій боротьбі за національне визволення, утвердження власної державності наш народ не раз переживав як гіркі, так і радісні події. Одна з таких сторінок нашого минулого - боротьба українського народу за соборність своїх земель.

Ведучий. Так вже розпорядилась історія, що упродовж століть наш народ та землі України були розрізнені, належали до інших держав: Російської імперії, Польщі, Австро-Угорщини. Тож споконвічною мрією українців було об'єднання розрізнених частин України в межах однієї держави.

Ведуча. Саме тому, на площі перед Софією Київською відбулася подія, про яку мріяли покоління українських патріотів. На волелюбному зібранні було урочисто проголошено об'єднання Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки.

Ведучий. Урочиста лінійка, присвячена Дню Соборності та Свободи України, оголошується відкритою.

(Звучить Гімн України).

Ведучий. Соборність – це символ боротьби за волю, порозуміння між людьми. І часточка надії і віри у майбутнє.

Ведуча. Пам'ятаймо про незліченні жертви наших співвітчизників, покладені на вівар незалежності, соборності, державності.

Ведучий. Любов до землі, до рідного слова прирекли багатьох славних синів і дочок України на тюрми і поневіряння.

Ведуча. Віримо, що територіальна цілісність України, скріплена кров'ю мільйонів незламних борців, навіки залишатиметься непорушною. Маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – побудови економічно й духовно багатой, вільной й демократичной України, якою пишатимуться наші нащадки.

Ведучий. Моя Україна- приклад великой мужності, витривалості та духовності. Моя країна йшла і йде в нинішній ситуації крізь століття дуже важким шляхом. Українці завжди славилися своєю великою внутрішньою силою, неповторною культурою, співучою мовою та високими стандартами моралі. Відкриті, чесні та доброзичливі, вони неодноразово ставали жертвами жорстокого насильства з боку агресивних сусідів та іноземців- загарбників. Та українці самовіддано борються за своє майбутнє і краще життя для своїх дітей.

Ведуча. Велична і свята, моя ти Україно,

Лише тобі карать нас і судить.

Нам берегти тебе, Соборну і єдину,

І нам твою історію творить.

Пісня «Молюсь за тебе, Україно»

Ведучий. Ніби звертаючись до нас, один із творців Акту Злуки, державний секретар ЗУНР Лонгин Цегельський, говорив про день 22 січня: «Це така дата, що її виучувати будуть напам'ять українські діти грядущих поколінь побіч

таких дат, як дата Хрещення Русі, як битва над Калкою, як битва під Полтавою або зруйнування Січі». Його слова стали справді пророчими.

(Виходять діти зі свічками в руках. Після слів ведучих, ставлять свічки на стіл у вигляді тризуба.)

Ведуча. Боже-Отче всемогутній,

Захисти коханий край!

Дай нам вийти у майбутнє,

Мужність і сміливість дай!

Ведучий. Захисти нас від свавільних

Хижаків, жорстоких, злих,

Захисти від божевільних,

Від Чорнобилів нових!

Ведуча. Хай собори на руїні

Стануть там, де Ти прорік,

Незалежній Україні –

(Всі присутні разом із ведучими)

Разом. Слава нині і повік!

Ведучий. Сьогодні вшколі проводиться акція, присвячена Дню Соборності у підтримку воїнів АТО.

Ведуча. Усі зібрані кошти будуть направлені на придбання теплого одягу для українських військовослужбовців, які перебувають в зоні проведення антитерористичної операції. Запрошуємо всіх бажаючих долучитися до акції!

Ведучий. Ще раз вітаємо всіх присутніх зі святом, сердечно бажаємо вам міцного здоров'я, щастя, добра, миру, злагоди і глибокої віри у гідне майбутнє рідного краю та України!

Пісня « Мати Україна »

Ведуча.

Моя Україно!

Вірю, що дух твій ніколи не згасне,

Ти совість народу, незгасна зоря.

Живи й процвітай, моя Україно,

Для миру, для щастя, любові й добра!

Ведучий. Урочиста лінійка, присвячена Дню Соборності та Свободи України оголошується закритою.

(Звучить Гімн України)

Ведучий. Дякуємо всім за увагу!

Тематична лінійка «Битва під Крутами»

Стоять діти, одягнуті в чорний одяг, голови дівчат покриті чорними хустками, в руках тримають ще не запалені свічки.

1-й читець

Ой Крути, Крути,

Вас ніколи не забути.

Як в чистому полію

В боротьбі за волю

Триста студентів полягли.

2-й читець

Пішли й понесли у жертву державі

Всю радість юнацьку, кохання та кров.

І сяйвом дивним у кривавій заграві

Ненависть зайнялася, заблисла любов.

Звучить тиха сумна мелодія. Виходить Матір.

Мати

Як же збилась я вже з ніг,

Що й втоми не чую.

Тут напевно в полі цім

Нині заночую.

Як стомилась я шукати

Синочка могилу.

Нещаслива доля наша.

Сину, ти мій, сину.

Я думала, мій синочку,

Невістку діждати.

Не діждала навіть сина

До грудей обняти.

Виходить жінка.

Жінка

Не плач, мати, не ридай!

Сина не вернути.

Він загинув, щоби волю

Вкраїні здобути.

Не ти одна стара мати

Дитя пережила.

Я за свою свічечку

Вчора погасила.

Не плач, мати,

Син не встане,

А Україна ще повстане!

Мати. Один він у мене був сокіл ясний. Я не спиняла його, не сказала жодного слова. Коли Україні потрібні наші діти, хай ідуть! Тільки щоб не загинула Україна, щоб не плакали і не журилися більше матері.

Жінка виходить, а Мати сідає на пеньок і засинає під мелодію «А мати жде, а мати жде».

1-й читець. Історія знає багато жертв заради ідеї, але аналогічної Крутам не було.

Що тут було під Крутами?

Хто були ті юні завзятці?

Чи ж вони не відали, проти кого йшли?

їх було ж триста, а більшовиків —

тринадцять тисяч.

2-й читець. Заметено снігом поле, а на ньому похапцем окопались юнаки, маючи по 3 набої на душу. Зачорніло здалеку, колонами наступали більшовики. Ворог обійшов лінію оборони з обох боків. Юнаки кинулись у свою першу і останню багнетну атаку — і майже всі загинули.

3-й читець

Вони ішли у безвість білих піль, у бій,
Щоб не вернутися або здобути.
І зупинилися на станції малій,
Де написом видніла назва «Крути».

4-й читець

Не повернулися, упало триста їх,
А ми й донині їх не можемо забути,
Моментом нації, моментом нас усіх,
Навіки стала назва — слово *Крути*.

5-й читець

Супроти хижої навали,
Супроти смерті – в стужу й сніг –
Ось тут вони, ось тут стояли,
Їх всього жменька – триста їх.
Стихали Києва хорали,
Його заслін – ці юнаки.
Ось тут – редут. Ось тут вмирили,
Приймали кулі і штики.
І пам'яттю не оминати
Останній бій, останній крик,
Ці Фермопіли наші – Крути
А Берестечко – їх двійник.
Ген визирала мати сина,
Дівчата в'яли на порі.
Лиш червонилася калина

Ще дужче в кожному дворі.

Матір стрепенулася, проснулася прислухаючись.

Мати

Чи це так листя шумить у гаї,

Чи так бандура, жалібно грає?

Як я втомилась! В очах темніє,

Дивні надходять примари, мрії.

Заходить молодий чоловік у зеленому вбранні.

Мати

Ах, як стривожив, Ти мене дуже! Хто ти є? Хто ти? Мій друже?

Чоловік

Шум я зелений, що ходить у борі,

Коли ніч погідна, коли світять зорі!

З верхів'їв зелених на землю ось злинув,

Бо, бачу, блукаєш, сумуєш за сином.

Мати

Пішов він піднести червону калину,

У бою жахливим він тут і загинув.

І день мені темний, і весь світ немилий

Я ходжу, блукаю, шукаю могили.

Чоловік

Не тільки одна ти, українська мати,

По лісі блукаєш, щоб сина шукати,

Не ти українка на світі єдина,

Що втратила в боях коханого сина.

Лишилось їх стільки у болю і тузі,

Що дубів у лісі, що квітів у лузі.

їх сльози криваві сторінками сплили,

їх туга квітчає героїв могили.

Мати

Ти, може, щось знаєш?

Ти бачив щось, може?

Могили героїв ти, може, сторожиш?

Чоловік

Заграли гармати, грали скоростріли,

Як дощ зливний стріли вогнені горіли.

На смерть повну слави в нерівному бою

Йшли лицарі наші, Крутянські герої.

Щоб стримать у ході плем'я вороже.

Мати. Боже! О милий мій, Боже!

Чоловік

Три сотки завязців, забувши тривогу,

Московській навалі ввійшли у дорогу.

Борня йшла завзята, нещадна, кривава,

І смерть йшла героїв і вічна їм слава.

Безсмертна їх слава і пам'ять народу.

Всі йшли за ними від роду до роду.

Чоловік виходить. Матір сідає і замислюється.

Читець. Двадцять сім з них потрапили в полон. Спочатку над ними по-звірячому знущалися, а наступного дня розстріляли, заборонивши селянам їх ховати. Перед розстрілом юнаки заспівали «Ще не вмерла Україна».

Читець. Сімох поранених, переплутавши зі своїми, більшовики відправили до Харкова лікуватися. Так вони вціліли і розповіли про все. 19 березня героїв поховано в братській могилі на Аскольдовому цвинтарі, а 29 січня — день битви — проголошено Днем Скорботи України.

На Аскольдовій могилі поховали їх —

Тридцять мужніх українців славних, молодих...

На Аскольдовій могилі — український цвіт!

По кривавій по дорозі нам іти у світ.

На кого посміла знятись зрадника рука?

Квітне сонце, гріє вітер і Дніпро – ріка...
На кого завзявся Каїн? Боже, покарай!
Понад все вони любили свій коханий край
Вмерли в Новім Заповіті з славою святих –
На Аскольдовій могилі поховали їх.
Пом'янемо героїв, замордованих під Крутами, хвилиною мовчання.
Минуть роки, століття, та пам'ять про юнаків-героїв не згине повік. Вона
світитиме не тільки українцям, а всім тим, які готові покласти життя своє в ім'я
Батьківщини.
Будьте певні, дорогі, незабутні герої, - ви не загинули марно. Золотаво-блакитні
знамена, які востаннє застигли у ваших очах, коли ви падали на землю, стали
державними символами і навіки залишаться для нас найбільшою святинею.
Вашим героїзмом пишається незалежна Україна!
Ви за свободу гинули без скарги
Серед пожеж і руїн.
Вічна вам пам'ять, вічна вам слава
І наш доземний поклін.

Зустріч з випускниками

Ведуча 1. І знов пора для зустрічі настала
Щоб повернутись хоч на мить в юнацький світ.
О, друзі, як вас доля розкидала,
Як збігло швидко 10..., 20... може й 40 літ!
Ведучий 2. Ішло життя і відбувались різні зміни,
Вже й діти – учні в багатьох із вас
Та знову школа кличе в рідні стіни,
Завмер в приємному очікуванні клас.
Ведуча 1. Випускники з усіх кінців,

Що простяглись довкола,
Щоб поділитись планами своїх стремлінь
Сьогодні з'їхались на традиційну зустріч в школу.

Композиція «Зустріч»

«Ласкаво просимо» (вальс)

Ведуча 1. Дорогі друзі, вчителі, випускники різних поколінь! Щороку школа гостинно відчиняє двері, запрошуючи вас у свої стіни на вечір зустрічі.

Ведучий 2. Ваші стежки – дороги злилися сьогодні в одну, єдину, яка вас поверне в юнацькі роки! Тут все, як колись: дзвінко щебече діввора, заклопотані вчителі... Ніхто не в силах зупинити час. Та сьогодні вам належить творити диво: ви повернете його назад, в ті найщасливіші роки, коли світ переливається кольорами веселки, пробуджуючи в кожному серці яскраві надії. Ми сподіваємось, що ваша мандрівка буде приємною!

Ви в спогади полинете всі разом, зустрінете своїх учителів,
Найкращими в житті були хвилини,
коли шкільний дзвінок для вас дзвенів.

Дзвенить дзвінок

Ведуча 1. Отже, вечір шкільних друзів розпочався. До слова запрошуємо гостинного господаря нашого шкільного дому - директора школи _____

Ведуча 1. Свято сьогодні особливе. У залі зібралися випускники різних років. І всіх вас об'єднує у велику родину наша Лобачівська школа.

Ведучий 2. Вітаймо оплесками випускників, для яких мелодія шкільного вальсу прозвучала 50 років тому. За плечима багато прожитого і пережитого, побаченого й почутого. Поріділи ваші ряди, але ми дуже раді тим, хто сьогодні прийшов на нашу зустріч. Ваші аплодисменти ювілярам.

Ведуча 1. Ми раді бачити у цій залі випускників, які закінчили Лобачівську школу 45 років назад. Думками ви сьогодні повернулися в юність, безтурботну і відповідальну, де були радісні шкільні свята й буденний вир життя.

Ведучий 2. Підніміться, будь ласка, випускники, які закінчили школу 40 років тому. Хоч на скронях сріблиться сивина та молодечий запал сяє у ваших очах.

Оплески ювілярам.

Ведуча 1. Привітаємо випускників, для яких мелодія шкільного вальсу прозвучала 35 років назад. Оплески випускникам.

Ведучий 2. Ми раді бачити випускників, які 30 років тому закінчили школу. Ви молоді, завзяті, саме в розквіті сил і талантів. Привітаймо оплесками.

Ведуча 1. Сьогодні ми зустрічаємося із випускниками, які старші від нас на 25 років. І хоч після закінчення школи пройшло чверть століття, ви відчуваєтеся 17літніми юнаками та дівчатами. Вітаємо вас.

Ведучий 2. Ми раді вітати випускників, які 20 років назад закінчили нашу школу. Зустрічаймо їх оплесками.

Ведуча 1. Ми раді бачити в цій залі молодих, усміхнених випускників, які закінчили школу 15 років тому. Вітаємо вас!

Ведучий 2. Десять років пролетіли, як одна мить. І сьогодні ми вітаємо випускників 2007 року! Оплески ювілярам.

Ведуча 1. Наймолодшими ювілярами є випускники, які закінчили школу 5 років тому. Ми раді бачити вас.

Ведучий 2. Вітаємо наших дорогих, шановних вчителів. Низький уклін ветеранам педагогічної праці!

Полин - травою на душі гірчить печаль,

Безжальним катом мучить наше серце жаль.

Скорбить нутро... Палає пам'яті свіча.

Пам'ять... Вона жива і буде вічно жити,

І пам'ятати вчителя свого.

Презентація

Вечір зустрічі - це гарна традиція, яка щороку збирає учителів та випускників. Але доля вносить свої зміни в людське життя. Сьогодні не всі змогли зібратися у цій залі, декого, можливо, не відпустили сімейні негаразди, комусь стали на заваді кілометри доріг, немає поряд з вами однокласників та вчителів, які відійшли у вічність. Не змогли прийти на вечір зустрічі у школу і ті однокласники, які віддали своє життя за нашу Україну, загинули під час

антитерористичної операції, захищаючи нас від російського агресора. Ми свято шануємо пам'ять усіх, хто власним життям нашу юність зберіг.

Обірвалась молодість, як стрічка, загубилася, як слід в траві.

Та у пам'яті нашій навечно, ви лишилися юні й живі.

Вшануємо пам'ять про дорогих серцю людей хвилиною мовчання.

Хвилина мовчання

(всі стоять)

Пісня «Нашим героям»

Ведуча 1. Відомий французький письменник Антуан Сент-Екзюпері говорив: «Всі ми родом з дитинства», а ми додамо – всі ми родом з Лобачівки, мальовничого квітучого села на зелених пагорбах, оточеного пахучими луками, ставками, лісами. Щодня, думками ми линемо в те рідне і близьке серцю волинське село, де з любов'ю і ніжністю чекає мама, гостинно зустрічає рідна хата, вабить відкритими вікнами школа. В уяві постає той омріяний рідний Волинський куточок.

Ведучий 2. Мій краю дорогий, земля моя, Волинь,
І золото хлібів, і неба височінь.

В ліси твої, поля закоханий, стою,
Тебе, як вірний син, люблю.

Ведуча 1. Волинь моя, зоря моя ясна,
Рушник ланів мене гостинно зустріча.
Волинь – це хліб в долонях материнських,
Люблю тебе, моя земля!

Пісня «На рушникові» - Виконує родинний ансамбль «Джерело»

Ведуча 1. Хто не знає свого минулого,
Той не вартий майбутнього.
Хто не відає про славу своїх предків,
Той не вартий пошани –говорить народна мудрість.

Ведучий 2. Історія дає можливість прислухатися до голосу далеких і близьких

нам подій рідного краю, коли повнилось радістю серце дівчини, яка зустрічала з походу свого коханого і раділа, що він повернувся живим. Так було колись. І дуже хочеться, щоб і тепер усі дружини, мами, кохані дочекалися зі Сходу своїх рідних чоловіків.

Усім воїнам-захисникам даруємо

Пісню « Козацька похідна»

Ведуча 1. Мить, зупинися, ти прекрасна! Хочеться сказати кожного разу, коли усвідомлюєш, яке швидкоплинне дитинство і шкільні роки. Вони неповторні як кожен з нас. Пам'ятаймо про це і цінуймо кожну мить.

Ведучий 2. Дитинство – маленька безтурботна країна. Кожному з нас доводиться бувати в ній лише раз. І скільки б не шукали цю країну на карті – не знайдемо. Лише приємні і щасливі спогади, мрії мають чарівну здатність повертати нас у дитинство.

Ведуча 1. Шановні гості, ми запрошуємо вас у чарівну, веселкову країну дитинства, де світяться добром і любов'ю дитячі очі, наповнене щирістю дитяче серце.

Зустрічайте! Для вас і тільки для вас – композиція «Дитинство»

Ведуча 1. У хвилини розпачу і смутку, розчарування і зневіри народжується музика.

Ведучий 2. Народжується під шум дощу, кружляння снігу, у самотній тиші, під поглядом зоряного неба, місячним сяйвом.

Для вас звучить лірична мелодія

Ведуча 1. Народна мудрість говорить: «Якщо ви мислите на рік уперед – сійте зерна, якщо на десять років уперед – саджайте дерева, якщо ви мислите на сто років уперед – виховуйте людину». І саме третій шлях у своєму житті обрали ті, хто навчає і виховує нас, - наші вчителі.

Ведучий 2. Дорогі друзі. У нашої школи велика педагогічна сім'я – наші наставники. Кому завдячуємо тим, що шкільні традиції передаються із року в рік? Звичайно, нашим найстаршим і наймудрішим учителям. Скільки дитячих сердець пройшло через їхні турботливі руки, скільки широких шляхів відкрили

ці люди для своїх вихованців.

Шановні вчителі-ветерани щиро дякуємо і вам за довгі роки сумлінної і відданої праці.

Ведуча 1. Схиляємо голову в глибокій шанобі перед Тобою, Вчителю. Бо все добре, гуманне, що світиться в душі будь-кого, все мудре, світле й чисте, - від Учителя.

Ведучий 2.- Тим, хто кожен день відкриває нам шляхи таємниць,

1.- Тим, хто за будь – якої погоди приходить до нас у клас,

2. - Тим у кого сивина на чолі,

1. - Тим, хто є нашим другом та порадиником у скрутну хвилину,

2. - Тим, хто все ж таки нас любить, хоч інколи говорить протилежно,

1. - Усім тим, кому горде це імення „ Вчитель” - ми даруємо цей вірш

Учителю! В тобі живуть і доброта, і мудрість.

Краса думок твоїх захоплює завжди!

Ти сієш зерна знань в дитячі душі.

Щоб розквітали мрії на землі.

Привітний, ніжний, відданий, дбайливий,

Спокійний, доброзичливий в житті

Ти з легкістю переконати вмієш,

Розрадити й пробачити вмієш ти.

В своїй натхненній праці ти щасливий.

Ти бачиш в учнях кожен день себе.

У творчій долі ти знаходиш сили,

учителю, ми любимо тебе!

Тож Вчителю! Дозволь тобі віддати

дяки й шани пишній коровай,

це тобі квітують в жовтні айстри,

хризантем тобі росте розмай.

Це тобі несуть букети люди.

Це тобі співаються пісні.

Хай безсмертним ім'я твоє буде,

В вічній і нев'янучій красі.

Ведуча 1. Шановні вчителі, прийміть сердечні слова вдячності і поваги від своїх колишніх випускників.

Запрошуємо до виступу випускників, які закінчили школу 5 років тому.

(10,15,20)

Ведучий 2. Життя, наче потяг, який стрімко несеться вдаль. На шляху його руху є і зупинка під назвою «Школа». А далі – у кожного свій маршрут, свої життєві далі і зупинки, свої пасажери, свої болі і тривоги, радощі і успіхи. Та в усіх вас була спільна зупинка, і хоча немає станції, де приймають у минуле поїзди, та на зупинці під назвою «Школа» завжди вам раді. Бо школа – зосередження добрих почуттів, витончених переживань, веселкових спогадів про вічне вогнище краси.

Ведуча 1. Дорогі ювіляри!

Приймайте в дарунок пісню, яку співали, співають і будуть співати ще не один десяток літ.

Пісня «Рідна школа»

Ведуча 1. До слова запрошуємо випускників які закінчили школу 25,30,35 років тому.

Ведучий 2. Дорогі друзі! А зараз перенесемося у минулий час, у роки вашої юності.

Ведуча 1. Зустрічайте танцюристів нашої школи.

Танець «Диско 80 -х»

Ведучий 2. До слова запрошуємо випускників, які закінчили школу 40,45,50 р. тому)

Ведуча 1. І якщо в кого зі школою пов'язані певні прикросі, - відкиньте їх геть. Згадайте ті незабутні роки юності, які залишаються в пам'яті, як перше кохання, перші світанки, перші успіхи і невдачі. Адже саме в школі людина

проводить свої найкращі роки життя.

Ведучий 2. .Хто з вас не пам'ятає своє перше шкільне кохання?

Ведуча 1. Ту гарненьку дівчину, чи хлопця, що ніби найсильніший в світі магніт щодня вабив до себе, змушував провести десятки безсонних ночей у роздумах про кохання. Скільки сліз було пролито, скільки радості та щастя воно приносило?! Перші палкі освідчення, квіти, компліменти, подарунки... все це було в житті кожного, і особливо нагадує, коли ступаєш на шкільний поріг. Тож пригадайте своє перше шкільне кохання!

Для вас звучить Пісня «Каштановий вальс»

Ведуча 1. Наше село багате на талановитих людей. Особливо прославили Лобачівку аматорські гурти музикантів «Відлуння» і «Відлуння 2», які стали тепер єдиним колективом.

А вперше духовий колектив у Лобачівці виник ще у 60 роках 20 століття, в якому грали батьки і діди сучасних музикантів.

Ведучий 2. Підтвердженням того, що музика вічна і вона не підвладна рокам є новостворений учнівський колектив, який продовжує грати духову музику, зберігаючи музичні традиції в нашому селі.

А зараз у цій залі для вас буде линути чаруюча естрадна мелодія.

МУЗИЧНИЙ ФЛЕШ-МОБ

Ведуча 1. Найбільше я хочу, щоб мир був на світі,

Як небо у зорях, а сад наш у квітах,

Найбільше я хочу, щоб сонце щоранку

Зі мною віталось, присівши на ганку

Ведучий 2. Бо що ж дорожче в світі є за мир?

Та й за життя — ціннішого немає.

Коли піснями сповнений ефір,

Сміються діти і душа співає.

Ведуча 1. Коли панує щастя і любов,

Танцює понад квітами комахка,
У світі мир — основа із основ,
І символ миру — білосніжна пташка.

Пісня «Буде мир над Україною»

Ведуча 1. Звучить для мене вальс усе життя,
Такий тривожний, незабутній, урочистий.
Шкільним рокам немає вороття
Та спогади про нього світлі, чисті.

Запрошуємо вас на вальс зустрічі

Звучить вальс

Ведуча 1. Урочиста частина нашого вечора закінчена.

Ведучий 2. А зараз завітайте у свій клас, поспілкуйтеся з класним керівником,
вчителями - предметниками, однокласниками і не забувайте про шкільну
дискотеку.

Афганістан - це рана, що не перестас боліти.

(До Дня вшанування учасників бойових дій на територіях інших держав)

Очі туманить ядуча сльоза.
Руки скувала утома,
Палить їй душу Афганська гроза –
Син не вернувся додому.
В неї він був ясночолій, як світ,
Сонячно так усміхався,
Ще й двадцяти не було йому літ...
Юним навек і зостався.
Ясеночки! Синочки! Сини!
Колосочки вкраїнського поля,
Скільки ж вас не вернулось з війни?
Скільки гибне ще у неволі?

...Роки летітимуть, мов журавлі,
Та не полегшає їх втрата,
Доки ходитиме по цій землі
Мати солдата.

(музика підсилюється, на сцену виходять ведучі)

Ведуча. У жодному календарі день 15 лютого нічим не позначений. Але він особливий. Цього дня закінчилася нарешті війна. Щороку ветерани афганської війни відзначають останній день виведення військ з Афганістану.

Ведучий. І сьогодні, 15 лютого, виповнюється 30 років відтоді, як останній підрозділ обмеженого контингенту радянських військ був виведений з Афганістану.

Ведуча. Сьогодні на урочистому заході, присвяченому 30-ій річниці виводу військ з Афганістану присутні поважні гості (сільський голова та запрошені). Надаємо їм слово.

Ведучий. Афганська війна, брудна, неоголошена... Та хіба війни бувають чистими? Будь-яка несе смерть, каліцтво, вдягає в жалобу тисячі сердець, материнських сердець. У війни холодні очі, у війни свій рахунок, своя безжальна арифметика.

Ведуча. Афганська війна забрала життя 3360 наших українських юнаків. Ще понад 12 тисяч бійців - України були поранені та скалічені. З життя після 1989 року пішло більше 5-и тисяч побратимів. Афганістан - це рана, що не заживає...

Ведучий. Не відболить це горе, не виплачеться, не відпечалиться і на нашій Волинській землі.

(Інсценізація вірша. Ліворуч сцени диктор читає вірш. На сцену виходить дівчина-мати, в руках тримає квіти.)

Диктор. Старенька мати йде до свого сина,
Гранітні плити плачуть під ногами,
Стукоче серце в грудях, нис спина:

Мати. Синочку, рідний, йди в обійми мами!

Диктор. Тече сльоза і падає на плечі.

Із стелі очі дивляться хлоп'ячі,
їм тільки жити, жити і творити,
Вони ж навіки залишаються дитячі.
Стоїть старенька й плаче. Ні, ридає...
Перед очима в неї похоронка,
І бій, що котрий день вже не згасає,
І у землі пекуча та воронка.

Син (голос з-за куліс)

- Я чую, мамо, чую, як співають
Мені над Україною пісні.

Ти не журись, я крила розпростаю
І прилечу до тебе уві сні.
Вкраїнським рушником зітру сльозину
І поцілую в сивеє чоло...

Мама -О, синку рідний, мій єдиний сину,
Як хороше б мені тоді було!

Диктор. Стоїть старенька мати на могилі,
І навіть квіти плачуть мовчазні.
Від сина погляд відвести не в силі,
А син довічно житиме у сні.

Пісня «Над землею тумани».

Мати сходить зі сцени, біля стенду «Вічно в пам'яті» кладе квіти, запалює свічі,
ставить стакан води, зверху кладе скибку хліба.)

Ведуча. Поставте скибку хліба на стакан,

І голови схиліть в скорботі вічній.

За тих кого убив Афганістан,

Чий він душі зранив і скалічив.

Ведучий. Вічно молодим, усміхненим, повернувшись на рідну землю в
цинковій труні, залишиться наш земляк, випускник Василь Музика.

Вірш про Василя Музику

Вся вулиця на службу проводжала
Улюбленця свого – Василя,
А парубчак потрапив до Афгану.
А там уже не служба, там війна!
А там стріляють, звісно ж, із-за рогу.
А там ані фронтів, ані тилів.
А там уже покладено, їй-богу.
Багато наших Василів!
В країні досить виплавлено цинку –
Всім Василям убитим по труні.
Хто зможе дати правильну оцінку
Оцій такій неправильній війні?
Чи той, хто із найближчої трибуни
Одягнутий в кольчугу орденів
Послав на смерть довірливих і юних
В патріотизмі зрощених синів?
Чи той, хто у районнім виконкомі
Від імені народу засіда
І відмовляє батькові в прийомі,
Коли у домі – цинкова біда?
Нам не прикрити рани орденами
І квітами жахливої труни,
Гріхом найтяжчим нависа над нами
Свинцева тайна хитрої війни.
Ведучий. Схилімо голови і вшануймо хвилиною мовчання всіх тих, хто віддав
своє життя, виконуючи інтернаціональний обов'язок.

Пісня «Нашим героям»

Ведуча. Скільки їх, юнаків, синьооких, русявих і чорнявих, одружених і тих,
до яких ще не прийшло кохання воювали на тій землі. Серед них наш земляк
Василь Слапчук, поет, письменник, лауреат Шевченківської премії.

(На фоні музики «Місячна соната» вірш читає учениця.)

Сняться ноги, знову сняться ноги.
Як положим берегом іде,
Хлюпа хвиля, місяць круторогий
Над горою світить, ніби вдень.
На дорозі ковдра із пилюки
Пхукає і ноги холодить.
Він спішить і простягає руки,
Він біжить, а може вже летить
Понад кам'яним Афганістаном
В білих хмарах, а чи у бинтах?
Де ж це ноги, де ж це ноги, мамо?!
Як же можна далі жити так?
Де ж це ноги, мамо? Медсанбати,
Сніг операційного стола...
Встати, закричати, розірвати
Болість, що, як вибух, в кров ввійшла.
Як же це приречення збагнути,
Коли душу холод обійма,
Коли пальців хочеться торкнутись,-
Тих, яких навіки вже нема?
Коли знову по траві промчати
Хочеться, і впасти в запашну.
Он в саду біліє мирно хата.
Хто придумав цю війну страшну?
Хто придумав вибух мін і стогін?
Мов рентгеном, світить слово «жить»...
Біля ліжка, втомлена дорогою,
Пара ніг пластмасових лежить.

Ведучий. Хто на пластмасових, хто на милицях, а хто на власних... вони все-таки повернулися. Вони поруч з нами! Бог зберіг їм життя.

Ведуча. Чимало літ минуло відтоді, як вивели з Афганістану наші війська, але рани цієї війни кровоточать і досі. Не можуть матері забути загиблих та покалічених синів, а дружини та діти - своїх чоловіків і батьків. Ми маємо знати про страшні події безглуздої війни в Афганістані та тієї, що триває зараз на Сході і пам'ятати, що серед нас живуть люди, які в свої молоді роки стали свідками і учасниками воєнних подій. І ми маємо пишатися їхньою мужністю, героїзмом, подвигом.

Ведучий. Сьогодні до нас на годину пам'яті прибули гості. Тож слово для представлення гостей надається голові спілки ветеранів району Ігорю Євгеновичу Шежку *(після виступу вручаємо квіти)*

Ведуча. Правда про Афганську війну? Яка вона? Досить різна, нерідко болюча і-гірка. І коли ти її почуєш з уст тих, хто сам пройшов цей тернистий шлях, лише тоді зрозумієш, яка вона.

Ведучий. Дозвольте надати слово випускникові нашої школи, відомому і талановитому скульптору, автору меморіального комплексу полеглим воїнам-інтернаціоналістам, Василеві Андрійовичу Рижучу.

Ветерану афганської війни Маслічуку Анатолію Миколайовичу.

(вручають квіти)

Ведуча. Серце стискає від болю, коли думаєш про тих, хто, виконуючи наказ Батьківщини, пройшов важкими дорогами чужої країни. За кожним воїном-афганцем доля, життєвий подвиг, крок у безсмертя. У страхітливому полум'ї війни народжувалася нова плеяда героїв. Це були молоді солдати, командири - які з перших днів служби в Афганістані пізнали ціну життя, склали екзамен на зрілість.

Ведучий. Посивіли завчасно хлопці-афганці, ще й донині йдуть у тривожних снах у бій, затуляючи від куль один одного, їм і досі важко повертатися до цих чорних сторінок історії та ще важче вирвати їх, знищити, забути!

Шановні - ми схиляємо перед вами голови, ваш біль - це і наш біль. Це почуття радості і щастя за живих. Це відчуття провини перед сім'ями загиблих. Це приємні зустрічі з друзями. Це клятва стояти один за одного до останнього дня. Ми щиро молимо Бога, щоб страшні події Афганської війни не повторилися ніколи. Хай береже вас Бог і Пречиста Мати.

Пісня «Господи помилуй нас»

Ведуча. Давайте ж і ми з вами будемо пам'ятати ветеранів, виявлятимемо розуміння до тих, хто пройшов через війну і для кого вона триває й досі: у спогадах, у снах, у думках. Вони цього заслуговують.

Ведучий. Нашим гостям і всім присутнім в залі бажаємо здоров'я, щастя, миру, душевного спокою, злагоди у великому домі, який називається - Україна!

Пісня «Мати Україна»

(Учні вручають квіти воїнам-афганцям)

Година духовності «Побудь зі мною в тиші»

Учні стоять зі свічечками в руках, у вигляді сердечка; у дівчат голови покриті шарфами, хлопці в костюмах.).

Слова кожного учасника підкріплюються слайдами.

Звучить тихесенький спів церковного хору.

1-й учень. Вслухайся в тишу, у лагідний подих весняного вітру, в радісне щебетання пташок...

2-й учень. Вслухайся в тишу... і, можливо, тоді ти почувеш, як у двері твого серця Хтось стукає і просить: «Відчини!».

3-й учень. Вслухайся в тишу. Бо в тій тиші витає Той, Хто завжди був і буде, найвища у світі Правда і Краса.

4-й учень. Він - світло для світу, яке не згасає, дорога правди, що веде нас до раю...

5-й учень. Вслухайся в тишу... Прислухайся до свого серця.

Спробуй знайти ключ до нього і відкрити в собі Любов.

1-й читець.

Всевишній Творче! Ось перед Тобою

Ми знов із своїм серцем і думками.

Шукаючи душевного спокою,

Приходимо до Тебе із мольбою,

Як предки наші ще перед віками,

Забувши, що Ти - правда віковична,

Ми правду на Землі знайти хотіли.

6-й учень. Молитва. Саме вона наближає нас до Бога. Молитва - це наша розмова з Творцем.

7-й учень. Найчастіше ми молимося під час випробувань чи невдач. У важкі хвилини свого життя ми звертаємося до Бога, просимо поради і допомоги. А коли в нас усе гаразд, то ми забуваємо про молитву, забуваємо подякувати Богу. А Він терпляче чекає, коли ми знайдемо для нього час.

8-й учень. Дякуємо Богові за все і завжди, приймаючи все, що Він нам дає. Дякуймо і пам'ятаймо, що Бог є любов, а любов не може бути джерелом зла.

2-й читець.

Молюсь Тобі, мій Боже, з сонцем ясним

В порогах сяйних раннього світанку.

Молюсь Тобі, коли під сяйвом красним

Земелька-мати будиться зо сланку.

Молюсь Тобі, коли квітки маленькі,

Мов ароматами зітхають, дишуть.

Молюсь Тобі, коли вітри легенькі

Пестливо віттями дерев колишуть.

Молюсь Тобі, коли лан колосистий,

Хвилюючись, на сонці доспіває.

3-й читець.

Молюся, Господи, за все, що посилаєш,
Що в круговерті буднів бережеш,
За те, що безліч істин відкриваєш,
І за страждання я молюся теж.
Молюсь за те, що у безсонні ночі,
Коли думки кружляють, мов птахи,
Мені на все ти відкриваєш очі
І кажеш, до якої йти мети.
Молюся я за всю мою родину
І прошу прощення усіх гріхів.
І щоб прожита мною кожна днина
Не стала тягарем років.
Молюся, руки зводячи до неба:
Прости мої помилки і чужі.
Мені нічого більш не треба,
Коли ти, Господи, в душі.

4-й читець.

Молись, коли ти кривду знаєш.
Як в небезпеці ти - молись.
Молись, молись аж до могили.
Чи йдеш., чи їдеш, ти кудись.
Молися ревно в час спокуси.
Як переможеш., дякуй ти.
Молись, молись і без вагання
Іди в молитві до мети.

5-й читець.

До Тебе, Отче, наш. благий Владико,
Веселки й смерків могутній Пане,
З палаючих глибин нестримним криком
У розпачі розчарувань-омани

Мої слова молитви вилітають
І білим цвітом стеляться жасмину,
І рвуться, гіркнуть сумніву-полину
Палкі слова, надії і відчаю.
Хай святість імені Твого, Владико,
Сполучить гімнами усю природу,
Хай океани моляться і ріки,
І всі Тобі поклоняться народи.
І голосніше грому й хуртовини
До Тебе кличуть. Отче наш, з темниці.
Розширені розпукою зіниці –
Слова завмерлі вільної людини.

**Звучить акапельна молитва « До Бога рученьки складаю» у виконанні
учнів**

9-й учень. Людина... Вінець земного творіння. Чи збереже вона храм своєї душі
чистим і світлим, чи перетворить його на руїну, - це залежить від неї самої..

10-й учень. Лише той, хто терпляче несе свій хрест і ніколи не нарікає на
труднощі, може носити це горде звання.

1-й читець.

Серед вітрів і бур житейських,
В щоденних клопотах буття
Єдина правда, як зірниця,
Нехай просвічує життя. Я - християнин.
Тая правда дає обов'язок мені –
Я мушу з Богом в серці жити
І в сонячні, і в сірі дні...

1-й учень.

Чи варте людство такої великої жертви, яку приніс Ісус? Життя одне, і кожен хоче
прожити його якнайдовше. Навіщо заради когось позбавляти себе простих
життєвих радощів? Чи зміниться від цього світ?

Він не задумувався над цим питанням, коли ступив на свою Хресну дорогу.

2-й читець.

Тож не була вузесенька стежина.
Там цілі юрми сунули туди.
І плакала Марія Магдалина,
Що не подав йому ніхто води.
Спішили верхи. їхали возами.
Похід розтягся на дванадцять верств.
І Божа Мати плакала сльозами -
Та допоможіть нести ж йому той хрест!
Чи ви не люди? Що за чудасія,
Дають старцям, підсаджують калік,
А тут же йде, ну добре, не Месія,
Людина просто, просто чоловік.
Юрба гуде, і кожен пнеться ближче,
Хтось навіть підбадьорює: терпи!
Вже он Голгофа, он Череповище! -
Хрущали під ногами черепи.
І хоч би хто! Кому було до того ?
Всі поспішали місця захопить.
Воно ж видніше з пагорба крутого,
Як він конає, як він хоче пить.
І він упав. І руки посиніли.
Тоді знайшовся добрий чоловік.
Наморений ідучи з поля Симон,
Що йшов додому, в протилежний бік.
Коли ж звершилась вся ця чорна справа,
І люди вже розходилися ті, -
От парадокс: заплакав лиш Варава,
Розбійник, не розп'ятий на хресті.

Чи пожалів, чи вдячне був Пілату,
Чи втямив, темний, раптом щось нове:
Що Божий Син таки іде на страту,
А він, розбійник, - він таки живе.

2-й учень. Суд над Ісусом - це суд над нами, який із того часу не припиняється.
Кожної миті судиться людська душа, якій сповна дістається за все вчинене.
Хочемо ми чи не хочемо, перед кожним із нас завжди простеляються дві дороги
– дорога Іуди і дорога Христа.

3-й учень. Господи, приклад Твого життя спонукав мене до зміни особистого
життя. Роздумую, чому так важко було жити? Тому то, відходячи від тебе, я
відходив від праведного житія. Ісусе, виведи мене з п'тьми до світла любові.

4 - й учень.

Я просив Бога бути сильним щоб втілювати грандіозні проекти. Він зробив мене
слабким, щоб зберегти мене у смиренні. Я просив у Бога дати мені здоров'я, щоб
здійснювати великі справи. Він мені дав біль, щоб зрозуміти його краще.

Я його просив багатства. щоб володіти всім. Він мене зробив бідним, щоб я не
був егоїстом. Я його просив влади, щоб люди потребували мене. Він мені дав
приниження, щоб я мав потребу в них. Я просив у Бога всього, щоб
насолоджуватись життям. Він мені зберіг життя, щоб я міг оцінити все.

Господи, я не отримав нічого з того, що просив, але Ти мені дав все те, в чому я
мав потребу і майже

проти моєї волі. Молитви яких я не творив були вислухані.

Слава Тобі, мій Господи! З поміж усіх людей ніхто не має стільки, як маю Я.

(Звучить акапельна молитва «Боже, ми молимося широко...»)

3-й читець.

У сиву давнину, ще на початку світу
(Це повідує нам Святе Письмо Старого Завіту),

Творець землі і неба – Вседержитель

- Людину сотворив, Всевишній наш Учитель.

З великою любов'ю, мов оздобу.

На образ Свій і на Свою подобу.
Він дав їй розум і свободну волю,
Але й Закон-Декалог Він їй дав,
А щоб людина мала добру долю,
Виконувать Закон заповідав.
А на горі Сипай пророк Мойсей
Із вірою у Господа прийняв Закон оцей.
Ісус Христос як Божий Син в Новім Завіті
Людському роду залишив слова завітні:
«Якщо знайти ти хочеш вічний рай,
То Заповіді Божі зберігай».

4-й читець.

У світі марнослів'я і обману
В липких тенетах бруду і примар
Прожити важко нам без ідеалу
Ще важче - віднайти свій ідеал.
Не вбий! Не вкрадь!
Не сотвори кумира!
Шануй батьків! В неділю не працюй!
А на суді із совістю своєю
Лжесвідком ти повік не виступай!
Не призывай до Бога надаремно,
Його ім'я не зви у суєті,
І знай, що на суді його священнім
За себе сам відповідаєш ти.
Бо на суді ніхто за нас не стане,
І нашим не підпишеться ім'ям,
А за гріхи і вчинки прижиттєві
Відповідати доведеться нам.
Отож в житті своїм «не перелюбствуй»,

І Богів інших не твори собі.
Нехай веде нас разом з ближнім
Звучання Господа сурми.

І не бажай ти дому ближнього,
Не потребуй його добра, а прагни,
Щоби любов Всевишнього,
Як благодать душі зійшла.

5-й учень. Заповіді Божі - це ті дороговкази, що стоять на шляху до неба. А земне життя промайне, як одна мить. Тоді душа стане перед Богом, і Він запитає, як ми пройшли свою життєву дорогу.

Учень

Я не прийшов, щоб покарати світ,
Але зцілити все, що було хворе,
Я не прийшов, щоб загасити гніт,
А щоб розлить любов між вас, як море.

Я не прийшов у золоті й у славі.
Те марнотою є в очах моїх.

Я не прийшов судити й обмовляти,
Бо не за те розп'ястись дав за всіх.
Я не прийшов, щоб царство руйнувати
І в бідності родився не на те.

Тому прийшов, щоби гріхи прощати.

Та пояснить, що грішне, що святе.

Я вже іду.

Цей час благословен.

Хто видержить в добрі Буде навек спасен.

5-й читець.

Тільки Тобою святиться цей світ.

Тільки Тобою душа ще радіє.

Ближнім, жаданим — молитвою вслід,

Іменем Божим і духом Надії.

Тільки Тобою святиться мій храм,

Перед яким усі завинили...

Тільки Тобою прощаю катам,

Тим, що не відали все, що творили.

Тільки Тобою святиться мій дім.

Тільки Тобою із чаші страждання П'ю і молитву народжую всім.

Звучить акапельна молитва «Господи помилуй нас»

6-й учень. Шлях небесний - це шлях заблуканих дітей до люблячого Батька.

Це означає покинути зло і стати на дорогу добра. Для одних - це глибока і рішуча переміна у своїх поглядах та переконаннях: покинувши зло, прийняти правду.

7-й учень. Для інших - це суд над собою, щоб знайти в собі те, що давно непокоїть сумління. Це означає повернутися до любові, від якої колись відійшли, і розпочати все спочатку, тобто стати новою людиною. У кожного цей шлях різний, але для всіх цей шлях через Христа. Це шлях, що триває протягом усього життя.

8-й учень. Шлях Ісуса - це шлях любові. Коли нам важко йти дорогою життя, тоді стаємо на коліна й у молитві відчуваємо, як Ісус приходить на допомогу.

9-й учень. Над сивовусими небесними ланами Бог проходить. З глибини Вічності падають зерна в душу.

І там, у храмі душі, над яким у недосяжній високості в'ються голуби молитви, там у повнозвучнім храмі акордами розцвітають, натхненними, як очі предків.

6-й читець.

Душа бажає скинути пута,

Що в них здавен вона закута.

Бажає ширшого простору –

Схопитись і злетіти вгору,

Життя буденне, життя нікчемне

Забути і пізнати надземне,

Все неосяжне - охопити,
Незрозуміле - зрозуміти, б

10-й учень

Життя – це безперервний іспит на добро і зло. Життя – не ринок і не театр, де можна купити квиток до царства небесного. Його красою серця і каторжною працею кожен, хто народився на цей світ, рано чи пізно починає серцем осягати і себе в ньому.

7-й читець

Я дякую тобі, Життя!

За все, що тішить і леліє,

За небо синє у житах

За те, що люди на землі є.

Я дякую тобі, - о день!

За почуттів тонких серпанок

За почуття до всіх людей,

За те, що маю дивний ранок.

Смирено дякую за все:

За дощ, за бурю, за негоду,

За все, що доля принесе,

За просто бути - Слава Богу!

Учні стають в одну лінію і говорять слова-прохання до Спасителя

1-й учень.

Я не прошу краси, ані щастя

Дай мені сили, Боже,

Щоб не зламатись в бурі нещастя

Дай мені міці, Боже.

2-й учень.

Щоб не лякатись гіркої правди,

Дай незалежності, Боже,

І не стидатись слів своїх завжди

Дай мені віри, Боже.

3-й учень.

Щоб вчиняти по добрій волі,

Дай мені мужності, Боже,

Щоб дивитися, в очі долі,

Прошу хоробрості, Боже.

4-й учень.

Щоб ніколи не стати на коліна,

Дай мені гідності, Боже,

І не зрадить у чорну годину

Дай мені честі, Боже.

5-й учень.

Щоб не мати на серці злого,

Прошу любові, Боже,

Не зробити нічого лихого

Дай доброти мені, Боже.

І не бути байдужим у світі,

Де цураються власного роду.

Я нічого не буду просити,

Дай мені тільки свободи!

7-й учень.

Благословенні будьте, небеса,

І ясне сонце, будь благословенне,

Нехай панує на землі краса

І не шугає полум'я шалене.

8-й учень.

Нехай панує на землі добро,

Співає мати пісню колискову,

Хай не конає батечко Дніпро

І вільно лине в далеч світанкову.

Звучить акапельна молитва «В тишині на колінах стою»

Учні гасять свічки.

Класний керівник

Найсильнішим духовним оберегом є молитва, яка промовляється з вірою і щирим серцем.

Шановні дорослі, молимося за наших дітей, щоб не вирости вони перекотиполем, бур'яном при битій дорозі, щоб не стали втраченим поколінням. Не просім у Бога матеріального дріб'язку, бо все це можна створити власними руками. Просімо у Нього любові, злагоди, духовного здоров'я.

Пам'ятаймо, що ми Божі створіння, і на відміну від інших, живих істот, маємо розум, волю, душу. Тіло – це храм душі, а душа – частина Бога.

Отож, щоб відкрити серце для Бога, щоб остерігатися гріха, щоб не заплямувати душу, якими ж нам потрібно бути ?

(Відповіді дітей)

Будьмо добрими і милосердними.

Робімо добро, уникаймо зла.

Любімо Господа і ближнього свого.

Надіймося і довіряймо Богові.

Виконуймо Заповіді Божі.

Прагнемо досконалості.

Дякуймо Богові за все, що маємо.

Ступаймо слідами Ісуса і Марії.

Збережімо храм своєї душі.

Щиро молимося.

Читаймо Святе Письмо.

Ось ми і знайшли свій ключик надії. А ВИ?..

Шановні гості, діти. Завершити годину духовності мені хочеться такими словами:

У світі перекручень і обману,

Де стільки хитрих і кривих дзеркал,
Там, де за добрим сховане погане,
Так важко віднайти свій ідеал.
Шукай його не зором, а душею.
Не вір усьому, що блищить.
Лиш Боже слово з мудрістю своєю
Нас напоумить, як у світі жить.

Жінці потрібна казка

Ведучий 1. Доброго вечора, шановні друзі, вчителі, батьки, гості!

Ведучий 2. Ми раді вітати вас на нашому святі!

Ведучий 1. Сьогоднішня концертна програма присвячена святу весни і Кохання – Міжнародному жіночому дню 8 Березня!

Ведучий 2. Березень – перший місяць весни, а на весні народжується все прекрасне.

Ведучий 1. 8 Березня – це не просто свято пробудження від зимового сну Жінки – природи, це і день народження усіх наших мрій та сподівань на майбутнє, і, звичайно ж, свято всіх представниць слабкої, але такої прекрасної половини людства.

Ведучий 2. Дорогі наші дівчата, шановні жінки, мами! Нехай кожна весна буде для вас особлива. Нехай зігриває ваші серця ніжне сонячне проміння, а теплий весняний вітерець навіває усмішку. Тож і сьогодні усміхайтесь і радійте! Жіноча казка починається.

Пісня“ Усміхнися, жінко ”(виконують хлопці 10 класу)

Ведучий 2. Одвічно стоять поряд слова: жінка – мати, жінка – сестра, жінка – дружина, кохана, єдина... Саме вона в усьому подає приклад моральності, добра, любові, терпіння.

Вірш

А жінка буває на весну так схожа.
То тиха й привітна, а то й не погожа,
То скропить сльозою, а то сонцем засвітить,

То прагне зими, то порине у літо.
А жінка, як осінь плодами багата.
На ніжність, добро, материнство і свято.
Як вересень тихий, зігріє душею.
Не страшно нагоду чекати із неї!
А жінка буває тривожна як осінь.
То дихає вітром, то ласки попросить,
То болу завдасть, а то вигоїть рани,
Листочком у світі полетить за коханим!
А весна в природі – незвідане диво,
Так само і жінка, буває вродлива.
Буває примхлива, буває чутлива,
Нехай тільки кожна з вас буде щаслива.

1-й ведучий. Як ви думаєте, що потрібно жінці?

2-й ведучий. Їй потрібно зовсім мало...

Вірш

А нам, жінкам,
Потрібно дуже мало:
Від радості щоб серце заспівало.
Нам, справді, треба небагато:
Були б здорові діти й була хата,
Щоб донечки красунями зростали,
Синам не снилися б Чечня й Афганістани.
І добре слово душу щоб зіграло,
Щоб від негоди не боліло тіло.
Щодня ми чути хочемо із рання:
- Добридень, сонечко, моя кохана...
Щоб квіти дарували нам не тільки в свято,
Щоб друзів у житті було багато.
Нам усміх треба й сонце серед неба...

Ні, нам, жінкам багато треба!!!

1-й ведучий Так, хлопці, жінкам потрібно всього багато. І щоб отого було багато, потрібно провести реформи.

2-й ведучий . Реформи??? Реформи – це добре, а жінки – все таки краще!!!
(Ведучі по черзі зачитують).

1. Жіноче щастя – було б з ким посваритися.
2. Будь-яка жінка буде здаватися богинею, якщо на неї правильно подивитися.
3. Справжня жінка ніколи не приховує свій вік, бо вона завжди молода!!!
4. Звичайно, жінка не може чекати, поки чоловік не зробить їй пропозицію, тому вона й погоджується відразу.
5. Ці чоловіки самі не знають чого хоче жінка.
6. А тому, щоб чоловіки не боялися жінок, їх і віднесли до сильної половини людства.
7. Щоб жінка відчула себе богинею в наш час, як правило, мужчині досить їй трохи піднести сумки.
8. Як правило, жінці вдається навчатися витратити гроші значно раніше, ніж її чоловік навчиться їх заробляти.
9. Жінка – це завжди таємниця, найчастіше страшна.
10. Хіба не однакова, що сказала жінка, якщо все одно вона сказала правильно!
11. Коханого чоловіка жінка до біса посилає по-особливому.
12. Для того дружина, щоб чоловік не думав.
13. Звичайно, жінка і при всіх своїх недоліках – сама досконалість.
14. Жінка швидко зробить із мужчини людину, від якої чекає кохання.
15. Можеш і не кохати, а лиш скажи «кохаю»!!!

Вірш «Красива жінка»

1-й ведучий.

Любити жінку – відкривати, світ, де святом зацвітає все буденне.

Любити жінку – цілувати слід, де йшла вона і думала про мене.

2-й ведучий.

Любити жінку – чемно, до землі вклонятися і сумніву не мати.

Любити жінку – і щодня її хоч квіточку подарувати!

1-й ведучий.

Любити жінку – й зранку в ліжко каву їй подати,

Любити жінку – і про це казати їй, вірші читати і співати.

2-й ведучий.

Шановні жінки, дівчата! Нехай весняний день завжди дарує вам тепло сонячних променів і ніжність весняних квітів. А ми вам щиро даруємо пісню.

Пісня «Подаруй мені світання»

1-й ведучий.

Відгула заметіль. Відбіліли сніги. Лід на серці поволі тає.

2-й ведучий.

З найчудовішим святом, жінки дорогі!

Кожен мужчина вас щиро вітає.

2-й ведучий. А як Степан хотів привітати свою Галю,

і на які жертви і подвиги йшов, пропонуємо подивитися.

Сценка «Не чекала»

1-й ведучий . Наші любі, добрі, дорогі, розумні, найкращі у світі дівчата!

Без вас у нашому класі було б сумно і нецікаво.

Завдяки вам ми відчуваємо себе мужніми і впевненими.

Бо де ще в світі така є краса: чорні брови і руса коса.

2-й ведучий. Щастя вам, дорогі жінки! Хай воно входить у ваші домівки затишком, дзвінким дитячим сміхом, музикою, квітами, любов'ю.

Пісня «Українки»

2-й ведучий. Українці - народ веселий, а гумор наш славиться влучністю і красою образів, чарівною силою, що викликає в душі людській найскладніші асоціації.

Пропонуємо вашій увазі гумореску «Залізний характер»

1-й ведучий. Життєве море. Пливе воно весняними струмками вулицями Лобачівки. Пливе воно впевненою ходою лобачівської красуні з високо піднятою головою, з широко відкритими очима.

2-й ведучий. А хіба може пройти чоловік, щоб не оглянутися на цю красу?

Так і ходять наші чоловіки з повернутими назад головами, забувши на мить, що в цей час на них вдома чекають звичайні жінки, з примхами, з життєвими проблемами.

1-й ведучий. Жінки, які хочуть, щоб і на них дивилися закоханими очима, щоб і їх любили.

Пісня «Розпитаю про любов»

1-й ведучий.

Усе від жінки народилось в світі –
І плин життя й пекучий біль журби
Від жінки зростають діти,
І найкраще свято ранньої весни...

2-й ведучий

Від жінки мусило колись зачатись
Усе навкруг живуще, я і ти,
Бо біля витоків життя стояла мати,
Стоїть й стояти буде навіки.

Пісня «Дорога до мами».

1-й ведучий

Вашій увазі пропонуємо сценку.

Сценка «Фараони»

1-й ведучий.

Сьогодні для наших дорогих дам ми зробили сюрприз і запросили на вечір гостей.

(Виходить двоє хлопців).

2-ведучий. Перед вами виступає жіночий косметолог - пан Вадим , а також відомий у світі кухар – пан Анатолій.

1- ведучий. Пане Вадиме , що ви запропонуєте нашому жіноцтву до весняного свята?

Пан Вадим. Я розкажу, як зробити маску для обличчя, щоб воно стало красивим.

1-й ведучий. Пане Анатолію, а що ви б запропонували нам до святкового столу?

Пан Анатолій. Я розкажу, як приготувати печену яловичину по-козацьки.

2-й ведучий. А оскільки в нас обмежений час, то наші поважні гості будуть говорити по черзі одночасно.

1-й ведучий. Приготуйте ручки, папір і записуйте.

Пан Вадим. Якщо у вас жирна шкіра обличчя, то треба легко...

Пан Анатолій. М'ясо відділити від шкіри та кісток і нарізати невеликими шматками.

Пан Вадим. Змоченою в туалетній воді ваткою протерти кожну його частинку...

Пан Анатолій. І добре відбити кухонним молотком.

Пан Вадим. Змішати три столові ложки меду, п'ять столових ложок вівсяного борошна і одну чайну ложку 10%-ного розчину аміаку.

Пан Анатолій. Залити все яйцями, збитими з часником і майонезом.

Пан Вадим. Густо накласти одержану масу на зволожену шкіру обличчя.

Пан Анатолій. Посипати зверху сіллю, притрусити перцем, додати меленого лаврового листа і трохи селери.

Пан Вадим. Накрити розпареним рушником і легко покласти голову на м'яку подушечку.

Пан Анатолій. Засунути все в гарячу духовку і випікати до готовності.

Пан Вадим. Через 15 хв. Залишки маски зняти вологою серветкою.

Пан Анатолій. Готову печеню можна полити томатним соусом або кетчупом.

Пан Вадим. Зверху нанести модний грим або макіяж.

Пан Анатолій. Обкласти навкруг квашеними огірками і помідорами.

Пан Вадим. Легко скропити приємним дезодорантом.

Пан Анатолій. Аромат і смак неперевершені – пальчики оближете!

Пан Вадим. Чудовий вигляд і настрої Вам гарантовано.

Пан Анатолій. Ваші гості будуть у захваті!

Разом. Веселих Вам свят!

Ведучий 1. З раннього дитинства ця дівчина співала ... Про маму, про сонечко, про квіти.

Ведучий 2. А сьогодні ця витончена красуня співає, як усі дівчата, про кохання.

Пісня «Я падаю з неба»

Ведучий 1. В одній східній легенді говориться: створивши світ і все живе у ньому – звірів, птахів, риб і навіть чоловіка, Аллах задумався: чогось ніби не вистачає у світі для його повноти.

Ведучий 2. І він почав експериментувати. Взяв у голубки ніжність...

Ведучий 1. У тигриці – хижість...

Ведучий 2. У лані – грацію...

Ведучий 1. У пави – пишність...

Ведучий 2. У бджоли – працьовитість...

Ведучий 1. У лисиці – хитрість...

Ведучий 2. У сови – розум...

Ведучий 1. У лебідки – вірність...

Ведучий 2. У змії – підступність. Все перемішав і оживив. Як Ви гадаєте, що з цього вийшло?

Ведучий 1. Ну, звичайно, неперевершене і досконале чудо світу – жінка!

Вірш «Жінка»

Сценка «Квіточка»

Гра на баяні

Пісня «На ставочку під вербою»

1-й ведучий.

Жіночність - що це ? Лагідні очі?

2-й ведучий.

А може, спалах серед ночі.

1-й ведучий.

Як зрозуміти одвічну загадку жіночу?

2-й ведучий.

Гадаю поезія допоможе знайти відповідь на це запитання. Давайте заглянемо в неї і побачимо там нашу жінку!

Вірш «Ця дивна жінка»

Свята і грішна, ніжна і жагуча,
Цнотлива і пристрасна, і сильна, і слабка.

Ти – жінка неповторна і чарівна,
Ти – жінка вічно мудра й молода.

М'яка і владна, віддана і вільна,
Близька й далека, світла й потайна.

Ти – жінка , жінка – мати і дружина,
Безмежне море доброти й тепла.

П'янка і чуйна , ліки і отрута,
Ти – жінка, королева, берегиня ,
Мінлива, непізнана, дорога.

Вірш

А жінка в світі приходить для любові!

Любити маму, поки ще мала,

Любити ляльку – коли піросла

А коли вперше вийшла за поріг –

Любити небо і м'який моріг,

Дім батьківський і квіти чорноброві,

Бо жінка в світ приходить для любові

Росте вона, росте її любов,

Ростуть її бажання і надії,

І тож проходять роки молодії,

І по землі вона не йде – несеться,

Сторожко прислухаючись до серця,

Що в дзвоні міст чи в шелесті дібров

Підкаже їй: «Прийшла твоя любов»
Це ж та любов, що перша і остання,
Такої ще ні в кого не було.
До неї не підступиться навіть зло!
Вона ясніш, ніж сотня сонечь сія,
Вона твоя! Вона лишень твоя!
Тобі її на сотню років стане,
Це ж та любов, що перша і остання!

Пісня «Сині Фіалки»

1-й ведучий.

Учительська доля складається по – різному. Для одних вона – вибір на все життя, а для інших – тимчасове місце роботи.

2-й ведучий.

Але в цьому залі зібралися люди, які зробили вибір на все життя присвятили себе професії вчителя. Отже, дивіться.

Сценка «А чи таке в житті буває ?»

1-й ведучий.

Любіть жінок , богинь прань і кухні
Із кошиком базарним у руці.
І словом іронічним дошкульним
Не бийте їх по втомленій щоці.

2-й ведучий.

Любіть жінок одягнених по моді,
Яка три роки тому відійшла,
У них зате як випаде нагода,
По моді не міняється душа.

1-й ведучий.

Любіть жінок, бува недуже чемних
Бо натерпілись лиха і образ...
Оті жінки , як будь з собою чесним,

Оті жінки найбільше люблять вас!

Сценка 36, 6

1-й ведучий.

Сестра, дружина дівчина кохана -
Уклін усім вам, ніжність, добра шана,
Ви – квіти на Землі, ви – матері,
Без вас і сонця не було б вгорі.

Пісня «Весняний вальс»

1-й ведучий.

Жінка! Це дійсно істота космічна. Така ж вічна і незбагнена, як зоряне оточення нашої планети. Скільки б ми не вдивлялися в зоряне небо, ми завжди відкриваємо в ньому непомічену раніше зірку. Так і жінки – скільки б ми не спілкувалися, завжди відкриваємо для себе в кожній із них усе нові й нові відчуття.

2-й ведучий.

Нехай цього дня вас пестить весна крихітними чарівними дзвониками променів і жовтими грудочками мімози, нехай сонячний промінь увійде до вашого жіночого царства. Крутіть цього дня всім небосхилом!

1-й ведучий.

Щастя вам! Усмішок! Солодкого стану душі!

Пісня «Дівчина-весна»

1-й хлопець. Нарешті прийшла Весна.

2-й хлопець. Жінка неодмінно помітить її першою й розкриється назустріч їй, мов квітка.

1-й хлопець. Довге зимове чекання завершиться надією.

2-й хлопець. Надією, що паперовий кораблик, пущений у весняну мандрівку, таки допливе до теплих країв.

1-й хлопець. Що врешті помітить довгоногу, тоненьку дівчину нездогадливий хлопець з останньої парти.

2-й хлопець. Що довгоочікуване кохання постукає у два рідних серця.

1-й хлопець. Що згадають про бабусю на призьбі діти й онуки, які мають так багато невідкладних справ.

2-й хлопець. І сонячний зайчик примусить всіх сподіватися й вірити у зміни на краще не лише в природі, а й у власному житті.

1-й ведучий. Дорогі наші жінки-мами, дівчата! Вам наша любов, шана і ці весняні квіти.

(Звучить мелодія. Вручення квітів). На сцену виходять усі часники свята.

1-й хлопець. Вклоняємось усім, хто має статус – жінка, за мудрість і любов, терпіння і красу.

2-й хлопець. Непередбачуваність, різноманітність, за тепле літо і п'янку весну.

3-й хлопець. За зиму й осінь, за безкрає небо, в яке злітаємо ми всі без вороття.

4-й хлопець. За радість знахідок, за біль і за потребу все вдосконалювати.

Разом: За своє життя!

Пісня «Шануймо жінку!»

Любі жінки, дівчата,
Нехай ваше життя буде багатим
На здоров'я і на силу,
І на доленьку щасливу!
На яскраві довгі роки
Без турбот і без мороки.
На підтримку і повагу,
На рішучість і відвагу,
На тепло і розуміння,
На удачу і везіння.
На шикарний стиль та моду,
Елегантність і на вроду!
На круїзи при погоді,
Відпочинки на природі.
На розумне, добре, вічне,
На строкате й різнобічне,

Словом - на усе прекрасне,
На постійне й своєчасне!
Зичу успіхів, визнання
І великого кохання!

«Провісник долі України»

У центрі сцени на стіні прикрашений рушником портрет Тараса Шевченка
Заходить жінка, одягнена в селянський одяг, несе запалену свічку, ставить на
столик біля портрета Т. Шевченка. До неї підходить хлопчик.

Хлопчик. Матусю, а правда, що небо на залізних стовпах тримається?

Мати. Так, синочку, правда.

Хлопчик. А чому так багато зірок на небі?

Мати. Це, коли людина на світ приходить, Бог свічку запалює, і горить та
свічка, поки людина не помре. А як помре, свічка гасне, зірочка падає. Бачив?

Хлопчик. Бачив, матусю, бачив. Матусечко, а чому одні зірочки ясні, великі, а
інші ледь видно?

Мати. Бо коли людина зла, заздрісна, скупа, її свічка ледь-ледь тліє. А коли
добра, любить людей, робить їм добро, тоді свічечка такої людини світить ясно
і світло.

Хлопчик. Матусю, я буду добрим. Я хочу, щоб моя свічечка світила.

Мати. Старайся, мій хлопчику.

Вірш «Зоре моя, вечірняя...»

Зоре моя вечірняя,
Зійди над горою,
Поговорим тихесенько
В неволі з тобою.
Розкажи, як за горою
Сонечко сідає,

Як у Дніпра веселочка
Воду позичає.
Як широка сокорина
Віти розпустила...
А над самою водою
Верба похилилась;
Аж по воді розіслала
Зелені віти,
А на вітах гойдаються
Нехрещені діти.

Ведучий. Тарас Шевченко. З цим іменем сьогодні на планеті ідентифікується Україна та українці.

Тарас Шевченко...Геній, мислитель, пророк. Людина незвичайної долі і незвичайного таланту, що здобула світову славу.

Учні 8 класу підготували виховний захід «Провісник долі України».

Тож сьогодні торкнімося серцем Шевченківських творів, проймімося їх змістом. Слухаймо Кобзареве слово!

Хлопчик. Народився Тарас Шевченко 9 березня 1814 р. в сім'ї кріпака. Батько Григорій Іванович родом з козаків, був людиною письменною, кохався у слові Божому.

Дівчинка. Мати – Катерина Бойко – була натурою чутливою і люблячою. Померла рано, залишивши сиротами шестеро дітей, Тарасові тоді було 9 р.

Читець (вірш « Не називаю її раєм...»)

Дівчинка . Тепло материнського серця, вся розкіш материнських почуттів, – про все це переповість Тарас у віршах, баладах, поемах.

І виріс він, і кобзу взяв,
І струн її торкнувсь рукою –
І пісня дивна полилась,
Повита вічною журбою.

Хлопчик . Залишившись без батька й матері, малий Тарас став школярем – попихачем у дяка. І хоча забаганки п'яного дяка треба було виконувати з рабською покірністю, обдарований від природи малий Тарас за два роки пройшов Граматику, Часословець і Псалтир.

Давно те діялось. Ще в школі

Таки в учителя – дяка

Гарненько вкраду п'ятака –

Бо я було трохи не голе,

Таке убоге – та й куплю

Паперу аркуш. І зроблю

Маленьку книжечку. Хрестами

І візерунками з квітками

Кругом листочки обведу

Та й списую Сковороду.

Ведуча. Тарас наймитує в школі, а потім пасе громадську череду. Мине 20 років, і він з болем згадуватиме своє дитинство у вірші.

Інсценізація вірша "Мені тринадцятий минало"

Оксана. Чом же ти плачеш? Ох, дурненький Тарасе, давай я сльози витру. Не сумуй, Тарасику, адже кажуть, найкраще від усіх ти читаєш, ще й, кажуть, малюєш. От виростеш і будеш малярем. Еге ж?

Тарас. Еге ж, малярем.

Оксана. І ти розмалюєш нашу хату.

Тарас. Еге ж. А всі кажуть, що я ледащо і ні на що не здатний. Ні, я не ледащо. Я буду – таки малярем.

Оксана. Авжеж будеш! А що ти ледащо, то правда. Дивись, де твої ягнята. Ой, бідні ягняточка, що чабан у них такий – вони ж питочки хочуть! Жени їх до води!

Оксана і Тарас вибігають.

Звучить пісня « Така її доля »

Читець читає поезію « І золотої й дорогої...»І золотої й дорогої

Мені, щоб знали ви, не жаль

Моєї долі молоді:

А іноді така печаль

Оступить душу, аж заплачу.

А ще до того, як побачу

Малого хлопчика в селі,

Мов одірвалось од гіллі,

Одно-однісіньке під тинном

Сидить собі в старій ряднині.

Мені здається, що се я,

Що це ж та молодість моя.

Мені здається, що ніколи

Воно не бачитиме волі,

Святої воленьки.Що так

Даремне, марне пролетять

Його найкращії літа,

Що він не знатиме, де дітись

На сім широкім вольнім світі,

І піде в найми, і колись,

Щоб він не плакав, не журились,

Щоб він де-небудь прихилився,

То оддадуть у москалі.

Ведучий. Ріс Тарас розумною, допитливою дитиною, хотів усе знати.

Наслухавшись розповідей про те, що залізні стопи підпирають небо, він загорівся бажанням подивитися на них і пішов шукати. Але зустрілися добрі люди і повернули малого додому.

Ведуча. Змалку в малої дитини прокинувся талант художника. Це було незвичайне дитяче захоплення. Вугіллям, крейдою чи олівцем він малював скрізь, де тільки міг: на стінах, дверях, папері. Ходив від села до села в пошуках

учителя. Але важке було то навчання. Дяки-вчителі примушували носити воду, рубати дрова, робити все що завгодно, але не малювати. Так сталося, що пан Енгельгард все ж таки відсилає Шевченка на навчання до Петербурга.

Ведучий. «... Живу, учусь, нікому не кланяюсь, і нікого не боюсь, окрім Бога – велике щастя бути вольним чоловіком ...», – так писав Шевченко братові з Петербурга. Тут сталися важливі події в його житті, одна з яких – викуп. У Петербурзі пан Енгельгардт дозволив йому вчитися малювати. Вчителем Шевченка був Ширяєв, відомий в Петербурзі майстер декоративних розписів. У нього Тарас і здобув певну малярську підготовку.

Ведуча. Вирішальне значення для Шевченка мала зустріч з Сошенком, на той час учнем Академії мистецтв, який перший спостеріг талант у ранніх Тарасових малюнках і розпочав справу викупу Шевченка з неволі.

Ведучий. Українські та російські діячі мистецтва і літератури – Є. Гребінка, В. Жуковський, Карл Брюллов, О. Венеціанов – викупили Тараса з неволі і дали можливість талановитому юнакові вчитися в Академії мистецтв. Це сталося 25 квітня 1838 року.

Пісня « Думи мої, думи мої »

Ведуча. Спливав третій рік, осяяний сонцем свободи. Як художник, Тарас Шевченко нагороджений трьома срібними медалями Академії мистецтв. Вперше прийшла до нього слава і як поета: тут у Петербурзі явився світові найперший « Кобзар ». Але разом із третім спливав одинадцятий рік вимушеної розлуки з Україною. А вона, змучена і розтерзана, боліла йому і вдень, і вночі. На самоті й поміж людей,
Щомиті чую рідну землю,
Не все, що грішне і святе,
Довірив я перу і пензлю.

Ведучий. Шевченко любив дітей і зробив їм неоціненний подарунок - Буквар, у якому кожна буква оформлена віршем. Тарас Шевченко любив і знав історію рідного краю. Багато своїх віршів поет присвятив різним історичним подіям: козацькій добі, Гайдамаччині, Коліївщині.

Послухаємо один із них.

Вірш Тараса Шевченка «Розрита могила»

Світе тихий, краю милий, Моя Україно!

За що тебе сплюндровано,

За що, мамо, гинеш?

Чи ти рано до схід сонця

Богу не молилась?

Чи ти діточок непевних

Звичаю не вчила?

«Молилася, турбувалася,

День і ніч не спала,

Малих літок доглядала,

Звичаю навчала.

Виростали мої квіти,

Мої добрі літи.

Панувала і я колись

На широкім світі—

Панувала... Ой Богдане!’

Нерозумний сину!

Подивись тепер на матір,

На свою Вкраїну,

Що, колишучи, співала

Про свою долю,

Що, співаючи, ридала,

Виглядала волю.

Ой Богдане, Богданочку!.....

Ведуча. За бунтарські вірші 33-річного Тараса забрали в солдати.

І знову довга розлука з рідним краєм. Тяжка солдатська служба, постійний нагляд, заборона писати й малювати, страждання, туга за рідним краєм,

хвороба... Але поет не просить помилування. З-під його пера з'являються рядки «Караюсь, мучусь, але не каюсь»...

Співець-патріот Тарас Шевченко і в засланні мріє ще повернутись на Україну, подивитись на зелені ліси, вилити там своє горе. Мрія Тараса про вільне, щасливе життя своїх знедолених земляків — у багатьох його творах Україно! Україно!

Серце моє, ненько!

Як згадаю твою долю —

Заплаче серденько.

Лічу в неволі дні і ночі,

І лік забуваю.

О Господи, як-то тяжко

Тії дні минають.

А літа пливуть за ними,

Пливуть собі стиха.

Забирають за собою

І добро, і лихо.

Воскресну я!

Воскресну нині!

Ради їх, людей закованих моїх,

Убогих, нищих.

Возвеличу Малих отих рабів німих!

Я на сторожі коло їх Поставлю слово.

Я так люблю Мою Україну убогу,

Що проклену святого Бога,

За неї душу погублю.

Холоне серце, як згадаю,

Що не в Україні поховають,

По не в Україні буду жить,

Людей і господа любить.

Для кого я пишу? Для чого?

За що я Україну люблю?

Чи варт вона огня святого?

А все-таки люблю її,

Мою Україну широку.

Свою Україну любіть,

Любіть її во время люте,

В останню тяжку минуту

За неї Господа моліть....

Ведучий. У кожному слові Шевченка палка любов до України, її народу. І сьогодні, коли наш народ піднявся на боротьбу за свої права, за волю і свободу, кожне Кобзареве слово звучить як заклик до боротьби

Борітеся- поборете,

Вам Бог помагає!

За вас правда, за вас слава

І воля святая!

Ведуча. Український народ почув заклик Кобзаря. Молоді хлопці та чоловіки, не шкодуючи свого здоров'я та життя виборюють правду та свободу.

Здобуває Україна і правду і волю

Тай буде своїм дітям омріяну волю.

Здійснилися пророцтва біблійні Кобзареві,

Що волю ми здобудем в крові і у борні.

І брат на брата йтиме, і жалю вже не буде,

Бо розриваємо окуви невольничі тяжкі.

Героям нашим слава, слава і слава Україні,

Тій сотні піднебесній, що полягла за нас.

Уклін тобі, Тарасе, живий ти і донині,

Бо твоє слово-заклик лунає повсякчас.

Відеоролик «Молитва за героїв Майдану»

Ведучий: У великій пошані ми схиляємо голови перед нашими героями.

Герої Небесної сотні будуть жити вічно.

Ведучий Шевченко – вартовий пам'яті народної. Традицію патріотичного ставлення до пам'яті національної історії ми ведемо від Тараса.

« Геній Шевченка широко розпускає крила і ударяє з великою силою в різні струни ,» – писав про період «трьох літ» І. Франко.

« І мертвим, і живим і ненародженим землякам моїм, в Україні і не в Україні моє дружнє посланіє »

І смеркає, і світає,
День Божий минає,
І знову люд потомлений,
І все спочиває.
Тільки я, мов окаянный,
І день і ніч плачу
На розпутьях велелюдних,
І ніхто не бачить,
І не бачить, і не знає —
Оглухли, не чують;
Кайданами міняються,
Правдою торгують.
І господа зневажають,—
Людей запрягають
В тяжкі ярма. Орють лихо,
Лихом засівають...
А що вродить? Побачите,
Які будуть жнива!
Схаменіться, недолуди,
Діти юродиві!
Подивіться на рай тихий,
На свою країну!
Полюбіте щирим серцем

Велику руїну!
Розкуйтеся, братайтеся!
У чужому краю
Не Шукайте, не питайте
того, що немає
І на небі, а не тільки
На чужому полі.

В своїй хаті своя й правда, і сила і воля

Ведуча Шевченко – художник не полишав надії побувати в Італії, аби краще оволодіти секретами малярства. Але невдовзі не тільки Італія, а й сама Україна залишилася мрією.

Ведучий У Петербурзі, чекаючи вироку, написав поет 14 поезій, які потім оформить у цикл « В казематі ».

« **Садок вишневий коло хати...** »

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть.
Сем'я вечеря коло хати,
Вечірня зірочка встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.
Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх;
Сама заснула коло їх.
Затихло все, тільки дівчата
Та соловейко не затих.

Ведучий. Важким докором лягають на душу Тарасові слова, якими він гнівно картав тих, що вірили, і, на сором, вірять в офіційну версію про те, що був єдиний російський народ, а українці та білоруси – це ті ж росіяни, тільки зіпсуті польським впливом.

Ведуча. Муза зігрівала змучене серце, дарувала радість творчості. Щасливий з цього Шевченко звертається до Пресвятої Богородиці.

...Ридаю,

Молю, ридаючи: пошли

Подай душі убогій силу,

Щоб огненно заговорила,

Щоб словом пламенем взялось,

Те слово Боже і кадило,

Кадило істини.

Ведучий. Свічка його життя догорала. Мрії про одруження, розраду в сім'ї, хатину над Дніпром залишились ілюзіями. Фізично знищений, поет відчував, що недалекий кінець.

У німій холодній майстерні, в будинку Академії мистецтв він пішов із життя. Було це 10 березня 1861 р. Але залишився його заповіт – мрії тобі, нам, українському народові.

« Заповіт »

Як умру, то поховайте

Мене на могилі,

Серед степу широкого,

На Вкраїні милій,

Щоб лани широкополі,

І Дніпро, і кручі

Було видно, було чути,

Як реве ревучий.

Як понесе з України

У синєє море

Кров ворожу... отоді я
І лани і гори —
Все покину і долину
До самого Бога
Молитися... а до того
Я не знаю бога.
Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Не злим тихим словом.

Ведуча. Шануючи пам'ять свого поета — сина землі української, народ встановлює йому пам'ятники. Нині немає жодної області в Україні, в якій не було б пам'ятника Шевченкові. Та лише в себе на батьківщині з постаменту дивиться на нас молодий Тарас. Саме таким, повним снаги і надії він дивиться в очі своїм землякам.

І дивлячись на цю одухотворену постать у бронзі, ніби чуємо слова:

„Не проспійть Україну мою!»
З домовини, довіку ранимої,
Над владиками світу встаю.
І до вас промовляю, сини мої:
Не проспійть Україну мою.
І нарешті, ковтнувши свободи,
Не втішайтесь дарами в раю...
Я прошу тебе, рідний народе:
Не проспи Україну мою.

Ведучий. Безперечно, Шевченко - духовний символ України, наш великий сучасник. Із дитячих літ, неначе святеписання, убираємо ми в душу його полум'яні пророчі рядки.

Великий Кобзар і сьогодні незримо присутній у нашому житті, звертається до нас усіх зі своїми безсмертними піснями – думами. Пропонуємо вашій увазі твір у виконанні талановитого музиканта Харчука Дениса.

«Реве та стогне Дніпр широкий» (сопілка)

Вчитель. Кріпак із кріпаків, геній із геніїв – це він дочасно віддав своє життя, аби неправда і сваволя, кривда і глум над чесною людиною ніколи не приходила на нашу землю.

Український народ свято вшановує пам'ять свого безсмертного пророка, поета. Кожного року ми відзначаємо Шевченківські дні. Линуть над світом вірші та пісні, написані Шевченком. А його величний образ постає у нових ліричних творах поетів. Звисока споглядає Тарас на свою Україну. Бо безсмертна слава народного поета – патріота.

Літературна вікторина

1. Село, в якому народився Тарас Шевченко. (Моринці)
2. Село, в якому минуло дитинство Тараса Шевченка. (Кирилівка)
3. Що в перекладі з грецької мови означає ім'я Тарас? (Бунтівник)
4. Прізвище пана, кріпаками якого були Шевченки. (Енгельгардт)
5. Імена батьків Тараса (Григорій та Катерина)
6. Ім'я подружки дитинства Тараса, яку поет згадує у вірші «Мені тринадцятий минало» (Оксана Коваленко)
7. Ім'я старшої сестри Тараса. (Катерина)
8. Хто був першим учителем малювання Тараса Шевченка? (Майстер Ширяєв)
9. Чий портрет був намальований для викуплення Шевченка з кріпацтва? (Василя Жуковського)
10. Хто намалював того портрета? (Карл Брюллов)
11. Як називається збірка поезій Т. Шевченка? («Кобзар»)
12. Скільки творів увійшло до першого «Кобзаря»? (8)

13. Коли Тарас був викуплений з неволі? (22 квітня 1838 року)
14. Скільки років провів Тарас Григорович на засланні? (10 років: з 1847 по 1857)
15. Який навчальний заклад закінчив Шевченко? (Петербурзьку академію мистецтв)
16. Учасником якої організації був Тарас Шевченко? (Кирило – Мефодіївське братство (товариство))
17. Яку книгу для маленьких дітей уклав і видав власним коштом Шевченко? («Буквар»)
18. Яке наукове звання було присвоєне Шевченкові у 1860 році? (Академік гравюри)
19. У якому році помер Шевченко? І де його було поховано? (10 березня 1861 року, Петербург, Смоленське кладовище)
20. Коли і де Т. Шевченко був перепохований? (22 травня 1861 року на Чернечій горі поблизу Канева)
21. Хто сказав про Шевченка: «Він був сином мужика і став володарем у царстві духа...»? (І.Франко)
22. Як називається такий вірш.
Ти мусиш нам співця назвати,
Адже умів лиш він один
Рабів німих так захищати.
А хто так оспівав, як він,
Садок вишневий коло хати?
Дмитро Білоус (Акровірш)

Тематична лінійка «Мій біль – Чорнобиль»

Хід заходу

Ведучий

Впаде на землю зірка — Чорнобиль,
Гіркими стануть річки й озера,

Замість лісів залишиться лиш пил,
Лиш пустка, чорнота, химера.
Тому мій біль — Чорнобиль, бо тоді
Все людство апокаліпсис терпіло,
Та треба, і не тільки іноді,
Щоб горе світу, як своє боліло.

Виходить 1-й учень. У нього, як і в наступних учасників, на шиї пов'язано жовту хустку.

1-й учень

Я - Зона. Чорнобильська зона. Скалічена, спотворена, непридатна до життя місцевість. 30 років тому я була щедрою врожайною землею, обраною нашими пращурами із часів Київської Русі.

Трагедія сталася 26 квітня 1986 року. Вона увійде в історію, в усі хроніки людства як невилгойна рана на тілі України. Надто дорого заплатили й ще заплатимо за Чорнобиль. За кілька днів людство зробило крок з епохи доатомної в епоху незвідану.

Виходить 2-й учень.

2-й учень

Я - біль, Чорний біль. Я народився з вибухом реактора в ніч з 25 на 26 квітня.

Ведучий

Болю! Тобі вже 30 років. Чи не притупився ти?

2-й учень

Звичайний біль проходить, а я — особливий, чорнобильський, на все життя.

Ведучий

Ти приніс людям горе, страждання. Втратили життя землі й ріки, спустіли донедавна мальовничі села, поселилася скорбота в «мертвому місті» Прип'яті, радість покинула людей. Хто буде відповідати за кожне страждання дитини, за кожную сльозу матері, за кожную людську душу? Хто в цьому винен?

2-й учень

Ви, люди! Ваші байдужість, легковажність, бездумність, безвідповідальність, некомпетентність — ось хто винен! Чорнобиль — важкий, болісний урок, і забути його неможливо.

На сцену виходить 3-й учень.

3-й учень

Я - Станція. Чорнобильська атомна. В мене гірка, як полин, слава. Але ж все починалося чудово у 1977 році. Саме до 60-річчя Великої жовтневої революції було увімкнено мій перший енергоблок, а в 1981 — уже третій. Із запуском четвертого моя потужність складала 4 мільйони кіловат, в березні 1986-го я зустріла велику комісію Міністерства енергетики, яка працювала над початком роботи п'ятого енергоблоку.

Але не так сталося, як гадалося.

На сцені з'являється 4-й учень.

4-й учень (звертається до 2-го учня)

Чи мав ти колись друга, а той, твій друг, зрадив тебе? А чи мав ти колись сім'ю, яка б зреклась тебе? А може, мав ти запеклого ворога, що згодом став для тебе найдорожчою людиною? Якщо ти відповіси «так», то зрозумієш, про що я говорю. Якщо твоя відповідь «ні», то вислухай мене, бо це моя сповідь, моє каяття, моя покута. Я — Атом! Я — вбивця. Я став би на коліна перед своїми жертвами. Та не можу. Я колисав би тих скалічених мною діточок на своїх руках, та не вмю жаліти.

Ніхто не знає, скількох я вбив. Цього не знаю навіть я сам.

Я - атом, колись я був мирним,

Мене розщепили колись,

А зараз я з болем настирним,

Розщеплюю душі наскрізь.

Розкрилася скринька Пандори,

І вискочили промінці.

Цього не хотів я робити,

Однак, це не власно мені.

І той саркофаг над четвертим,
Сховати не в змозі мене,
Повірити важко в безсмертя,
Але ж я існую, я є!

До нього підходить 5-й учень.

5-й учень

Я - Радіація. Сама по собі - я безпечна. Адже кожна людина трішечки радіоактивна. Я можу бути спокійною протягом тисячоліть. Небезпечною ж буваю, коли людина штучно втручається в моє існування. І ось тоді мене не зупинити, бо я стаю нечутною, невидимою, недосяжною. Я не визнаю державних кордонів, мені байдуже, хто стане на моєму шляху.

Наперед виходить 6-й учень.

6-й учень

Я - працівник Чорнобильської АЕС. Я був свідком того, як усе починалося. Ми бачили плоди своєї праці, і нас це ще більш надихало. Ми не могли навіть замислитися над тим, що ми побудували небезпеку для людства.

Лише деякі вчені розуміли небезпеку АЕС, пов'язану з дефіцитом кваліфікованих кадрів, зниженням якості матеріалів та обладнання. Але вони не могли запевнити наше керівництво в цьому - йому потрібна була ця енергія. А на те, що стоїть за її здобуванням, вони не зважали.

Ведучий

Наша країна вперше відчула на собі таку грізну силу, як ядерна енергія, що вийшла з-під контролю.

1-й учень

Немає, мабуть, в Україні місця, де б не було тих, хто ліквідував наслідки аварії, комусь - рятували життя і здоров'я потерпілих, інші допомагали матеріально й морально.

2-й учень

Проходять роки після аварії на Чорнобильській АЕС. Минув 30-й рік (називає річницю). А біль не вщухає, тривога не полишає людей, пов'язаних скорботним часом ядерного апокаліпсиса.

6-й учень

Наш земний уклін, довічна вдячність усім, хто, ризикуючи своїм здоров'ям і життям, заради нас брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Священна пам'ять тим, хто поклав своє життя, захистивши нас від радіаційної загрози. Згадаємо про них скорбною хвилиною мовчання.

Ведучий

Першим важко. Ви ж були найперші.

Із вогню та в полум'я ступили.

Не до подвигів і не до звершень.

Ви ж собою людство заступили.

Ліквідатори - ратники Вітчизни,

Славні сурмачі своєї долі,

Випали вам дні - страшні і грізні -

З чорним сонцем в синьому роздолі.

1-й учень

Та серця, мов промені, не гасли,

Залишились іскрами на тверді

І палахкотіли, ніби гасла,

Станемо життям супроти смерті.

Тільки б жити - це бунтує спрага —

Та продовжить пісню родоводу.

А лишилась вірності присяга —

Батьківщині, Матері, Народу.

2-й учень

З'явившись під знаком біблійної зірки Полин, той «чорний Чорнобиль» став якщо й не розплатою, то найсерйознішою сторогою нашому варварству, технократичній сваволі, яка грати із силами природи - нашої одвічної матері й заступниці.

Ця зірка Полин наче була послана з майбутнього як грізне попередження нам усім: опам'ятайтеся, задумайтеся, поки не запізно.

Пісня «На Чорнобиль журавлі летіли»

3-й учень

Чорнобиль. Тепер це слово знає увесь світ.

4-й учень

Чорнобиль — це мука і трагедія, це подвиг і безсилля, це пам'ять.

5-й учень

Це наш нестерпний біль.

6-й учень

Ти відомий сьогодні кожному -

Не ім'ям своїм, а бідною.

Тою вулицею порожньою

Понад прип'ятською водою.

Мій Чорнобиль! Зелений пагорбе,

У якому ти жив сторіччі!

Запеклись перестиглі ягоди,

Наче кров, на твоїм обличчі.

7-й учень

26 квітня почався відлік біди Чорнобильської катастрофи. Вона вразила весь світ, приголомшила людей страшним розмахом не відомої раніше біди, трагічні наслідки якої відчуватиме ще не одне наступне покоління.

Звучить мелодія «Привид опери» Учасники знімають жовті хустинки.

Ведучий

Земля за колючим дротом,

Земля, позбавлена волі.

У плинних древлянських широтах
Сосни клякають поволі.
Не вберегли ми рідну землю,
Ще й у горі залишили потім.
Тож чи я відчахну від душі
Й відокремлю просвітлену кров'ю і потом?
Чи простиш нам, земле пречиста,
Що тебе прирекли на засуд?
Плин літописів, тьма літочислень –
Все це викреслено із часу.
Ти чия, моя земле, чия ти? чиї милосердні очі
Із досвітніх глибин зірчатих
Надивитись на тебе хочуть?
Поки знов ця земля зцілиться,
Проминуть віки, не народи.
Мушу ждати.
Незнані побачивши лиця,
Затамую востаннє свій подих.
Ліси й села за дротом,
І тяжко зітхає глина.
Перед Поліссям, стражденним народом –
Стаю на коліна.

Пісня «А я молюсь за Україну»

Учасники композиції піднімають хусточки та йдуть зі сцени.

Свято останнього дзвоника

Розквітають каштани в дворі,
Заглядають у класи крізь шибку.
І під сонячний сміх дітвори,

Ріки часу спливають так швидко.

Люба школо, ти зоре ясна,

Я іду крізь роки за тобою.

Бо звучить в твоїх стінах струна,

Доброти і святої любові.

Доброго дня, шановне товариство!

Кожного року ми збираємось на шкільному подвір'ї, щоб сказати про закінчення ще одного навчального року. Сьогодні для наших випускників пролунає останній шкільний дзвінок. Вони є в центрі нашої уваги, наша надія, наша гордість. Заради них, ми зібралися на останню в цьому навчальному році шкільну лінійку. Тож давайте запросимо наших дорогих іменинників.

Класний керівник – _____, найдорожчі люди – батьки.

(вихід випускників)

Звучить марш

Ось вони, зернята мудрості, зернята майбуття нашої землі. Давайте ще раз привітаємо оплесками молоду, юну зміну.

До внесення Державного Прапора України стояти струнко!

Внести Прапор!

Свято Останнього Дзвоника вважається відкритим!

Звучить Гімн України

Традиція існує у нас здавна

В хвилини щастя й урочистих свят,

Покласти квіти до підніжжя обеліска,

Згадати про полеглих всіх солдат.

Там сплять навічно воїни-солдати

Чийсь батьки, чийсь брати й сини,

Їм не судилось весен зустрічати

Тих що стрічаєм ми після війни.

Там сплять наші ровесники-орлята,

Тепер уже були б із них орли

Схилімось над могилами солдатів

Що у боях за всіх нас полягли.

Також вшануємо пам'ять про тих людей, які поклали своє життя на Сході України, даруючи нам мирне життя, зігріте сонячним світлом і безхмарною блакиттю.

Хвилина мовчання

Право покласти квіти до пам'ятника загиблим воїнам у роки Великої Вітчизняної війни та на могили вчителів, які відійшли у вічність.

надається учням 8 класу

Покладання квітів

Від школи, як від лагідної мами,

В життя доросле, в зоряну блакить,

Одинадцятий клас наш журавлями,

На зустріч сонцю впевнено летить!

Ми все, що знали вам дали в дорогу:

Знання, уміння і душі тепло,

Щоб з часом крокували тільки в ногу

І негараздів на маршруті не було.

Приймайте вітання від директора школи.

Для зачитання наказу по школі слово надається заступнику директора з навчально-виховної роботи _____

На святі присутні гості _____, надамо ж їм слово.

Дорогі випускники!

Одинадцять років тому ви переступили поріг нашої школи маленькими хлопчиками та дівчатками і вас зустріла перша вчителька. Саме вона стала для кожного з вас найріднішим і найважливішим педагогом, турботливою вихователькою і просто другою мамою. З Вами, дорогі перші вчителі, діти вирости та залишили в початковій школі своє дитинство, а забрали назавжди з собою Вашу посмішку, Ваш погляд, Ваш голос, Вашу любов.

До слова запрошуємо першу вчительку наших випускників_____.

Оцих дітей, що вирости раптово,

Благослови в дорогу, білий світе.

Не пошкодуй їм цвіту і любові,

Не дай серцям їх юним зачерствіти.

Благословіть і ви, рідні батьки,

Зі сподіванням праведним на те,

Що дар добра, який дасте в дорогу

У ваших дітях щедро проросте.

Приймайте вітання від своїх батьків.

Мама. З шкільного найріднішого порогу,

З найкращої юнацької весни

У добрий час, у світлу путь-дорогу

Благословляємо вас, доньки і сини!

І хлібом-сіллю радо проводжаєм,

Щоб вам жилось в достатку і теплі.

Ми від душі вам, діточки, бажаєм

Любові, миру, щастя на землі!

Вручають коровай

Слова такі, напевно, кожен знає: «До школи в нас прямують всі стежки!»

Клас одинадцятий, вас зараз привітає надія школи – наші малюки.

Першокласники, вам слово!

А зараз за традицією випускники обмінюються подарунками з першокласниками.

Випускники! Цей фініш ви зустріли на «ура»,

Без удавань, що затужили дуже.

І радісно співають ваші душі: шкільне життя покинути пора!

І ось межа! Прощайте вірні друзі! Шкільні уроки більше не для вас.

Випускники, ми прагнемо почути, що каже ваше серце у цей час!

Ну от і все, закінчились уроки

І перед нами зараз сто доріг.
Ми зробимо останні наші кроки
І свій шкільний покинемо поріг
Уже назавжди. Ми повиростали,
А тут дитинства нашого пора.
Цієї миті ми усі чекали,
Та в школі все для нас було, мов гра.
2. Тут сміх і радість, щирі друзі, мрії,
Пісні веселі, перші почуття,
І сподівання чисті і надії,
І світлі роки нашого життя...
3. А далі в кожного уже своя стежина,
Свій вибір, доля і свої путі
Та в серці школа лишиться єдина,
Її ми не забудемо в житті.
4. Бо тут ми світ цікавий пізнавали,
Дружити вчилися, жити між людьми...
Тут нам каштани листячком шептали,
Росли в теплі, добрі й любові ми.
5. Гарно ж як! Розставатись не хочеться
Сонце світить для нас з висоти.
Біла хмарка у небі клубочиться
І назавжди не хочеться йти
З цього дому, що вікнами світиться
Й закликає у затишний клас.
То ж коли доведеться нам стрітися,
Хай вернеться дитинство до нас.
6. Дорослі стали ми, вчорашні діти.
Дзвінок востаннє нам сьогодні продзвенить.
І можна з цього й справді порадіти,

Але чомусь сумною стала мить.

7.Дитинство й юність в школі пролетіли.

Ми вчилися тут, співали і жили.

Дорослими всі стати так хотіли

Й сьогодні ми до цього підійшли.

8.І ось поріг. За ним нові дороги,

Розлетимось по них, немов пташки.

А в серці сумніви, невпевненість, тривоги,

Й мереживом незвідані стежки.

19.Нас не покличе дзвоник в рідні класи

Й лінійка вереснева буде не для нас.

Ще свіжі спогади. Й задумаєшся часом,

Як швидко у житті спливає час.

10.Та віримо, що буде все, як треба,

Щасливі зорі усміхнуться нам.

Нас кличе до польоту синє небо

Полетимо назустріч всім вітрам.

11.Прийшла пора з гніздечка відлітати,

Прийміть уклін доземний, вчителі.

Ми хочемо сьогодні вам подарувати

Найкрасивіші квіти на землі.

Випускники! Ви лише погляньте, з яким нетерпінням чекає своєї черги 10 клас, щоб привітати вас і вручити на згадку дзвіночки.

І ось ця довгоочікувана мить настала. Десятикласники, пройдіть до наших випускників і привітайте їх.

(Під музику відбувається вручення дзвіночків).

І ось ця мить, в житті єдина мить,

Коли останній дзвоник продзвенить.

Мелодія весела і сумна,

Мов спогад серця зараз пролуна.

Дзвінок останній — перший крок в житті,
Палкий порив і юності надії.
Нехай щастить вам, друзі, у путі
І хай здійсняться світлі ваші мрії. .
Право дати останній дзвінок надаємо випускникові школи _____ та
учениці 1 класу _____.
Чомусь сьогодні шкільний наш дзвінок
З жалем дзвенить, ніби плаче струмок.
Певно сумує наш рідний дзвінок
Що не покличе вже вас на урок.
Разом з дзвіночком сумуємо й ми,
З вами здружились. Зріднилися ми
Якось незвично, що вже на урок
Клас одинадцятий вже не покличе дзвінок.
Що ж відлітайте ключем журавлиним
В вирій життя школа вас проводить,
Хай вам зірниця палає щаслива
Від щирого серця добра вам бажаєм.

Для всіх звучить пісня «Дзвоник»

До винесення Державного Прапора України стояти струнко. Винести Прапор.
На цьому святкова лінійка вважається закритою.
Звучить Гімн України

Випускний вечір

Ведучий 1: Доброго вечора, шановне товариство! Сьогодні для всіх щасливий і урочистий день.

Ведучий 2: Випускники довго чекали на нього, Але на серці в них не стільки радості, як якогось тихого зворушливого смутку.

Чому ж так стискається і щемить їхнє серце?

Ведучий 1: можливо тому, що відлунав останній шкільний дзвоник і вони залишають рідну школу – свій другий дім?

Ведучий 2: А може тому, що закінчується шкільна юність і день сьогоднішній проводить межу між дитинством і дорослим життям?

Ведучий 1: Тож дозвольте запросити тих, кому присвячується ця подія, заради кого ми тут зібралися, для кого це свято – перша сходинка у самостійне життя.

Ведучий 2: Сьогодні покидають храм науки випускники загальноосвітньої школи І-ІІІ ст. с. Лобачівка.

Ведучий 1: Запрошуємо їх:

найкрасивіших, найвродливіших, майбутню еліту України

Звучить марш

Ведучий 1: А зараз дозвольте представити гостей, які присутні на нашому святі.

Ведучий 2: Це – найближчі, найрідніші люди для наших випускників – їхні батьки! Займіть, будь ласка, свої місця!

Ведучий 1: Вітаймо найкращих учителів України – учителів загальноосвітньої школи І-ІІІ ст. с. Лобачівка. Ваші оплески!

Ведучий 2: Ми раді бачити у цій залі бабусь та дідусів наших іменинників.

Ведучий 1: До нас завітав сільський голова, для якого небайдужа доля молоді села. Вітаємо вас!

Ведучий 2: І звичайно, порадіти разом з нами зібралися жителі села. Дякуємо вам!

Ведучий 1: Урочистий вечір присвячений врученню атестатів про середню освіту випускникам оголошується відкритим.

Звучить Гімн

Ведучий 1: А зараз на цю сцену запрошуємо талановитого, молодого, мудрого класного керівника _____.

Ведучий 2: Зустрічайте оплесками!

Ведучий 1. _____, хто може краще знати своїх вихованців як не ви?

Тож запросіть їх урочисто на цю сцену.

(вихід випускників)

Ведучий 1: Дорогі друзі!

Переплелись і радощі, й тривоги, на цім шляху навчання нелегкім,

Візьміть лише найкраще у дорогу і чесним дорожіть ім'ям своїм.

Ведучий 2: І у які б життя не занесло вас далі, і у які б ви не заходили порти -

Не забувайте рідного причалу і не втрачайте світлої мети.

Ведучий 1: Дорогі випускники. Через усе життя ви пронесете пам'ять про

рідну школу. Школа вас проводить у великий світ. Ви не тільки наша

гордість, ви – надбання України, її надія і майбутнє.

Ведучий 2: До слова запрошуємо директора нашої школи _____.

(виступ директора)

Ведучий 1: Дорогі наші іменинники! Зараз для вас наступить довгоочікуваний

момент – ви отримаєте свій перший дорослий документ, зароблений власним трудом.

Ведучий 2: Ви, напевно, здогадалися. Це – аттестат. Наказ про випуск учнів

11 класу зачитає ЗДНВР _____.

(Вручення атестатів)

Ведучий 1: До слова запрошуємо сільського голову _____.

Дякуємо за щирі привітання, якщо бажаєте, можете зайняти свої місця в залі.

Для усіх звучить пісня «А ми повернемося».

Виконують іменинники.

Ведучий 1:

Випускний прощальний вечір зі школою... Останні урочисті хвилини шкільного життя... Квіти і випускний бал... Ще одна ніч – і старт у вир життя.

Ведучий 2: Що побажати вам? Яке сказати напутнє слово? Хто його має сказати? Звичайно, найрідніші у світі люди – ваші батьки.

Ведучий 1:

Адже материнське серце ніколи не стомлюється повторювати. Хай щастить тобі, дитино,

Ведучий 2:

А батьківське плече завжди приходиться на допомогу у скрутну хвилину.

Ведучий 1:

Не передати словами почуття, що вирують у батьківських серцях.

На їхніх устах усмішки, а в очах сльози. А в душі завжди свята батьківська любов, терпіння, мудра наука, опіка і доброта.

Ведучий 2: Любіть їх, своїх батьків, будьте гідними їх, дайте їм можливість пишатися вами, щоб їхні серця були спокійні за вас.

Ведучий 1 : Шановні батьки! Тож благословіть своїх дітей.

Мама

Сину, синочку, соколику мій!

Швидко злетіли дитинства ці дні

Виріс ти сину, незчулася я

В путь проводить тебе вся сім'я.

Син

Мамо, матусю, рідна моя.

Чому на коси лягла сивина?

Чом на очах заблищала сльоза?

Мамо, не плач, подорослішав я.

Мама 1.

Сину мій, сину, опора в житті,

Моє ти дитя, кровинка моя,

В майбутнє своє щасливо лети

За тебе в дорозі молитимусь я.

Мама 2. Діти кохані, сьогодні в життя

Ви йдете зі шкільного порога,

Чекає на вас нелегка і складна

Життєва негладка дорога.

Вклоніться доземно своїм вчителям,

Не буде таких у вас більше,

Бажаєм лиш добрих стрічати людей,
І ясного неба побільше!

Мама 3. Ми за звичаєм українським у дорогу

Сіємо зерно вам добірне під ноги
На щастя, здоров'я, на добрі діла
Щоб ваша життєва дорога цвіла

Мама 4. Нехай вас Бог благословить,

Дарує Божа Матір сили!

Трудіться, радуйтеся, ростіть,

Нехай міцніють ваші крила.

Вручають коровай і обсипають зерном пшениці

Ведучий 2. Дорогі батьки! Тепер ваші пташенята підросли і відлітають з рідного гнізда, але вони завжди будуть пам'ятати своїх батьків.

Випускник 1.

До побачення, мамо! До побачення, тату!

Настав час і мені вирушати в дорогу.

Десь моя не протоптана стежка згубилась в житах,

Десь чекає кохання, десь чатує тривога,

Все то доля моя, мій ніким не торований шлях.

Я вертатимусь, мамо і тату,

І в негоду, і в сонячний день,

Все ітиму до вас крізь важкі перелоги

І вклонюся низенько, шукаючи ласки й порад.

Випускник 2.

За селом розходяться дороги,

Які вздовж і впоперек сходив.

Пам'ять починається з порога,

Де найперший крок в житті зробив.

Випускник 3. Ми обіцяємо йти по життю з чистим серцем і відкритою душею. Ви вклали в нас стільки віри, сил, надій, любові, очікувань і мрій, що ми просто зобов'язані стати людьми, якими ви будете пишатися.

Прийміть в дарунок від своїх дітей цю пісню

Пісня «Дві зорі» і квіти.

Ведучий 1: Рoste людина. Її життя починається світанком душі – дитинством. Залишається воно у пам'яті як потаємне і світле. І скільки б не пройшло років, берег дитинства притягує до себе, повертає з найвіддаленіших куточків людської пам'яті.

Ведучий 2: Я думаю, Таїсо, що наші друзі сьогодні спогадами теж линуть саме в ці безтурботні роки. Давай ми їм допоможемо і запросимо наших маленьких школяриків.

Д. А що тут відбувається?

Х. Казка!

Д. Казка? Яка? Весела?

Х. Нііі! Казка сумна ця!

Д. А у неї буде щасливий кінець?

Х. Безумовно буде, всі казки ж мають щасливий кінець. А ще ця казка мала дуже цікавий початок. Багато-багато років тому, коли дерева були дуже великими, дорога довгою-довгою, а сходинки до школи страшенно високими, батьки привели до школи маленьких хлопчиків та дівчаток. Якимось дивом вони опинилися в одному класі. Так почалась весела казка під назвою «Дитинство».

Д. Я цю казку добре знаю, я сама в ній живу.

Х. А для випускників сьогодні ця казка закінчується і вони вирушають у дорослий світ.

Д. І дитинство вже до них не повернеться?

Х. Ні, не повернеться.

Д. Ніколи-ніколи!

Х. Ніколи-ніколи!

Д. Тоді нехай запам'ятають сьогоднішню казку назавжди

Х. Так, нехай пам'ятають, Христинко, але і ти колись будеш стояти тут на порозі дитинства і чарівної юності.

Д. Соломіє, давай привітаємо цих дорослих красунь і красенів і подаруємо їм спогад про найкращі роки життя.

Дарують подарунки- чупа-чупси)

Ведучий 1.

Народилась в матері дитина.

Як для неї, не така як всі.

В світі лиш вона така, єдина.

З цим погоджуються навіть татусі.

Ведучий 2.Перший раз пішла вона до школи,

А учитель радо тут чекав.

І батьки щасливі, як ніколи

Що їм Бог таку дитину дав.

Ведучий 1.Пройде час, пролетять роки, але у вашій пам'яті, дорогі випускники, назавжди залишиться ваш перший учитель: добрий, лагідний, справедливий і вимогливий, інколи суворий, але все одно найулюбленіший. Бо саме цей вчитель вперше навчав вас читати, писати, рахувати, а також розуміти і берегти прекрасне, любити свою Батьківщину, навчав розумного, доброго, вічного.

Ведучий 2. 11 років пройшло з того першого шкільного ранку , 11 разів кружляли над школою хуртовини, 11 разів зацвітали білим цвітом шкільні каштани

Ведучий 1. Шановні вчителі початкових класів, наші випускники безмежно вдячні вам за материнську ласку, душевність та перші спільні кроки у світ знань.

А сьогодні вони хочуть почути від вас слова підтримки, побажання, настанови.

Виступ першої вчительки

1.То ж спасибі Вам, вчителько рідна

За усі Ваші добрі діла

Строгість Ваша і дисципліна-

Усі бачать – на користь пішла.

2.Назавжди не прощаємось з Вами,

Ми ще зустрінемося, вірте, не раз

То ж всміхніться до нас на прощання,

А в дарунок ця пісня для вас!

Пісня «Вчителько наша»

(вручення квітів вчителям початкових класів)

Ведучий 1.

Дорогі друзі, шкільна стежина виросла в дорогу. Мужніли хлопчачки.

Поспішали одягти високі підбори дівчача. Та в душі все ж кожен був дитиною.

Дитиною, якій потрібна була порада і підтримка, життєва настанова і нова ідея.

Ведучий 2.Долаючи сходинок життя, ви швидко підростали, переходячи з

класу в клас. Вашою опорою і помічником у шкільному житті стала ваша

класна матуся – ваш класний керівник. Це вона прожила з вами 7 шкільних

років, створюючи для вас атмосферу добра та затишку. Сьогодні вона

хвилюється так само як і ви, тож надамо їй слово !

Виступ класного керівника.

Ведучий 1. Ваші учні, в свою чергу, хочуть висловити свою любов, свою

повагу до вас

У нас є класний керівник,

Який для нас такий, як мама.

До нас, таких як є, він звик,

І любить нас усіх так само.

Усі роки веде в життя,

Вчить поважати і дружити.

І проводить в майбуття,

Щоб жити в світі і творити.

То ж вдячні за науку ми,
І скажемо, йдучи зі школи:
Ми будем справжніми людьми
Й не підведемо вас ніколи!

Сьогодні вам найкращі побажання
І найтепліші сонячні слова.
Нехай здійсняться всі ваші бажання,
Щоб вас завжди любила дітвора.

Пісня «Класний керівник».

Ведучий 2. Дорогі друзі! Наші чарівні випускниці впродовж багатьох років були учасниками ансамблю «Мрія». Ми слухали ваш чарівний спів на усіх шкільних заходах. Милувалися вашою вродою. А сьогодні привітати вас від рідного ансамблю хоче наша ніжна ведуча.

Пісня « Прощальний вальс »

Ведучий 2. На шляху до майбутнього не забувайте тих, хто був поруч з вами ці роки і допоміг вам стати справжніми людьми. Вміння пам'ятати, бути вдячними – це одна з головних рис українського народу.

Ведучий 1.

Дорогі випускники. Країну під назвою "Школа" творили для вас вчителі. Вони плекали ваше дитинство, натхненно віддавали вам свій труд, готували до сьогоднішнього дня.

Ведучий 2.

Нелегка вчительська доля. Вона не встелена розкішшю, не наповнена спокоєм

Ведучий 1.

А найвища нагорода педагогам – учнівська вдячність.

Випускниця. Шановні вчителі! Нехай ці прекрасні квіти, які тримаємо у руках ми, ваші учні, і наша щира любов будуть для вас подарунком за те, що ви були з нами аж 11 років, за те, що створили для нас чарівну країну – країну добра, бо

зігріта вона теплом ваших сердець.

(Випускники дарують квіти вчителям)

Пісня «Вчителям»

Ведучий 1.

Такий спокійний, тихий, милий вечір:

В саду співає пісню соловей,

Юнак дівчину обніма за плечі,

І пригортає міцно до грудей.

Ведучий 2.

Ще вчора вони були школярами,

А вже сьогодні - випускний

Мандрують невідомими стежками,

І з сонцем зустрічають день новий.

Ведучий 1.

Пора прийшла домівку залишати,

Долати загадкову далечінь,

Як покидають гнізда пташенята,

Щоб високо піднятись в височінь.

Ведучий 2.

А десь вже жде на них пора кохання,

Палкі цілунки при ясній зорі,

Години щастя, зустрічей й чекання,

Нові знайомства й друзі знов нові.

Ведучий 1. Друзі! Вас сьогодні прийшов привітати ваш однокласник, який після 9 класу розвиває свій музичний талант у Луцькому коледжі ім..

Стравінського

Зустрічайте «Вітер любові».

Ведучий 1.

Школа - це великий світ і є 2 центри цього всесвіту – Учитель та Учень. Саме вчителі та учні перетворюють звичайну будівлю в особливий – вируючий,

гомінкий, але добрий дім, де з кожним роком одні стають розумнішими, другі мудрішими, а всі разом близькими та рідними.

Ведучий 2.

Так сталось і з вами, дорогі випускники. Минуло ваше безтурботне життя у нашій школі. Ви всі здружились, стали однією сімєю. І тільки зараз ви, напевне, усвідомлюєте, що 1 вересня осіння скрипка вже не заграє для вас свій полонез на шкільному подвір'ї і в радісному передчутті зустрічі з однокласниками, друзями, вчителями не затріпоче ваше серце.

Ведучий 1. І тільки спогади про школу навіватимуть щоразу ностальгію.
До вашої уваги **Пісня «Школа».**

Ведучий 1: Ви у юність свою казкову

Під мелодію вальсу ввійдіть.

Зачарує мелодія знову і знову,

Ви ж, як лебеді, в танці пливіть.

Ведучий 2. Вальс надії і вальс сподівання,

Мрії вальс і першого кохання.

Вальс розлуки і вальс зітхання.

Разом: Це ваш перший ДОРΟΣЛИЙ ВАЛЬС!

Вальс

Ведучий 1. Дорогі наші випускники, попереду незвідана даль, позаду різні дороги, протоптана стежина у шкільному дворі. Незрадлива мамина усмішка. Ми віримо, що ви оберете правильний шлях, зумієте подолати усі перешкоди, а згадка про школу залишиться у вас на все життя.

Ведучий 2. Не заплямуйте доброго імені свого роду, честі рідної школи, усміхайтесь сьогодні, веселіться від душі, говоріть тільки хороші слова і загадуйте бажання, вони обов'язково збудуться, якщо ви повірите в них і будете трудитись.

Ведучий 1. А зараз - Відпустіть свої мрії на волю

Хай летять у незвідані далі

Відпустіть без образ і без болю

Без страждань, без журби і печалі

Ведучий 2.Відпустіть свої мрії будь ласка

Без запитань, без сліз та зупинок

Щоб в блакиті небесної казки

Віднайшли вони тихий спочинок.

Класний керівник. На сцену запрошуємо родину _____, _____

Ведучий 1.Шановні батьки! Ваші соколята вилітають з рідного гнізда змужнілими, з гордо піднятою головою.

Ведучий 2.Ми передаємо їх вам.

Випускайте їх у доросле життя разом з цими повітряними кульками.

Разом: У добру путь випускники!

ШКІЛЬНІ ВЕЧОРИ

"Весняна рапсодія"

музика

Ведуча 1. Добрий вечір, шановні гості!!!

Ведучий 2 . Ми раді вас бачити в цьому святковому залі.

Ведуча 1. Надворі весна - найпрекрасніша пора року. З її приходом оживає природа. За вікном уже чути незрівнянний пташиний спів, сади і діброви вбралися в зелене листя, вишні, немов купаються в молоці, цвітуть і радують наші очі, навіть наші шкільні каштани співають свою весняну мелодійну пісню. Весна. Прекрасна чудова пора.

Ведучий 2. Блакитне небо, привітне сонечко, заворожуючий спів соловейка, який співає тільки для нас. Це пора пробудження природи. Пора, коли хочеться бути добрішими, хочеться піднятися на небачені вершини. А в душі неодмінно звучить прекрасна музика, музика весняної рапсодії.

(Лунає музика).

Пісня -веснянка«Ой прийшла весна» (всі дівчата)

Ведуча 1. Колись мудрий філософ Сократ сказав: «У кожній людині є сонце... Тільки дайте йому світити». Педагоги нашої школи бачать це сонце у кожній дитині і оберігають, щоб жодна хмаринка не змогла закрити його найменшого промінчика. І ці сонечка світять у повну силу, даруючи людям тепло і світло.

Ведучий 2. Кожен школяр — це особистість, яка по-своєму неповторна, яка приходить до нашого закладу, щоб творити своє життя, знайти себе. Минуло майже два роки, як до нашого класу прийшла симпатична дівчина, яка швидко влилася в наш колектив і ми вже не уявляємо себе без неї. Вона – талановита. Вона, як сонечко – світла і ніжна. Вона сяє і світиться. Зустрічайте!

Пісня «Весна»

Ведучий 2. З давніх давен на нашій українській землі образ довгожданої весни уособлювала гарна молода дівчина з вінком на голові. Народний образ весни – це образ краси, сили та сподівань. Неможливо уявити весну без традиційних веснянок, одну з яких пропонуємо вашій увазі.

«Прийди, прийди, весно красна»

Ведуча 1. Дивне створіння – жінка: одним поглядом вона здатна викликати велике почуття, одним порухом брови, розвіяти його на порох... Її люблять і зневажають, обожнюють і затоптують у бруд. Та все ж, зваживши всі «за» і «проти» - стають перед нею на коліна.

Ведучий 2. Без жінки не прожити чоловіку.

Чомусь говорять, що жінки слабкі.
Та довести я можу щохвилини,
Що навіть найсильніші мужики
Ставали перед нею на коліна.

До вашої уваги сценка «Від селянки до панянки»

Ведуча 1. "Мій дім - моя фортеця", - говорить старовинна англійська приказка. Виявляється, це мудрий вислів має і більш глибоке, ніж нам раніше здавалося, значення.

Ведучий 2. Сім'я, дім - це фортеця, яка не піддається віянням лихого часу! Це світ, де збереглися і панують у стосунках людей безкорисливість, відданість, самопожертва.

Ведуча 1. Це рятувальний круг, який допомагає нам не потонути в океані хаосу і беззаконня, за допомогою якого ми щовечора впливаємо в спокійну і надійну гавань, де панують затишок, радість, душевний спокій.

Ведучий 2. Та швидко плине час. Невдовзі ми випурхнемо зі своїх осель, як пташенята, розлетимося по світу, але завжди будемо пам'ятати батьків, мамину ласку, тепло, підтримку.

Ведучий 2. Будемо іти, спішити, щоб поділитися своїми радощами, успіхами чи невдачами. І якою б не була дорога: чи дощ, чи сніг, чи заметілі, завжди хочемо зігрітися під маминим крилом.

Пісня «Дорога до мами»

Ведуча 1. За усіх часів жінки намагалися і намагаються виглядати бездоганними, мати свій індивідуальний шарм і стиль.

Ведучий 2. Тож зараз, шановні глядачі, до вашої уваги висока мода від наших чарівних красунь.

Сценка «Дві кумасі»

Пісня нашої землячки Галини Якимчук «Срібний дощ».

Ведуча 1. Життя – це чаша, наповнена краплями радощів і страждань, надій і розчарувань. Коли в нас усе добре, ми щасливі. Та життя смугасте: сьогодні біла смуга, а завтра – чорна... Сьогодні ми веселі та бадьорі, а завтра вже викликаємо лікаря.

Ведучий 2. А якщо лікар – жінка...! та ще й молода Що тоді?

Вашій увазі пропонуємо сценку «36, 3».

Ведуча 1. 3 прадавніх часів пісня і танець прикрашають життя людини. У них людина виражає свої погляди, почуття, переживання. І немає такого народу, який би не пишався своїми піснями і танцями.

Ведучий 2. Танець народжується під музику. Танець у житті, і життя у танці нерозривно пов'язані.

Ведуча 1. Що ж, у який раз слідом за поетом повторимо: "Все починається з любові ...". І вечорами дорослі дочки і сини все частіше і частіше тікають з дому ... на танці. Все йде своєю чергою. Ось і сьогодні ми даруємо вам пісню і танець!

Танець «Калина» + пісня

Ведуча1. Всі ми добре знаємо, що там де сміх – там немає місця для нудьги, а нудьгувати на нашому вечорі суворо заборонено. Саме тому і наші конкурси будуть смішними.

Ведучий 2. Ми проведемо смачний і простий конкурс для глядачів «Скульптор». До гри запрошуємо 3 пари

Завдання: Обгризти яблуко так, щоб вийшов грибочок. Пара, в якій буде найкращий грибок, перемогла.

звучить музика

«Я впізнаю тебе по імені»

Кожній парі за столом виданий конверт з окремими буквами, з яких потрібно скласти прізвище, ім'я та по батькові вчителя, завуча або директора навчального закладу. У всіх пар - різні особистості, але однакова загальна кількість букв. Хто зашифрований, учням невідомо. Переможці - пара, яка швидше за всіх здогадалася і впоралася із завданням.

«Відгадай хто на фото»

Ведуча стає перед залом, у неї в руках є декілька фото на яких зображений хтось з учнів 8 класу (фотографії з дитинства, юності). Бажаючий з залу підходить і витягує фото навмання і спробує відгадати хто зображений на фото.

Для глядачів

Ви всі любите спорт, то скажіть мені, будь ласка, скільки триває раунд у боксі?(3 хв.). (цукерка)

Ну молодці! А ви любите казки? Ну, звичайно, а хто ж їх не любить, тоді скажіть мені:

З якої квітки народилася Дюймовочка?(3 тюльпана)

Які монети отримав Буратіно за Буквар?(сольдо)

Хто другим хотів з'їсти Колобка (Вовк).

1. 1. Складовою частиною чого є карбюратор ? (мотора)
2. Що таке меліровка (фарбування волосся)
3. Капот у машини знаходиться спереду чи ззаду ? (спереду)
4. Коли нитку вводимо в голку, що повинно бути нерухоме голка чи нитка ?
(голка)
5. Андрій Шевченко грає у хокей? (футбол)
6. Чи кладуть в пісочне тісто дріжджі? (ні)
7. Для чого дівчині може пригодиться ацетон? (для зняття лаку)
8. Кубики кальцію без «орбіта» (крейда)
- 9 . Деревообробний станок для олівців (точілка)
10. Маленька сумочка для предметів макіяжу (косметичка)
11. Талісман від зглазу (шпилька)
12. Страва приготовлена зі збитих яєць (омлет)
- 13.Весною біле, літом зелене, восени жовте, зимою добре.(Грушка)
14. Пакетик чорного золота (перець)
- 15.Зелене, жовте, червоне, всі соки землі приховує в собі.(Яблуко)

Молодці легко відповіли на запитання ?

Ведуча 1.Весна – це тепле блакитне небо, яскраве сонце, перші квіти, веселі пісні пташок. Уже сама згадка про неї пробуджує в серці радість

Ведучий 2.Травневі дні ясні і світлі весняні надії,

Лунають скрізь пісні,

Про щастя, любов наші мрії.

Ведуча 1.То весна співає нам

Свою пісню голосисту

Про кохання чистоту,

Про каштанове намисто

Пісня «Кохати час»

Гумореска «Привид»

Ведуча 1. Яким би прагматичним не було наше сьогоднішнє – існують речі, які здатні підняти нам настрій і викликати велику порцію позитивних емоцій. І хто, як не наші талановиті однокласники-музиканти, скрашують наші будні своїми незабутніми мелодіями.

«Довга дорога в дюнах»

«Деспасіто»

Ведуча 1. Доля... Яка вона? У кожної свої особливі барви. У кожного вона своя.

Ведучий 2. Наша доля – це наше життя. А життя – то човен. Ось ми відпливаємо від берега. Це – початок. І все далі і далі, долаючи перешкоди, ми пливемо і піднімаємося вище. Це наші досягнення.

Ведуча 1. А ще доля кожного з нас схожа на реєстри величезного органу, високі і низькі. Відтак усе сплітається в музику. Ця музика – наше життя.

Пісня «Човен».

Ведуча 1. Що таке краса? Краса – радість задоволення. Краса робить людину кращою. А де краса, там поруч світло і добро. Добро в людини завжди красиве і потрібне для життя.

Ведучий 2. Що б ми не робили, де б ми не були, треба завжди пам'ятати, що добро є велика сила. Робімо добрі вчинки, будьмо добрими, чуйними, світлими людьми, тоді й світ наш буде набагато добріший.

Ведуча 1. Нещодавно наша землячка, відома поетеса, педагог Галина Якимчук видала свою нову збірку під назвою « Я просто жінка з ароматом кави», де багато віршів про сенс людського життя. Сьогодні для вас прозвучать окремі з них.

Ведучий 2. «Життя – це те, що названо «сьогодні».

«Молитва за синів».

Ведуча 1. Яке велике щастя жити в цьому світі, усміхатися сонечку, чути грайливу пісню струмочка, веселий спів пташок навесні, бачити безмежне блакитне небо, а темної ночі – мільярди яскравих зірочок.

Ведучий 2.

Краса природи – справжнє диво,

Все неповторне і живе.
Де не поглянь, скрізь так красиво:
По небу сонечко пливе,
Навколо височіють гори,
Між горами дзюрчить вода.
А ліс зелений, наче море,
І в небі казка ожива!

Пісня «Білі зорі».

Ведуча 1. Кожен з нас живе з надією і вірою у краще майбутнє. Щодня по радіо і по телебаченню нам розказують про зміни на краще. Дні спливають, а мрії залишаються мріями.

Ведучий 2. У розпачі часом більше віриш у те, що чуєш, а не в те, що бачиш.

Пропонуємо вам сценку «Бабуся в окуліста»

Ведуча 1. Гумореска «Коханий козел».

Ведуча 1. О, пісне! Пісне! Звідки в тебе сили,

Що люди серцем горнутья до тебе.

Мабуть, колись тебе благословило

Своїм перстом святе і мудре небо.

Ведучий 2. І ти живеш! Бо маєш вічно жити,

Щоб дарувати крила нашим долям,

Уміє здавна в душах запалити

Свічу любові твій небесний голос.

Пісня «Намалюю тобі зорі».

Ведуча 1. Кохання – це поезія і сонце життя. Мабуть, немає ні одного письменника, який би не оспівував це прекрасне почуття. Адже вони теж люди, хоча відомі та знамениті.

Ведучий 2. І наша землячка Галина Якимчук є тому підтвердження. Кохання в її поезії різнобарвне, з неповторним присмаком, пристрасне, сильне, ніжне.

Судіть самі.

Вірш «Ніжність».

Вірш «Спогад».

Ведуча1.Я тримаю у руках ніжні квіти-оксамити.

Я закохана в весну.

Ведучий 2.Я закоханий в весну

Разом.Ми закохані в весну,

Ми не можемо її не любити

Пісня «Весна»

Ведуча1. Співуча моя Україно,

Хай буде щасливим твій шлях,

Хай пісня твоя солов'їна

Лунає, як нині, в віках.

Ведучий 2. Нехай все лихеє минеться,

Щоб знала ти лише добро.

Хай щастям до берега б'ється

Ласкавий і дужий Дніпро.

Пісня «Мир над Україною»

«Вернісаж кохання»

Ведучий 1. Добрий вечір шановні друзі! Ми з вами маємо чудову нагоду помандрувати країною любові, поблукати вулицями великого щастя.

Ведучий 2. Адже саме у стінах школи до нас приходять це найкраще почуття, яке окрилює, дає сили і натхнення, радість і захоплення. І завдячуючи якому продовжується життя на землі.

Ведучий 1.

По білих клавішах зими,

По чорних клавішах печалі

Пройдем – обіймуться крильми

Два купідони в задзеркаллі...

Повз мовчазливі міражі,
Повз вічні грані й заборони,
Дві нерозгадані душі
Згорають попри всі закони...

Ведучий 2.

Від плетива бентежних слів,
Від змерзлих тіней білих ліній,
Від таїни солодких снів
На віях щастям тане іній...
Крізь Всесвіт руку протягни,
Крізь тишу – музику мовчання,
Нехай розмерзнуться сніги
Й серед зими цвіте кохання!

Пісня» « Мріємо, кохаємо»

Ведучий 1. Кохання – це не тільки почуття людяності й шляхетності. Воно має в собі дуже велику силу.

Ведучий 2. Важко встановити, коли на землі з'явилося кохання. Воно існує стільки ж часу, скільки існують люди.

Ведучий 1. Віталію, а що ж таке кохання? Яке воно, як відрізнити його від усіляких «копій» і «підробок»?

Ведучий 2. Дарино, я думаю, що кохання — це, мабуть, найдовершеніший плід на дереві людських почуттів.

Ведучий 1. Ти, як завжди, правий, бо кохання оспівано композиторами, художниками, поетами. Воно пронизує поезії відомих і сучасних письменників. Зараз ми послухаємо, як читають вірші наші учні.

Вірші

Очима ти сказав мені: люблю.
Душа складала свій тяжкий екзамен.
Мов тихий дзвін гірського кришталю
несказане лишилось несказаним.

Життя ішло, минуло той перон,
Гукала тиша рупором вокзальним.
Багато слів написано пером.
Несказане лишилось несказаним.
Світали ночі, вечоріли дні.
Не раз хитнула доля терезами.
Слова як сонце сходили в мені.
Несказане лишилось несказаним.

Моя любове! Я перед тобою.

Бери мене в свої блаженні сни.
Лиш не зроби слухняною рабою,
не ошукай і крил не обітни!
Не допусти, щоб світ зійшовся клином,
і не приспи, для чого я живу.

Даруй мені над шляхом тополиним
важкого сонця древню булаву.

Не дай мені заплутатись в дрібницях,
не розмінйай на спотички доріг,
бо кості перевернуться в гробницях
гірких і гордих прадідів моїх.

І в них було кохання, як у мене,
і від любові тьмарився їм світ.

І їх жінки хапали за стремена,
та що поробиш, – тільки до воріт.

А там, а там... Жорстокий клекіт бою
і дзвін мечів до третьої весни...

Моя любове! Я перед тобою.

Бери мене в свої блаженні сни.

Ведучий 1. Твоя усмішка, як яскраве світло

В кінці тунелю в темряві вночі,

Коли смієшся – все на світі видно,

Стає так світло й тепло на душі.

Ведучий 2. Коли смієшся, очі твої сяють

Яскравим світлом чистої зорі

Неначе все вони на світі знають –

Такі веселі, щирі і святі.

Ведучий 1. Коли радієш – серцем відчуваю

Веселий смуток десь у глибині.

Все через те, що я тебе кохаю

Сильніше всіх на всій землі.

Пісня «Усміхнися мені»

Ведучий 1. Тільки почуття закоханості змушує горіти серця

відвагою, розквітати чарівною квіткою, вимовляти прекрасні слова!

Ведучий 2. Нехай же світом править ЛЮБОВ!

На сцену виходять хлопці і дівчата з повітряними кулями у формі сердець. Під довірливу ліричну пісню

Ведуча Таня. Запрошуємо вас до вікторини «Що ви знаєте про День Святого Валентина?»

Ми будемо задавати питання залу і вручати свою кульку тому, хто правильно відповів.

1. Дата святкування свята (14 лютого)

2. Де вперше відзначалося свято? (У Древньому Римі)

3. Чому свято називається «День святого Валентина»? (В честь священика

Валентина, який був страчений 14 лютого 269 року н.е. Римським імператором Клавдієм II за проповідницьку діяльність серед молоді)

4. Як називаються листівки, які посилають один одному закохані у свято.

(«Валентинки»)

5. Єдина в світі країна, де свято офіційно заборонено, причому під страхом великих штрафів. (Саудівська Аравія)

6. Форму чого мають листівки-валентинки, якими обмінюються закохані?

(Форму серця.)

7. На якому острові знайдено грецька мармурова статуя богині кохання Афродіти?

(На острові Мелос, Південна Греція. Звідси і загальноприйнята назва статуї «Афродіта Мілоська» та «Венера Мілоська», 2-ий століття до н.е.)

8. Яке божество любові можна знайти на карті Далекого Сходу?

(Амур - божество кохання у римській міфології і річка на Далекому Сході.)

9. Назвіть ім'я богині краси, любові, шлюбу в слов'янській міфології, яке стало маркою автомобіля. (Лада.)

10. При надлишку в блюді якої приправи зазвичай задають єхідне питання: чи не закохався горе-кулінар?

(Сіль.)

11. Поет любовних переживань - це ... Хто?

(Лірик.)

12. За підрахунками вчених, герої творів Шекспіра вимовляють це слово 2259 раз. Що це за слово?

(«Любов».)

13. Кого в казці Андерсена полюбив стійкий олов'яний солдатик?

(Паперову балерину.)

14. Назвіть кохану П'єро з казки «Золотий ключик»?

(Мальвіна.)

15. Як звали кохану головного героя мультфільму «Альоша Попович і Тугарин Змій»?

(Любава.)

16. Кому освідчився в коханні Том Сойєр? (Беккі Тетчер.)

17. Який весільний подарунок підніс німецький композитор Фелікс Мендельсон своїй коханій, що виходила заміж за іншого?

(Знаменитий Марш Мендельсона.)

18. Як називається запальний, пристрасний танець кохання, що став серцем латиноамериканського карнавалу, який щорічно проходить в Ріо-де-Жанейро?

(Самба.)

19. Як в народі кажуть про залицяння?

(Крутити любов.)

20. «Не дивитися один на одного, а дивитися в одному напрямку». Про яке почуття говорив Сент-Екзюпері?

(Про любов.)

21. Як дотепні дівчата відповідають на питання: який майбутній час у дієслова «любити»?

(«Вийти заміж».)

22. Яка геометрична фігура частіше інших буває «любовною»?

(Трикутник. Любовний трикутник - троє людей пов'язаних любовними відносинами.)

23. Як називається «любовний» союз гриба і водорості? (Лишайнік.)

24. Що з перерахованого є символом любові?

а) Камінь Сізіфа; б) Нитка Аріадни;

в) Дамоклів меч; г) Стріла Амура.

25. Які білі птахи вважаються символом вірної любові?

а) Лебеді. б) Лелеки;

в) Голуби; г) Чайки.

26. Як, згідно з відомим висловом, пристрасно закохана людина дивиться на об'єкт свого обожнювання?

а) Як кіт на сметану, б) Як миша на крупу;

б) Як козел на капусту; г) Як кролик на моркву.

27. Що, як вважає народна мудрість, втрачає нерозважливо закоханий чоловік?

а) Серце; б) Голову;

в) Руку; г) Зуб.

28. У кого закохалася русалочка в казці Г.Х. Андерсена?

а) У принца; б) У Іхтіандра;

в) У капітана Немо; г) У дельфіна.

Ведучий 1. Подивіться, як засяяв наш святковий зал кульками-сердечками! А

скільки усмішок і добрих очей! А скільки інтересу й уваги!

Ведучий 2. Ти знаєш Дарино, а я давно хотів тобі дещо сказати, але ніяк не наважувався, та сьогодні такий день, що я вирішив запросити тебе в кафе, може сходимо якимось, потанцюємо, поговоримо?

Ведучий 1. А чому відкладати на колись, ходімо прямо зараз!

Танець «Мікс»

Ведучий 1. Пропонуємо подивитися і пригадати, як потрібно знайомитися

Сценка «Курси знайомств»

Вчитель: Так, я радий вас вітати на курсах з навчання знайомства з дівчатами, хочу відразу сказати про свої правила.

1. Я завжди правий.

2. Якщо я не правий, дивись пункт перший.

Всім зрозуміло?

Учень 1 — Так зрозуміло ...

В. — Зошити принесли для конспектів?

Учень 1- Так.

Учень 2- А я вдома забув ...

В. — Невдаха, ти на уроці в школі? Ти на курсах, бігом в буфет за зошитом! .. або вирвіть хто-небудь йому листочок.

Пишемо пункт перший.

Учень 1- А ми думали на практиці ви показувати будете?

В. — Ти що думаєш, я нічого не вмію?

Учень 2- Ну хотілося б подивитися на що ти ... ви здатні?

В. — Йдемо!

(Дівчата стоять і розмовляють, до них підходить «спец» читає курси)

В. — Привіт дівчата, може дасте мені номери своїх телефонів?

Дівчина 1- Ти хто такий? Хочеш нам гроші на рахунок покласти?

В. — (Хвилюється) Та власне я познайомитися хотів ...

Дівчина 2- Вибач, ми з незнайомими не знайомі.

(Підходять «слухачі курсів»)

Учень 1- А говорив крутий.

Учень 2- Дівчата, а можна вас запросити в кафе, поїсти морозиво?

Дівчина 2- Можна, тільки не надовго, нам ще на гурток танців встигнути потрібно.

Учень 2- А мене Вася звати.

Ведучий 1. «Я тебе кохаю...». Різні віки, різні мови... все різне. Єдине - кохання. Кохання - вогонь і лід, поезія і проза, воно, як пісня, без кінця та краю, що лине над безкрайніми степами: як біг струмка, як грім і блискавиця, як зірка, що вражає сміливця красою й простотою водночас. Кохання - все, що було, буде. Воно зігріває нас у свята й будні.

Ведучий 2. Найкращими словами, що причаїлись у найпотаємніших глибинах сердець, передають закохані одне одному свої почуття, розповідають про радість і щастя, про тугу та біль

Пісня «Тримай мене» (хореографія)

Ведучий 1. Для чоловіка найголовніше в житті - створити собі імідж.

Ведучий 2. Для жінки – вдало вийти заміж!

Ведучий 1. Кажуть, що заміж потрібно виходити по молодості, по дурості, по великому коханню, або?

Тому, що подорослішаєш і зрозумієш, що ідеальних людей немає, а неідеальний тобі - не потрібен!

Вашій увазі пропонуємо сценку

Сценка « Дівчина, яка дуже хоче заміж»

Ведучий 1. Кохання, любов — джерело творчого натхнення багатьох поколінь. До цієї одвічної теми завжди зверталися художники, скульптори, філософи, композитори.

Ведучий 2. Ми часто шукаємо принца на білому коні, або якийсь не існуючий ідеал, а наше кохання поряд за партою, чи в сусідньому класі. Хто ще не знайшов свого кохання роззирніться навколо, можливо воно поряд !

Ведучий 1. До вашої уваги мелодія «Деспасіто».

Ведучий 2. Наш вечір продовжується. Тож давайте додамо йому більше веселого настрою, гумору, розкутості і кмітливості.

Ведучий 1. Власне кажучи, будьмо, як діти! Ось наша порада.

Ведучий 2. Смійтеся щиро. У дім, де сміються, - приходить щастя.

Пропонуємо послухати гумореску «Шуба».

Ведучий 1.

Червона рута в саду розквітла.

Немов би пам'ять про тебе світла.

Ввібравши колір з жарин кохання,

Де перша пісня твоя й остання.

Цей запах м'яти, цей запах рути

В житті ніколи нам не забути .

В саду красива, як того літа,

Червона рута моя розквітла.

Мов хвиля, спогад у серце б'ється

Цим квітом юність мені сміється.

Пісня «Червона рута»

Пропонуємо вам переглянути сценку «У ворожки»

Ведучий 2. На довгу пам'ять я тобі дарую

Свою любов і з дивом на вустах

Тебе три рази палко поцілую,

Хай поцілунки ці живуть в віках.

Ведучий 1. Один - холодний, як роса ранкова,

І чистий, як печаль в твоїх очах,

Примарний, як надія світанкова,

Легкий, як подих вітру на руках.

А другий - теплий, поцілунок сонця,

Нехай тебе зігріє у мороз,

Хай заглядає у твоє віконце

Крізь снігопад і сльози літніх гроз.

А третій - ніжний, зітканий весною,
Прекрасний, як завітчані сади,
Нехай цей поцілунок пахне мною,
Тобою, щастям... Ближче підійди.

Ведучий 2. Я поцілую так, що не забудеш
Мене ніколи, навіть уві сні
Я знов прийду і цілувати буду
Твої уста і очі навесні..

Пісня «Поцілую».

Ведучий 1. До кожного з нас рано чи пізно в душу заглядає кохання. Кохання - одне з піднесених, шляхетних і прекрасних почуттів! Кохання панує над світом.

Воно поза віком і часом.

Ведучий 2. До вашої уваги вірші, які читають наші однокласники

Ведучий 1. Любов – це почуття, про яке писали у всі віки, яке надихало на рittersькі подвиги й двобої. Але що воно таке? Яке воно? Коли воно виникає? Це питання, які, напевне, турбують кожного з нас.

Пісня

Гумореска «У лазні»

Танець «Чернлідінг»

Ведучий 1. Кохання... Це почуття приходить до кожного у шкільному віці. Кожен назавжди запам'ятає ту гарненьку дівчину, чи хлопця, що ніби найсильніший в світі магніт щодня вабить до себе, змушує провести десятки безсонних ночей у роздумах про кохання.

Ведучий 2. Скільки сліз пролито, скільки радості та щастя воно приносить?! Перші палкі освідчення, квіти, компліменти, подарунки... все це є в житті кожного. Тож пронесіть це прекрасне почуття крізь усе життя!

Пісня «Зустрічаймо любов»

Бенефіс 10 класу

(Лунає музика)

Ведуча: Доброго вечора всім присутнім. Сьогодні ми зібралися у цій залі нашим тісним колом, щоб разом порадіти тому, що у нашій школі знову вечір.

Ведучий. За вікном чарівна погода. А в нашому класі щира, тепла, доброзичлива атмосфера.

Ведуча: Цього року до нашого 10 класу прийшли нові учні: Яна, Катя, Павло. Вони швидко влилися в наш колектив і вже стали його частиною.

Дорогі наші однокласники, Яно, Катю, Павле!

Перші дні шкільного життя позаду. Перші враження про нашу школу і про своїх соратників по навчанню у вас уже є. І сьогодні ми з вашою допомогою спробуємо розширити ці враження, через те що, впродовж таких довгих і водночас таких коротких 2 років ми будемо навчатися разом. Ми надіємось, що і для вас наша школа стане своєрідним трампліном для подальшої активної праці. Ми любимо нашу школу і знаємо – її полюбили і ви!

Тож, приєднуйтеся і ви до нас!

(виходять всі учасники почергово)

Пісня «Добре з тобою»

Ведуча. Дорогі друзі, напевне, це природньо, що всі наші думки, помисли про найпрекрасніше почуття - кохання.

Ведучий. Бути коханим – це більше, ніж бути багатим, бути щасливим.

Ведучий. Ми усі щасливі. Тому і наші вірші про кохання.

Вірші (читають учні)

Ведуча. «У кожній людині є сонце... Тільки не треба його гасити, а оберігати, щоб жодна хмаринка не змогла закрити його найменшого промінчика. І тоді це сонце світитиме у повну силу, даруючи людям тепло і світло».

Ведучий. У нашому класі багато талановитих дітей. Кожен школяр — це особистість, яка по-своєму неповторна, яка прийшла до нашого класу, щоб творити своє життя, знайти себе: всі ми обдаровані, маємо здібності до спорту, пісні, малювання, музики, науки, танцю. Скільки учнів — стільки і талантів.

Ведуча. Зустрічайте талановитих дівчат.

Англійська пісня + хореографія

Ведуча. Чомусь так повелось історично, що слово «свекруха» викликає у багатьох невісток нервові судоми, або навіть гіркі сльози. Це вона – та жінка, що постійно лізе не в свої справи, контролює кожен ваш крок, дає безліч корисних та некорисних порад щодо сімейного життя й виховання дітей. Це вона вважає себе розумнішою, бо вже «бачила життя».

Ведучий. На вулиці завірюха, ой, бурчить, бурчить свекруха,
Ой, бурчить, бурчить і лає, бо невістку гарну має.
Не бійтеся завірюхи, хай бурчать, бурчать свекрухи,
Нехай краще пригадають скільки самі гріхів мають.

Сценка «Невістка і свекруха»

Ведуча. Кожна людина у своєму житті мріє. Мріє про успіх, славу, статки. Але все це стає другорядним, коли поруч немає надійного плеча, люблячих очей, підтримки та теплих обіймів.

Ведучий. Бо саме кохання змушує людей рухатись уперед, підійматися до нових вершин. Наші дівчата теж мріють про кохання, можливо саме це і допомагає їм розкривати свої таланти, дарувати радість оточуючим.

Пісня «Мріємо, кохаємо»

Ведуча. Сміх - це ті ліки, у яких немає побічних ефектів і протипоказань! Тому - смійтесь на здоров'я!

Ведучий. Якщо ми сміємось, означає, що ми живемо!!! Нехай наш сміх зробить радісним наше існування. Бажаю Вам здорового гумору!
Посміхайтесь, даруйте посмішки іншим, радійте життю і будьте щасливі!

Гуморески

Ведучий. Як ти думаєш, Дарино, що таке кохання?

Ведуча. Кохання - це коли хочеш пережити з кимось всі чотири пори року. Коли хочеш бігти з кимось від весняної грози під всипаний квітами бузок, а влітку збирати ягоди і купатися в річці. Восени разом варити варення і заклеювати вікна від холоду. Взимку – допомагати пережити нежить і довгі вечори... А втім, про це співається в пісні.

Пісня «Два вікна»

Ведуча. Поїхала дружина у відрядження.

Через 2 дні чоловік їй пише смс-ку: «Де всі ложки, ножі та виделки?»

Дружина у відповідь: «СПИ ВДОМА!»

Ведучий. Він нічого не розуміє, але чекає ще 2 дні і знову пише смс-ку: «Де всі ложки, ножі та виделки?»

Дружина у відповідь: «СПИ ВДОМА!»

Ведуча. Через тиждень повертається дружина додому, чоловік її зустрічає злий з питанням «куди вона поділа всі ложки, ножі та виделки».

Ведучий. Дружина бере його за руку, веде в спальню і стягує з ліжка покривало, а там лежать всі столові прибори!!!

«Я ж казала тобі - «СПИ ВДОМА! »

Ведуча. Це був просто анекдот та все ж. Перш ніж поїхати, жінка мусить дати настанови чоловікові, бо ж правду кажуть що чоловік – це ще одна дитина для дружини. Пропонуємо переконатися, чи це дійсно так.

Сценка «Відрядження»

Крейзі Фрок (танець)

Ведучий. У кохання немає національностей, країн, імен, відстаней і, тимбільше, відчуття часу. У нього є свій особливий аромат, який відчуває душа... Рідна душа.

Ведуча. Ти знаєш, як важко без тебе?

Наскільки потрібен мені?

В присутності твоєї потреба,

Тобою наповнені дні.

Як погано без тебе буває

Як серце без тебе болить...

І сум як мене покидає,

Як голос твій чую умить.

Мене ти завжди дивував,

Та сам ти це добре знаєш...

Як сильно мене ти тримав,
І досі не відпускаєш.

Пісня «Промінь»

Ведучий. Монолог «Свята».

Пісня «Барви осінніх днів»

Ведуча. Кожна дівчина мріє про те, як її коханий, єдиний і неповторний освідчиться їй.

Ведучий. Закохані чоловіки, чиї серця підкорили прекрасні дівчата, мучаться у пошуку оригінальних ідей: «Як же зробити пропозицію?» Бо кожен день без коханої, наче ніч без яскравого сонця. Набравшись хоробрості, вони наважуються розказати про свою любов. Ну а чи вийшло у нашого героя судить самі.

Сценка «Освідчення»

Ведучий. Зустрічайте найкрасивіших дівчат нашої школи.

Пісня «Дівчата варті більшого»

Гумореска

Ведучий. Осінь - це кава з корицею, кленове листя, різнокольорові, як частинка дитячого малюнка, теплі, ніжні плюшки з ваніллю і тонкий запах диму .

Ведуча. Серед торжеств і сірих буднів

Серед зірок, де тишина німа,

І на минулий вік і на майбутній

Я вибрала собі його сама...

Мені казали:» Він зламає крила...

Не та харизма... Але все дарма,

Я просто мовчки вірила й любила...

Я вибрала собі його сама...

Пісня «Гітара»

Ведучий. Народна мудрість говорить: «Чоловік у домі голова, а жінка – шия».

Ведуча. А ще вона говорить: «Жінка за три угли хату держить, а чоловік – за один». А щоб ми не сперечалися пропонуємо подивитися

Сценка «Валера, я дома»

Ведуча. Що може бути краще у період навчання – як дружний клас? Більшучастину дня ми проводимо у школі зі своїми однокласниками. Нас багато що об'єднує: ті самі труднощі, розчарування і радощі.

Ведучий. Іноді може здаватися, що з однокласниками більше спільного, ніж з батьками, братом, сестрою. Тож не дивно, що ми так дорожимо дружбою зі своїми ровесниками. Ми різні – в цьому наше багатство. Ми разом – у цьому наша сила.

Мікс (танець)

Ведуча. Павле, як ти думаєш, що таке щастя?

Ведучий. Я думаю, Дарино, що велике людське щастя є сукупністю тих маленьких моментів, які змушують нас посміхнутися... Щаслива людина - та, яка помічає їх...

Ведуча. Щастя – це, коли ти отримуєш те, що хочеш, розуміючи, що ти зробив це сам, своїми зусиллями.

Ведучий. Це дружба, коли не один і можеш в будь-яку хвилину звернутися до спорідненої душі, розділити і радість і горе.

Ведуча. Для кожного воно різне... Скільки людей - стільки й шляхів до щастя... Бути щасливим зовсім нескладно і мало знайти те щастя, головне - його відчувати, зрозуміти, що воно поряд, що воно є...

Пісня «Щастя є»

Додатки

1 вересня

День Учителя

Посвята в козачата

Козацькі забави

Свято Осені

Небесна сотня

Андріївські вечорниці

Свято Миколая

Новорічний вечір

Весело

Танцюємо і співаємо

Відтворюємо казку

Флешмоб до Дня Соборності «Обійми школу»

Зустріч з випускниками

Вітаємо з 8 Березня

Шевченківське свято

Година духовності

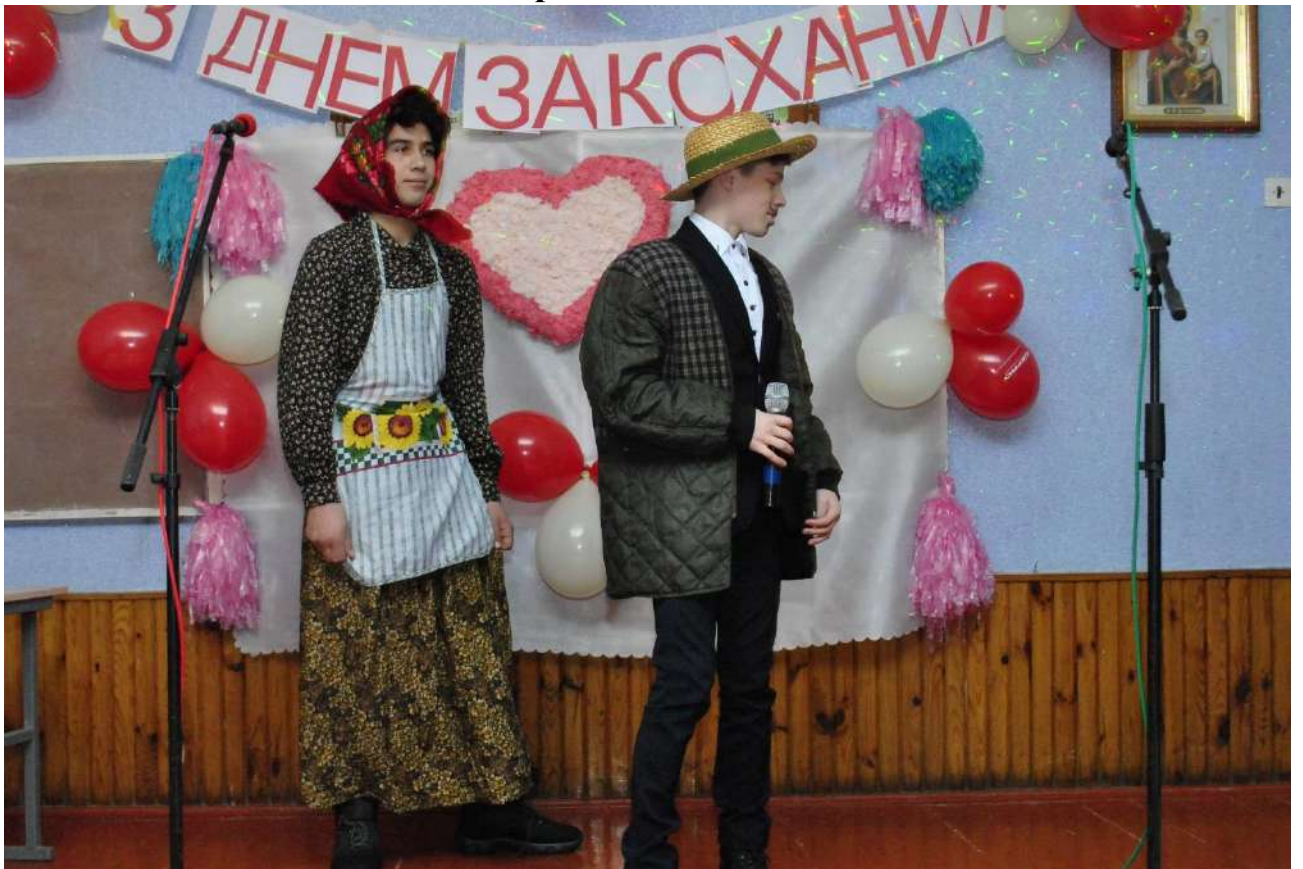
Випускний вечір

Вернісаж кохання

Бенефіс 10 класу

Використані джерела

1. Журнал «Класному керівнику»
2. Журнал «Виховна робота в школі»
3. Журнал «Педагогічний пошук»
4. Інтернет сайти:
<https://vseosvita.ua/> ;
<https://naurok.com.ua/>;
https://osvita.ua/school/lessons_summary/outschool/;
<https://erudyt.net/vixovni-zaxodi>